

א' בחשון
7 באוקטובר

תשפ"ב
2021

מספרנו
מ"ה/5730

סווג : בלתי מסווג פנימי/רגיש/מסווג

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה- 8 במניין לשנת 2021
מיום ראשון, י"ג בתשרי תשפ"ב, 19.09.2021

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

חברים:

- ראש המועצה	מר יוסף ניסן
- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה	גב' ברוריה אליעז
- חבר מועצה וסגן ראש המועצה	עו"ד קובי נודלמן
- חבר מועצה וסגן ראש המועצה	מר שלומי שטרית
- חברת מועצה	גב' רונית דמרי עייאש
- חבר מועצה	פרופ' עפר לוי
- חבר מועצה	פרופ' מתי ליפשיץ

חסרים:

- חברת מועצה	גב' עדי זנד
- חבר מועצה	מר כפיר מימון

סגל:

- יועץ משפטי	עו"ד יגאל ברק-עופר
- מבקר המועצה	מר שמואל לביא
- מזכירת המועצה	גב' עדנה זטלאוי
- גזברית המועצה	רו"ח חגית מימון מגירה
- מהנדס המועצה	אינג' אלעד ארזי
- מנהלת מחלקת כינוך	גב' זהבה הראל
- מ"מ קב"ט המועצה	מר דני ביטון

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה 7/21 מ-10.8.21.
2. דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר).
3. אישור המלצת ועדת תמיכות.
4. אישור העסקת מנהלת מחלקת חינוך ואישור שכרה בשיעור 90% משכר מנכ"ל.
5. אישור הארכת שירות למנהלת מחלקת חינוך.
6. אישור העסקת מנהל לשכה ואישור שכר בשיעור 40% משכר מנכ"ל.
7. מינוי ועדת בריאות.
8. אישור תב"רים :
 - 8.1 הגדלת תב"ר 395 הרחבת מחלקת רווחה ב-200,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח, כך שהתב"ר יעמוד על 370,000 ₪.
 - 8.2 תב"ר 403 – סימון כבישים והתקני בטיחות 2021 על סך 71,429 ₪. במימון : 50,000 ₪ משרד התחבורה, 21,429 ₪ קרן לעבודות פיתוח.
 - 8.3 תב"ר 404 – יועצים לשם הגשת התגובה של ועדה לתכנון ובנייה לערר לנושא שרונים. אנו נדרשים לשכור יועץ כלכלי ויועץ תנועה עלותם מוערכת כ-100,000 ₪. מימון מקרן לעבודות פיתוח.
 - 8.4 תב"ר 405 – הרחבת בית עלמין, אין כרגע אומדן כולל לביצוע הפרויקט, לכן אנו מבקשים לפתוח תב"ר עבור תכנון ומדידה בסך 100,000 ₪. מימון מקרן לעבודות פיתוח.
9. אישור המועצה לנטילת הלוואה ע"י עידן הנגב.
10. מענה לשאלות של כפיר מימון :
 1. אינטרנט מהיר ללהבים - יש זוכה במכרז. מתי מתחיל לעבוד והאם עצרתם את הזכייה שלו.
 2. תוכנית פיתוח כלכלי ללהבים - כמעט 3 שנים חלפו מכניסת ל לתפקיד. האם יש תוכנית?

מר יוסף ניסן: ערב טוב לכולם, חברי מועצה תושבים יקרים שהגיעו, ברשותכם נפתח את הישיבה מן המניין, אני רוצה קודם כל לפתוח את הישיבה ולברך את זהבה שנכנסה היום לתפקידה כמנהלת מחלקת חינוך במועצה, נאחל לה בהצלחה כמובן.

גב' עדנה זטלאוי: אמן ואמן.

מר יוסף ניסן: היא הביאה איתה הרבה ניסיון ורצון ויכולת, אין לי ספק שאנחנו גם נהנה מכך, השמים הם הגבול גם בחינוך כמו שאנחנו יודעים.

לסעיף 1 - אישור פרוטוקול ישיבה 7/21 מ-10.8.21.

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו נתחיל באישור פרוטוקול ישיבה 7/21 מה-10.8.21. לה היו הערות נכון? לא היו הערות.

גב' עדנה זטלאוי: מישהו קרא את זה 100 ומשהו דפים?

מר יוסף ניסן: אז הפרוטוקול מאושר.

גב' ברוריה אליעז: אני לא קראתי הכול, אני נשברתי.

גב' עדנה זטלאוי: אני מציעה שמספר הדפים יהיה-

גב' ברוריה אליעז: אני נשברתי.

גב' עדנה זטלאוי: שווה למספר ההחלטות...

גב' ברוריה אליעז: אבל עברתי.

מר יוסף ניסן: טוב, אז פה אחד? יש מישהו מתנגד?

גב' עדנה זטלאוי: אושר.

מר יוסף ניסן: הפרוטוקול אושר.

גב' ברוריה אליעז: באמת פרוטוקול ארוך במיוחד.

החלטה: פה אחד אושר פרוטוקול ישיבה 7/21 מ-10.8.21.

מר יוסף ניסן: אני רוצה לפני דיווח ראש המועצה, יש 2 דברים חשובים. אחד זה נושא ששלחתי לכם עדכון במייל לגבי קריאת כיכר הכניסה על שמו של דני מלכה ז"ל. אני רוצה לשמוע מכם מי שיש לו טענות או רעיונות אחרים אני אשמח. אנחנו ממליצים לקרוא את כיכר הכניסה על שמו של דני. ואני רוצה להעלות את זה להצבעה. יש למישהו משהו לומר?

עו"ד קובי נודלמן: זה בתיאום עם המשפחה מן הסתם.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: כן, אולי רק להביא עוד הפעם לחשיבה נוספת את העובדה שהמשפחה הייתה כאן-

מר יוסף ניסן: היא גם כאן, היא גם כאן.

גב' ברוריה אליעז: מה?

גב' חגית מ. מימון: המשפחה פה.

גב' ברוריה אליעז: כן סליחה, והיא נתנה לנו להבין שזאת לא הייתה נטיית ליבם. ופשוט לקרוא-

מר שלומי שטרית: מה לא היה נטיית ליבם?

גב' ברוריה אליעז: לקרוא כיכר על שמו.

מר שלומי שטרית: זו הייתה נטיית ליבם.

פרופ' מתי ליפשיץ: למה? למה?

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: בהחלט.

פרופ' מתי ליפשיץ: להיפך, הם ביקשו אפילו משהו בכניסה ליישוב.

גב' ברוריה אליעז: סליחה, הוא אמר עכשיו תיקון.

מר שלומי שטרית: מיותר, מיותר.

גב' ברוריה אליעז: אנחנו עברנו-

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה, ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: סליחה, אני מתרגשת מיום הנישואים שלי, הכול התבלבל לי, הכול בסדר, לא אמרתי כלום.

מר יוסף ניסן: טוב חברים מי בעד? מי בעד?

מר שלומי שטרית: כולם.

עו"ד קובי נודלמן: בעד.

גב' ברוריה אליעז: כן.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד?

גב' ברוריה אליעז: לא הבנתי שהפכו את היוצרות.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה להגיד משהו.

גב' ברוריה אליעז: אז סליחה. הכול בסדר.

עו"ד קובי נודלמן: לפני ההצבעה?

גב' רונית ד. עייאש: כן, לפני ההצבעה. אני רוצה להגיד משהו. אני לא יודעת מה עפר, מכיוון שהיו אנשים בוועדה שהיינו חלק, ועפר היה יו"ר הוועדה, ופרוטוקול הוועדה הובא לידיעת כולם. ושם הייתה בקשה... הבעת עמדה יותר נכון של חברי הוועדה יוסי, שמכיוון שההיסטוריה מראה שראשי המועצות הם אלה שזכו בשמות כיכרות, אז אני מסבה פה את תשומת ליבם של כל המשתתפים פה. עפר חבל שאתה לא מציג את דעתם של חברי הוועדה שהתכנסו לפחות 4 או 5 פעמים.

פרופ' עפר לוי: אני אשמח להתייחס.

גב' ברוריה אליעז: אבל זה נאמר בפעם הקודמת.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה לא נאמר.

פרופ' עפר לוי: אשמח להתייחס.

גב' רונית ד. עייאש: אז רק לפחות להביע את העבודה שאנשים עשו בוועדה, והביאו, אמרו שלדעתם הכיכרות צריכים להישמר כמו שהם נשמרו עד עכשיו וזהו. אז לפחות להביע את עמדתם את החברים האחרים שעשו את עבודתם.

פרופ' עפר לוי: אז אני הצגתי בישיבה הקודמת מסקנות, גם את עבודת הוועדה, שבאמת כמו שצינתי התכנסה, עשתה עבודה יסודית, למדה מה קורה ביישוב מה קורה ביישובים האחרים. והעלתה גם נהלים גם באופן כללי להנצחה. בסופו של דבר התייחסנו גם למקרה המאוד כואב של דני. מה שסוכם גם בישיבה הזו שוועדת הנצחה תיפגש עם המשפחה. אני ייצגתי את הוועדה, הגיע גם יוסי, הצגנו בפני המשפחה את הפרוטוקולים, את החלופות שהעלנו. והסכמנו גם שזה מקרה שונה שעד עכשיו באמת לא היו נהלים, והמקרה פה הוא מאוד שונה מאוד כואב, וקיבלנו גם את בקשת המשפחה, הבנו כמה זה חשוב. זה לא שלא הייתה התייחסות, בפגישה עצמה שוב הצגנו

את החלופות. כמו שאמרתי גם בפעם הקודמת, חשוב מאוד בעיניי גם שיהיה נוהל מסודר, וטוב שיש כזה. אני גם מאוד מודה לכל החברים שהשתתפו. ישבנו עם המשפחה, דיברנו גם על זה שתמיד חשוב לעשות דברים בתיאום ובהסכמה עם המשפחה. יש פה גם, הנסיבות הן נסיבות, מעבר לזה שעד עכשיו לא היה את הנוהל, אז הנסיבות הן באמת כואבות וחריגות ויוצאות דופן-

גב' ברוריה אליעז: טרגיות במיוחד.

פרופ' עפר לוי: אז אני חושב שהוועדה עשתה עבודה חשובה, לא שלא התייחסנו.

מר יוסף ניסן: בסדר גמור.

מר שלומי שטרית: הכול טוב, בואו נשאיר את המשפחה בכבודה, ממילא כולנו הצבענו, בואו נניח להם די.

עו"ד קובי נודלמן: מצביעים עכשיו.

מר יוסף ניסן: אז רגע מי בעד?

מר שלומי שטרית: כולנו, כולנו.

מר יוסף ניסן: את בעד?

גב' רונית ד. עייאש: אני כן, לזכרו של דני. היחידה שהכרתי אותו פה מכל חברי הוועדה, המועצה.

מר יוסף ניסן: טוב, פה אחד. 100%.

אח של דני מלכה: יוסי אפשר הערה?

מר יוסף ניסן: כן.

אח של דני מלכה: בשם המשפחה אני אח של דני, בשם המשפחה אני רוצה מאוד

להודות לכם. זה כבוד גדול בשבילנו, ואני גם חושב שזה כבוד גדול גם בשביל היישוב שבכניסה השם של אחי יעמוד שם, תודה רבה לכם.

מר שלומי שטרית: תודה גם לכם.

מר יוסף ניסן: 100%, ליבנו אתכם.

מהקהל: הצגתם את זה כמקרה טרגי, קודם כל זה נכון, לנו כחברים של דני זה מקרה טרגי, אבל אני חושב שנכון לבחון את זה ברמת התרומה של דני. לא ברמת הטרגיות. ואני חושב שדני מהגעתו ליישוב אין איש שלא חיבק ולא... ובכל שעה משעות היממה כשהיית צריך אותו קיבלת ממנו תשובה, הוא היה נוכח. ואני חושב שהתרומה שלו היא משמעותית, מעבר לתרומה שלו למדינת ישראל לפני כן, התרומה שלו ליישוב. אז להציג את זה כטרגי, נכון, לנו זה טרגי כחברים שלו. אבל התרומה שלו היא המשמעותית.

פרופ' עפר לוי: אני לא חושב שיש פה מישהו אחד בשולחן שלא... ב-100%-

מר יוסף ניסן: כולנו חשבנו על זה ובגלל זה גם -

מהקהל: לא, כי דיברת על הטרגיות, טרגיות, זה האיש.

מר יוסף ניסן: לגמרי. 100% תודה לכם.

החלטה: פה אחד מליאת המועצה אישרה קריאת כיכר הכניסה על שמו של דני מלכה ז"ל.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר).

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו נעבור לדיווח עבירות פע"ר, דני?

מר דני ביטון: אני רוצה לסקור את עבירות הרכוש שהיו ביישוב. אז בחודש האחרון מדברים על 4, סליחה על 2 עבירות מול 4 בתקופה מקבילה. כאשר העבירה

הדומיננטית שאנחנו מתמודדים איתה, זה לא רק ביישוב, היא שבל"ר – שימוש ברכב ללא רשות, מה שנקרא גניבת רכב. זה לא משהו שמאפיין רק את להבים, זה משהו שמאפיין את כל מרחב נגב, ויש 3 כנופיות שפועלות במרחב, והם מפוקחות ברמה של משטרה, הקימו יחידות משימתיות להתגבר על התופעה הזו, וגם אנחנו סופגים את ה-, זאת אומרת אנחנו חלק מהתנהגות של מרחב, ואנחנו לא חריגים בתוצאות של זה. למעשה אנחנו קרובים לערכים של שנה שעברה, זאת אומרת אם המגמה נשמרת אנחנו למעשה נסיים את השנה בעלייה של עבירות. צריך לזכור שאנחנו מתמודדים עם ירידה של 40% בשנה חולפת. זאת אומרת הערכים שאנחנו מתמודדים איתם הם מאוד מאוד נמוכים, כך שזה בעצם יעד שקשה להשגה.

מר יוסף ניסן: רק לסבר את האוזן, ב-2019 היו 92 עבירות וב-2020, 61, זה פחות או יותר ה-

גב' רונית ד. עייאש: וב-2021?

מר יוסף ניסן: זו הירידה.

מר דני ביטון: אנחנו עומדים היום על 57 עבירות מול 61 כל השנה.

מר יוסף ניסן: שנה שעברה.

מר דני ביטון: והמגמה היא מגמה של עלייה.

גב' רונית ד. עייאש: אז למה להתהדר כשזה יורד ולהגיד זה כלל ארצי כשזה עולה? איך זה עובד? כאילו איזה נוצות שמתם יוסי? 40% ירידה ביום, איפה משפחת, ביום שנקבר דני-

מר יוסף ניסן: מלכה, מלכה.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת, איפה המשפחה? ביום שנקבר דני התהדרת ב-40% ירידה. אז איך אפשר להתהדר ועכשיו להגיד חבר'ה זה סביבתי. אתם חייבים להסביר אנחנו חיים פה בביטחון שהוא אי אפשר לתפוס רק קצה אחד שלו. אם הביטחון עולה אז צריך לעשות משהו שכאן יהיה אחרת. אי אפשר להגיד עכשיו זה כלל סביבתי.

מר יוסף ניסן: אני מסכים, לכן בישיבה-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא עובד ככה דני, אתה מבין למה אני מתכוונת?

עו"ד קובי נודלמן: אבל 2020 אם אני לא טועה-

גב' רונית ד. עייאש: לפני שנה-

עו"ד קובי נודלמן: בכלל לא רלוונטי.

גב' רונית ד. עייאש: לפני שנה-

עו"ד קובי נודלמן: לא רלוונטי.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל יוסי התהדר-

מר יוסף ניסן: לא, לא-

גב' רונית ד. עייאש: על 2020-

מר יוסף ניסן: יש עלייה ולכן יש פתרון גם.

גב' רונית ד. עייאש: ב-40% ירידה.

מר יוסף ניסן: יש מקומות שאנחנו-

גב' רונית ד. עייאש: לא יכול להיות. ברור, אמרנו את הקורונה אבל זה לא נתפס אז.
מה פתאום-

עו"ד קובי נודלמן: אבל אם זה קורונה זה בסדר-

גב' רונית ד. עייאש: בואו זה כלל-

עו"ד קובי נודלמן: זה מראה לך מגמת ירידה עדיין ביחס ל-2019.

מר יוסף ניסן: עדיין היינו היישוב ש-

עו"ד קובי נודלמן: ביחס ל-2019 אנחנו בירידה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אתה אמרת-

מר יוסף ניסן: שהירידה בו הייתה משמעותית ביותר באזור הנגב, נתחיל בזה.

גב' רונית ד. עייאש: יופי, אז אם עכשיו העלייה היא הכי קטנה-

מר יוסף ניסן: רגע, אבל תני לי לסיים משפט.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל לא סיימתי את הזה.

מר יוסף ניסן: הא תסיימי.

גב' רונית ד. עייאש: אם זאת תהיה עכשיו העלייה הכי קטנה באזור הנגב, אז גם זה בסדר? כי זה העלייה הכי קטנה, מה זה היחסיות הזאת? אני בודקת אם אני מאוימת יותר מאשר בעומר או בלהבים? זה לא יכול להיות. אם אין ביטחון אין ביטחון. אם מרגישים שתחושת הביטחון נעלמה, אז תחושת הביטחון נעלמה. זהו סיימתי.

מר יוסף ניסן: אנחנו לקראת כמה מהלכים מאוד דרמטיים וגדולים ביישוב. אחד, קודם כל נושא השמירה בכניסות הולך להשתנות. יש ועדת ביטחון שישבה על המדוכה וקיבלה החלטות, כולל להציב גדר סביב היישוב אינדוקטיבית, אנחנו נביא את זה לשיבת המועצה הבאה לקחת הלוואה, כדי לבנות את הגדר הזו. מצלמות יותקנו, יש כבר פגישות עם החברה שזכתה במכרז.

גב' רונית ד. עייאש: אני ישבתי איתם לפני חצי שנה יוסי-

מר יוסף ניסן: אבל לא סיימתי, אבל לא סיימתי, אני לא

הפרעתי לך. יהיה גם חיבור למוקד רואה, לא סתם מצלמות אלא חיבור למוקד רואה שיישב פה ביישוב. גם הנושא הזה מתקדם. יש פה גם מכרז לחברת אבטחה חדשה, זה גם כן, מתי גם שאל ואנחנו ניתן על זה גם כן-

פרופ' מתי ליפשיץ: מתי? מתי?

מר יוסף ניסן: זה כרגע בהליך-

גב' עדנה זטלאוי: לא הסתיים-

מר דני ביטון: למעשה אנחנו-

מר שלומי שטרית: איפה זה עומד כרגע-

מר יוסף ניסן: עונים לך, עונים לך.

מר שלומי שטרית: כן.

מר דני ביטון: למעשה סיימנו הליך של שימוע-

גב' עדנה זטלאוי: לא סיימנו אותו.

מר דני ביטון: אנחנו בתוך הליך של שימוע מול חברה שהומלץ עליה.

מר שלומי שטרית: איזו חברה?

מר דני ביטון: חברת מאג-

מר שלומי שטרית: מאג?

פרופ' מתי ליפשיץ: מאג זה זו שהייתה פה.

מר דני ביטון: נכון.

מר שלומי שטרית: מאג זה זו שהייתה וזכתה שוב.

מר דני ביטון: נכון, נכון.

מר שלומי שטרית: אבל אני אמרתי לכם שזה מה שיהיה, אמרתי לכם לגבי המכרזים של משכ"ל. אני טענתי ודיברתי איתך ודיברתי עם יוסי מיליון פעם, שזה מה שיהיה, שזה משכ"ל.

גב' עדנה זטלאוי: אבל שלומי זה לא סוף פסוק.

מר שלומי שטרית: מי שהכי זול וחזרתי והסברתי לכם מה שהיה עם ארזי. אז מה עכשיו אנחנו מבינים שחברת מאג שוב זוכה.

מר דני ביטון: היא לא זוכה. אנחנו-

גב' עדנה זטלאוי: היא הוזמנה לשימוע.

מר דני ביטון: לפי מינהל תקין-

מר שלומי שטרית: כן.

מר דני ביטון: היא זומנה לשימוע.

מר שלומי שטרית: כן.

מר דני ביטון: הצגנו את הטענות שלנו.

מר שלומי שטרית: כן.

מר דני ביטון: הכול כפוף לחוות דעת משפטית, אנחנו לא חייבים לקבל את ההמלצה של משכ"ל. ולכן הליך השימוע יצא לפועל. יש לנו פה עמדה מאוד ברורה.

מר שלומי שטרית: אתם תפסידו בבית משפט.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז רגע אני רוצה להבין, מה אלה שמתעסקים בביטחון, ומה המועצה החליטה, מי העדיפות שלה? אם לא חייבים לקבל את משכ"ל, יש לנו דעה עצמאית משלנו-

מר יוסף ניסן: לא, צריך לסיים את הליך השימוע ואז לקבל החלטה.

פרופ' מתי ליפשיץ: היה תהליך השימוע?

עו"ד קובי נודלמן: עוד לא הסתיים.

גב' עדנה זטלאוי: עוד לא הסתיים הליך השימוע.

מר יוסף ניסן: לא הסתיים עדיין.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אתם יודעים בדיוק מה ההתייחסות ומה הטענות שהיו-

גב' עדנה זטלאוי: הוועדה עוד לא קיבלה החלטה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה עמדת אנשי הביטחון של היישוב בעד מי?

גב' ברוריה אליעז: זה לא הסתיים.

מר דני ביטון: העמדה שלי ברורה, אני לא הארכת, לא הסכמתי להאריך את השירות שלהם כאן. ואני ביקשתי מהוועדה שלא לקבל את מאג, כי הניסיון רע, הסעיף הוא, המינוח המקצועי הוא הניסיון הרע. לאור מה שחוויתי ולאור תכתובות שגיליתי בעבר מהקב"ט המנוח הקודם, ולאור מה שאני חוויתי בעצמי על בשרי עם החברה, הבהרתי את חוות דעתי לוועדת השלושה. השימוע הוא במטרה-

גב' רונית ד. עייאש: היועץ המשפטי מה אומר? מה הסיכוי-

פרופ' מתי ליפשיץ: באיזה תאריך צריך להחליט מי נכנס?

גב' רונית ד. עייאש: היועץ המשפטי מה אומר בעניין הסיכוי שלנו לערער על הזה שלא-

עו"ד יגאל ברק: היות שאני חלק מוועדת השלושה, וועדת השלושה קיבלה את החומר וערכה שימוע, אבל טרם קיבלה החלטה, אין טעם שאני אתייחס מה הסיכויים... שעוד לא קיבלנו.

גב' ברוריה אליעז: זה מה שאמרתי עוד לא הסתיים השימוע.

גב' עדנה זטלאוי: ... החלטה שעוד לא התקבלה.

גב' רונית ד. עייאש: פייר אינך בסדר.

גב' ברוריה אליעז: אבל הנטייה שלך היא לא-

מר דני ביטון: אני לא חלק מוועדת-

מר יוסף ניסן: הוא לא חלק מהוועדה.

גב' ברוריה אליעז: כן.

מר דני ביטון: אני העברתי-

מר יוסף ניסן: הוא העביר את ההמלצה שלו.

גב' ברוריה אליעז: את דעתך, אוקיי.

פרופ' מתי ליפשיץ: ההחלטה היא בסוף של ועדת השלושה?

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אז רגע סליחה רגע-

פרופ' מתי ליפשיץ: מתי מתבצעת ההחלטה? באיזה תאריך?

גב' עדנה זטלאוי: אחרי שנחזור מהחג.

פרופ' מתי ליפשיץ: קרוב למה? לאיזה תאריך?

מר יוסף ניסן: שנחזור מהחג הנה.

גב' ברוריה אליעז: אחרי החג הם אומרים.

פרופ' מתי ליפשיץ: מתי?

מר יוסף ניסן: שנחזור מהחג.

גב' רונית ד. עייאש: אז יש לי שאלה אחרת, מה הייתה ההמלצה שלך לוועדת השלושה?

מר יוסף ניסן: נו הוא אמר לך.

גב' עדנה זטלאוי: הוא אמר שלא לקבל את ההצעה של מאג.

מר יוסף ניסן: הוא שעה דיבר.

גב' ברוריה אליעז: כרגע הוא דיבר.

גב' עדנה זטלאוי: בגלל אי שביעות רצון.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא ידעתי שזאת ההמלצה שלך.

מר דני ביטון: זו ההמלצה שלי.

גב' רונית ד. עייאש: חשבתי שזה היה חלק ממה-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, הוא כרגע פירט בצורה מאוד ברורה.

מר דני ביטון: אני נימקתי את זה.

גב' ברוריה אליעז: הוא אמר אני-

מר דני ביטון: נימקתי במסמך מסודר שהעברתי ליועץ המשפטי.

מר יוסף ניסן: 100%. טוב, אני עובר לסעיף 3, זה אישור-

גב' רונית ד. עייאש: הסיפור של הביטחון לא זה, ועדת ביטחון יש כבר 3 שנים בתפקיד שלך, מצלמות אישרנו לפני שנתיים.

מר יוסף ניסן: אבל מה-

גב' ברוריה אליעז: אבל מה עכשיו?

מר יוסף ניסן: מה זה קשור עכשיו?

גב' רונית ד. עייאש: לא, מה זאת אומרת אין ביטחון. מדווח דני עכשיו שיש עלייה באירועי הביטחון מה זאת אומרת?

גב' ברוריה אליעז: אבל זה כבר דיברנו קודם.

גב' רונית ד. עייאש: לפטור אותנו ממצלמות לפטור אותנו זה, זה ראונד של ראונד של ראונד של 3 שנים. יוסי...

פרופ' עפר לוי: דני, מה הנתונים של החודשים האחרונים? אני יודע שהייתה שנה-

מר יוסף ניסן: בחודש האחרון יש 2 אירועים באוגוסט לעומת 4 בשנה שעברה.

גב' רונית ד. עייאש: היה קורונה באמצע עופר, זה הפלוס הכי גדול-

מר יוסף ניסן: בסדר-

פרופ' עפר לוי: בסדר.

מר יוסף ניסן: זה לא משנה, זה בשביל רונית גם עם אירוע 1 בשנה זה אובדן תחושת ביטחון, אנחנו שם בסדר.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, אבל זה נגמר אנחנו בסעיף הבא, באמת אני היום-

מר יוסף ניסן: באמת הנושא הזה-

מהקהל: ... (לא שומעים).

מר יוסף ניסן: יקירי אנחנו פשוט בדיון של ישיבת מועצה, ואי אפשר, אני מתנצל, אני מתנצל. אם תרצה אחרי הישיבה אני אשב איתך.

מהקהל: אין שום בעיה.

מר יוסף ניסן: מתנצל. אישור המלצת ועדת תמיכות.

מר שלומי שטרית: רגע מה לגבי הערר? למה זה לא על סדר היום הנושא של הערר לגבי שכונת שרונים?

מר יוסף ניסן: שלומי ביקש להעלות לסדר היום-

מר שלומי שטרית: שכונת שרונים.

גב' עדנה זטלאוי: מה אתה רוצה ממני? אני קובעת את כל-

מר יוסף ניסן: לא-

מר שלומי שטרית: אני ביקשתי.

גב' עדנה זטלאוי: ... להיום.

מר יוסף ניסן: הוא ביקש להעלות לסדר יום-

מר שלומי שטרית: ביקשתי עשרות פעמים.

מר יוסף ניסן: אני שואל שאלה, הוא הגיש לך-

גב' עדנה זטלאוי: הערר-

מר יוסף ניסן: הגיש לך נושא להעלות לסדר היום?

גב' עדנה זטלאוי: יוסי, הערר נדון במליאת המועצה הרגילה? או הערר נדון במליאת התכנון והבנייה? אני שואלת אותך.

מר יוסף ניסן: התכנון והבנייה.

גב' עדנה זטלאוי: יופי.

מר שלומי שטרית: זה אותו דבר. תכנון ובנייה זה גם אותה מליאה. תשמעי המריחות האלה. אני מבקש לדון בנושא הזה-

גב' עדנה זטלאוי: אני לא מכנסת תכנון ובנייה.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אל תפיל על עדנה.

גב' עדנה זטלאוי: כן.

מר שלומי שטרית: 80 פעם קראת-

מר יוסף ניסן: אבל אין-

מר שלומי שטרית: שאני מבקש.

מר יוסף ניסן: אבל לא מעלים-

מר שלומי שטרית: 80 פעם יוסי.

מר יוסף ניסן: הגיע זמן אחרי 3 שנים שתדע-

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: שנושא לדיון בישיבת מועצה יש דרך להעלות.

מר שלומי שטרית: אז אני העליתי.

מר יוסף ניסן: לא.

מר שלומי שטרית: ביקשתי.

מר יוסף ניסן: זה לא בוואטסאפ ולא בפייסבוק גם.

מר שלומי שטרית: אז רגע, אתה יודע מה אוקיי, בוא נצא מנקודת הנחה שלא העליתי-

מר יוסף ניסן: אז תעלה כמו שצריך.

מר שלומי שטרית: אז מה?

גב' ברוריה אליעז: לפעם הבאה תעלה.

מר יוסף ניסן: אז אנחנו נעלה.

מר שלומי שטרית: אז נושא כזה חשוב אתה מורח אותו.

מר יוסף ניסן: אני אתייחס, אני אתייחס, אני לא מורח אותו.

גב' עדנה זטלאוי: יוסי, על מקרים אחרים שמתי העלה בקבוצה-

מר שלומי שטרית: אני פניתי לעדנה, אבל אני פניתי לעדנה, אני הגשתי לך עדנה.

גב' עדנה זטלאוי: ... התייחסתי.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, אני אתייחס לנושא.

מר שלומי שטרית: תתייחס בבקשה.

מר יוסף ניסן: בוא אבל פשוט יש פה אנשים שממהרים, צריכים לצאת. אישור המלצת ועדת תמיכות, אני גם דחיתי את הדיווח שלי על זה.

גב' עדנה זטלאוי: רגע, מה עם הדיווח?

מר יוסף ניסן: אני דוחה את זה כדי לעבור לסעיפים האלה.

גב' עדנה זטלאוי: טוב.

לסעיף 3 - אישור המלצת ועדת תמיכות.

מר יוסף ניסן: אישור המלצת ועדת תמיכות, מצ"ב פרוטוקול הישיבה. קיבלתם את הפרוטוקול, יש הערות למישהו?

גב' רונית ד. עייאש: לא כל כך מבינה. אלה לא הגישו-

מר יוסף ניסן: אז יש רק גוף אחד שעומד, ואנחנו נאשר אותו.

גב' עדנה זטלאוי: הגישו, אבל הגישו בצורה מאוד חובבנית.

גב' רונית ד. עייאש: עמותת גיל הזהב הגישו ואושר.

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: זהו.

גב' עדנה זטלאוי: בינתיים.

עו"ד קובי נודלמן: ישלימו השאר-

מר יוסף ניסן: יש גוף אחד שהגיש ויקבל בסדר? אז אנחנו מאשרים את ההמלצה?

דובר: סעיף 3.

מר יוסף ניסן: מאשרים את ההמלצה. טוב, אנחנו עוברים לסעיף 4-

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד היה לי פה? פה אחד?

מר יוסף ניסן: כן, פה אחד.

החלטה: פה אחד אישרה מליאת המועצה את המלצת ועדת תמיכות, הענקת תמיכה לעמותת גיל הזהב מיתר ולהבים בסך 25,000 ₪ ב- 2 שיעורים (50% מיידיית ו- 50% עם קבלת מאזן בוחן)

לסעיף 4 - אישור העסקת מנהלת מחלקת חינוך ואישור שכרה בשיעור 90% משכר מנכ"ל.

מר יוסף ניסן: סעיף 4 אישור העסקת מנהלת מחלקת חינוך ואישור שכרה בשיעור 90% משכר מנכ"ל.

מר שלומי שטרית: הוא יתייחס, הוא יתייחס ציפי.

עו"ד קובי נודלמן: טוב יאללה יוסי בוא נתקדם, אתה רוצה להתקדם...

מר שלומי שטרית: לא, הוא סתם משקר כהרגלו.

מר יוסף ניסן: אוי נו שלומי.

מר שלומי שטרית: אני העברתי את זה, העברתי לעדנה, עדנה אני העברתי לך או לא העברתי לך?

גב' ברוריה אליעז: אבל הוא אמר שהוא ידון בזה.

מר יוסף ניסן: לא העברת. לא העברת.

מר שלומי שטרית: בקבוצה של הוואטסאפ לא ביקשתי?

גב' עדנה זטלאוי: בקבוצה של חברי המועצה.

מר יוסף ניסן: אבל ככה לא מעלים נושא לדיון שלומי.

מר שלומי שטרית: הא לא מעלים.

גב' עדנה זטלאוי: שלומי-

מר שלומי שטרית: לא מעלים ככה.

גב' ברוריה אליעז: אל תתחילו, אני רוצה להגיד ב-30:21 הביתה.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא, הוא עשה פה דבר-

גב' עדנה זטלאוי: אני לא הכתובת להעלאת נושאים-

גב' ברוריה אליעז: אבל הוא אמר שהוא ידון.

מר יוסף ניסן: לא, אני רק שאלתי-

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא, לא, אני לא הכתובת להעלאת נושאים בוואטסאפ.

עו"ד קובי נודלמן: יוסי תגמור את הסעיף הזה בבקשה. עדנה שנייה, עדנה.

מר שלומי שטרית: הוא לא רוצה להעלות את זה.

גב' ברוריה אליעז: לא נכון, הוא אמר שהוא ידון.

מהקהל: אנחנו באנו בשביל זה.

מר שלומי שטרית: הוא אמר שלא הגשנו את זה, לא כתבנו, לא ביקשנו.

פרופ' עפר לוי: שלומי אתה פרסמת בפייסבוק לפני שביקשת-

מר שלומי שטרית: הוא לא קרא בפייסבוק.

פרופ' עפר לוי: אתה פרסמת בפייסבוק, הוא לא קרא בפייסבוק-

מר שלומי שטרית: הוא לא ראה בפייסבוק, הוא לא ראה-

מר יוסף ניסן: חברים, חברים, אנחנו מנהלים ישיבה.

מר שלומי שטרית: לא ראה.

גב' ברוריה אליעז: תעבור הלאה לסעיף הבא.

מר יוסף ניסן: חברים סעיף 4, אישור העסקת מנהלת מחלקת חינוך ואישור שכרה.

גב' ברוריה אליעז: בסוף נדון.

מר שלומי שטרית: זה לא יעבור -

מר יוסף ניסן: ואישור שכרה בסך 90% משכר מנכ"ל.

מר שלומי שטרית: רק נעבור את זהבה ואני, בדיוק אותו דבר...

(מדברים יחד)

מהקהל: תראו נכונות שאתם רוצים. יעלו את זה, חייבים להעלות את זה, בשביל מה אנחנו פה?

גב' ברוריה אליעז: הוא אמר שנגמור את הפרטים הקטנים שעלו בסדר היום, והוא יעלה.

מהקהל: ...

גב' ברוריה אליעז: הוא אמר את זה, הוא אמר.

מר שלומי שטרית: למנות מינוי פוליטי של עוזר מנכ"ל ב-40% שכר מנכ"ל יש לו זמן.

גב' ברוריה אליעז: תנו לנו להתקדם כדי שנוכל להעלות את זה.

מר שלומי שטרית: הוא ממנה לי עוזר מנכ"ל ב-40%, יש לו זמן.

מר יוסף ניסן: שלומי אתה רוצה לבזבז את הזמן של האנשים?

גב' ברוריה אליעז: כן, זה מה שאתה -

מר יוסף ניסן: חבל אתה משחית את זמנם.

גב' רונית ד. עייאש: אנו מבקשת לקבל את התיאור, זה לא בשיעור שכר, מה התנאים? תנו תיאור להעסקה. מה זה אומר?

מר יוסף ניסן: מצוין.

עו"ד קובי נודלמן: 90% משכר מנכ"ל, מה זאת אומרת?

גב' רונית ד. עייאש: לא, יש עוד-

גב' עדנה זטלאוי: משרה מלאה.

גב' רונית ד. עייאש: יש דברים אחרים, נותנים דברים אחרים?

עו"ד קובי נודלמן: תלוי... על פי הכללים מגיע-

פרופ' מתי ליפשיץ: השכר הנוכחי כתבת זה 70%.

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה מעלה אותו ב-20%?

גב' רונית ד. עייאש: יפה.

מר יוסף ניסן: זה שהיא באה משכר גבוה מאוד של 30,000 ₪ בחודש, נותן לה את האפשרות, כמו דוגמאות אחרות שעברנו אותם בעבר, לתת שכר גבוה.

עו"ד קובי נודלמן: זה מאושר על ידי שר הפנים.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: אני רציתי לשאול-

פרופ' מתי ליפשיץ: בגלל השכר הקודם שלה?

מר יוסף ניסן: בגלל השכר הקודם שלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא מקבלת 90%?

מר יוסף ניסן: כן, כן. זה דבר חריג, משרד הפנים לא מאשר. ובמקרה הזה אישרו, בגלל שהיא באה עם שכר גבוה ממקום העבודה הקודם שלה, והוותק שלה והניסיון.

גב' רונית ד. עייאש: אז זה אומר שמי שמסיימת עכשיו את התפקיד, סיימה 20-

גב' עדנה זטלאוי: ב-70%.

גב' רונית ד. עייאש: כמה שנים?

גב' ברוריה אליעז: 18.

גב' עדנה זטלאוי: מ-2004.

גב' ברוריה אליעז: 18.

גב' רונית ד. עייאש: 18 שנה בשכר של 70% בלי תנאים, בלי רכב, בלי שום דבר.

מר יוסף ניסן: למה בלי רכב?

גב' רונית ד. עייאש: זו הנוכחית.

עו"ד קובי נודלמן: קיבלה אחזקה.

מר יוסף ניסן: קיבלה אחזקה.

גב' רונית ד. עייאש: קיבלה אחזקה.

מר יוסף ניסן: אז למה בלי רכב?

גב' רונית ד. עייאש: כמו כולם סבבה. אני בפרטים. ועכשיו אנחנו מאפשרים אחרי כמה שנים, להעלות את זה ל-90% מבחינת השכר. וזה יש לנו תקציב, ואין לנו בעיה מהבחינה הזאת שהתוספת, העלות עולה בכמה אחוזים? אני לא מכירה, איך אומרים גילוי נאות אני לא מכירה, ויכול להיות שהיא-

עו"ד קובי נודלמן: גם אנחנו לא.

גב' ברוריה אליעז: אמרו מ-70% ל-90%.

גב' רונית ד. עייאש: לא, כמה זה בכסף בחודש-

מר יוסף ניסן: בסביבות 5,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: בשנה גזברית.

מר יוסף ניסן: 5,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: גזברית יקרה חגית.

מר יוסף ניסן: 5,000 ₪ בחודש.

גב' רונית ד. עייאש: לא, יש גזברית יוסי, אתה ראש מועצה.

עו"ד קובי נודלמן: הבסיס הוא 24,000-

גב' חגית מ. מימון: לא עשיתי את החישוב.

מר יוסף ניסן: תעשי 23,000 ₪-

עו"ד קובי נודלמן: תעשי 20% מ-23,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: הוא אמר מ-30,000 ₪.

עו"ד קובי נודלמן: לא...

מר יוסף ניסן: לא משנה, בגדול.

גב' ברוריה אליעז: 20% זה לא 5,000 ₪.

עו"ד קובי נודלמן: לא, לא, מה פתאום.

מר יוסף ניסן: לא, זה מהשכר ברוטו, מהברוטו אני מדבר.

גב' רונית ד. עייאש: מהברוטו הוא אמר 30,000 ₪ כרגע.

מר שלומי שטרית: מה אכפת לו, זה כסף שלו?

מר יוסף ניסן: לא, מהברוטו, שכר מנכ"ל 100% אצלנו זה 23,000 ₪.

מר שלומי שטרית: אלעד אשם.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי, מדוע היא סיימה את תפקידה הקודם, כי הגיעה לגיל פרישה?

מר יוסף ניסן: כנראה כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה?

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אני רוצה להבין, אדם שמגיע לגיל פרישה, הולך להרוויח יותר מאשר שהוא הרוויח שהוא היה פעיל.

מר יוסף ניסן: לא, לא, היא הגיעה עם שכר של 30,000 ₪ ועכשיו היא תקבל 20,000 ₪ אצלנו. היא יורדת ב-10,000 ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: מעלים לה ב-20% לעומת הקיימת?

מר יוסף ניסן: לעומת הקיימת כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא סיימה את עבודתה באופן פעיל, והיא בעצם פרשה מעבודה פעילה?

עו"ד קובי נודלמן: היא עוברת מפעיל לפעיל, זה לא נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא עוברת מפעיל לפעיל?

גב' רונית ד. עייאש: היא יוצאת בגיל 67.

עו"ד קובי נודלמן: אבל היא עדיין לא פרשה מהמערכת-

מר יוסף ניסן: היא לא עברה גיל 67, היא לא עברה את גיל 67.

גב' ברוריה אליעז: אז עוד חודשיים.

פרופ' מתי ליפשיץ: בת כמה היא? 66.5?

עו"ד קובי נודלמן: היא תהיה בת 67 עוד מעט.

גב' עדנה זטלאוי: היא לפני 67.

פרופ' מתי ליפשיץ: 66 זה 3/4?

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא לא בת 44, אני מבין.

עו"ד קובי נודלמן: מתי, לצורך העניין -

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני מצטער שאני נכנס לפרטים.

עו"ד קובי נודלמן: עוד חודש -

גב' ברוריה אליעז: היא לא בת 44.

פרופ' מתי ליפשיץ: לכן אני שואל עוד פעם, אלא אם כן באמת יש לנו כסף לחלק, אז זה בסדר.

עו"ד קובי נודלמן: לצורך העניין מתי אני רוצה רגע להתייחס לשאלה שלך, היא יכולה להישאר -

פרופ' מתי ליפשיץ: רק תן לי לגמור את השאלה.

עו"ד קובי נודלמן: רגע שנייה, לא, אבל אתה שואל אם זה פעיל או לא פעיל.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שפה אני רוצה לבדוק, ותכף תענה לי, האם אדם שפורש לגמלאות, אם זה פרישה לגמלאות, כדי לקבל משכורת גבוהה יותר או להשוות לו משכורת לזה שהוא שירת בשירות פעיל, אני לא מבין את זה. למה קודם היה 70% למישהו ועכשיו 90% למישהו? הרי הוא צריך להגיד בכלל תודה שהוא קיבל את הג'וב הזה. הוא צריך להגיד תודה שיש לו עיסוק.

מר יוסף ניסן: לא -

עו"ד קובי נודלמן: מי צריך להגיד תודה? לא הבנתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מבין.

מר יוסף ניסן: אז ישבנו וחשבנו. בסופו של דבר מגיעה מישהי עם שכר של 30,000 ₪, שהולכת לקבל אצלנו 20,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: זה ממש לא רלוונטי, היא רוצה את התפקיד הזה.

עו"ד קובי נודלמן: היא הייתה הכי טובה לדעת כולם -

גב' רונית ד. עייאש: זה לא רלוונטי -

עו"ד קובי נודלמן: שנייה, אני רוצה לענות.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, סליחה.

עו"ד קובי נודלמן: מתאימה מבין כל מה שזה לרמה מאוד גבוהה, כדי להקפיץ אותנו, אנחנו לא בונים עליה עכשיו לשנים רבות. אני אומר לך שברמת גיל היא יכולה לפרוש בעיריית באר שבע זה נכון. אבל אם היא לא הייתה באה אלינו, אז היא הייתה ממשיכה שמה עוד שנתיים שלוש בשקט, כי אפשר להאריך, זה בסדר, כמו שאנחנו מאריכים לעובדים אחרים.

גב' רונית ד. עייאש: עדיין מהבחינה הזאת, אם החינוך, וזה שאלתי שאלה בישיבה הקודמת, מדוע אנחנו, גם אז אמרתי אני לא מכירה, אני חוזרת ואומרת -

עו"ד קובי נודלמן: אולי תכירו אותה עדיף.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו נכיר, אבל אנחנו דנים בשכר עכשיו, אז דקה היא בחוץ, אז מהבחינה הזאת למה להבים צריכה לקחת מישהו שיוצא לפנסיה בעוד חודשיים, עדיין לא פנסיונרית בהגדרה היבשה של החוק, יכולה להיות פנסיונרית בעוד חודשיים, זאת שאלה של הישיבה הקודמת שלא הייתה תשובה ברורה. ושתיים, עכשיו שהשכר גם מקפיץ ב-20% יותר. יש פה משהו, האם להבים יכולה לשאת את זה, אין ספק שחינוך אנחנו צריכים לשים אותו בזה. אבל האם מישהו שבא באנרגיות של גיל 67, צריך לקבל את הפוש הזה.

עו"ד קובי נודלמן: טוב, אני רוצה להתייחס ולענות. קודם כל ברמת אנרגיות הלוואי שיהיה לנו חצי מהאנרגיות שיש לאישה הזאת, ולפחות ממה שאני מתמודד כרגע ושומע ורואה, היא מתזזת אותנו לא מעט. שנית, הניסיון הרב שהיא מביאה איתה, ואנחנו צריכים את הניסיון לשנים הקרובות כדי לבנות דברים שאנחנו רוצים לקדם. והדבר האחרון, אני מזכיר לכולכם ניגשו 14 מועמדים למכרז הזה. הוועדה לא מצאה לנכון לבחור באף אחד מהם מכל מי שהגיע לוועדה. הם לא עמדו בקריטריונים של משהו שאנחנו יכולים לראות בו. אם יכולנו והיינו רואים מועמד אחר שיכול להיות שהוא זה, אני אומר לך שהוועדה פה אחד, אפילו לא היה מחלוקת, אמרו שהבן אדם ראוי ושהם בשוק בכלל שהיא באה לפה לעשות את התפקיד הזה.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו עדיין -

פרופ' מתי ליפשיץ: אז קובי אני רוצה להתייחס למה שאמרת.

עו"ד קובי נודלמן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: הרי בכל ג'וב, בכל תפקיד, חבר'ה בואו נדבר אחד אחרי השני, בכל תפקיד השנה הראשונה היא שנת ניסיון נכון? אני צודק?

עו"ד קובי נודלמן: בדרך כלל, לא חייב -

גב' עדנה זטלאוי: חצי שנה.

פרופ' מתי ליפשיץ: בדרך כלל, בכל מקום מקובל -

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: ומתוקן השנה הראשונה היא שנת ניסיון.

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: האם יש מקום עוד לפני שמישהו בכלל עבר את שנת הניסיון -

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה -

פרופ' מתי ליפשיץ: להעלות לו ב-20%-

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה -

פרופ' מתי ליפשיץ: ולא לחכות לסוף שנת הניסיון.

עו"ד קובי נודלמן: אז אני אומר, אז רגע תניח את הנושא של השכר, אני רוצה להתייחס לנושא של הניסיון. בחוזה בכירים יש לך סעיף שאתה יכול בהתראה מאוד קצרה לפטר אנשים. זה לא מישהו שעובד בדירוג דרגה שיותר קשה להוציא אותו החוצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, על הקונספט אני מדבר, עוד לפני שמישהו נכנס לשנת ניסיון -

עו"ד קובי נודלמן: אז שנת הניסיון היא לא -

פרופ' מתי ליפשיץ: מעלים לו ב-20% משכורת.

מר יוסף ניסן: מתי גם כשאלעד נכנס היה מהנדס -

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: זה קונספט שלא ברור לי.

גב' רונית ד. עייאש: רוב של 2/3 במליאה, זה לא כל כך פשוט.

מר יוסף ניסן: רגע, המהנדס -

גב' רונית ד. עייאש: ... עם האחרים, זה לא כל כך פשוט.

מר יוסף ניסן: המהנדס הקודם היה ב-85% משרה, נכנס אליו ב-95%.

עו"ד קובי נודלמן: נכון, כי רצית להביא.

מר שלומי שטרית: כי אתה רצית.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני הייתי מוריד לו חזרה, מה אתה אומר יוסי? אתה בטח תתמודד בי.

מר שלומי שטרית: הוא יתמודד, הוא ישמח מאוד לזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: הוא יתמודד בי עד הסוף.

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: בסוף אתם רוצים למשוך כוחות טובים ליישוב הזה.

מר שלומי שטרית: טוב כרגע אין מה לעשות. לא נכניס מנהלת לא מנהלת כמנהלת.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, אולי היא מצוינת, לא, לא, אין לי שום דבר אישי נגדה.

עו"ד קובי נודלמן: יש תנאים. קודם כל היא מועמדת מצוינת.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה אין לי שום דבר אישי נגדה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל לא מכירים אמרנו.

מהקהל: הוא מתווכח על השכר.

עו"ד קובי נודלמן: אז אני אומר לך שברמת השכר היה לנו קשה להביא משהו טוב לפה.

מהקהל: שאנחנו מתמודדים פה עם ביטחון, מתמודדים עם ירידה-

מר יוסף ניסן: טוב בסדר. מתי אתה סיימת?

עו"ד קובי נודלמן: זה במקביל, זה לא-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאני רוצה להגיד-

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע יוסי אני אסיים. אין לי משהו נגד הגברת הזאת. חבר'ה אין לי שום דבר נגדה, ואני בעדה, ואני רוצה שהיא תצליח, ואני אתמוך בה עד הסוף. אלא מה? הקונספט לא ברור לי פה.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: בן אדם שעוד לא התחיל עולה ב-20%-

מר יוסף ניסן: אבל מתי, מתי, אם החינוך, שלומי, שלומי, אם החינוך חשוב לנו, ואנחנו רוצים להביא בן אדם איכותי, שהוכיח את עצמו מעל ומעבר במשך 25 שנה, שעובדת במקום שהיא מקבלת, השכר בעיריית באר שבע הוא 30,000 ₪ בחודש. אז פה היא תקבל 20,000 ₪. היא הייתה מוכנה לרדת בשביל-

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, תגיד לי מה איזה-

מר יוסף ניסן: בשביל לעשות את זה.

גב' רונית ד. עייאש: זה כמו סליחה, זה כמו הביטחון במיתר ובעומר, זה לא מעניין. יש לנו תקציב שלנו. אנחנו, מה זה רלוונטי הביטחון בעומר-

עו"ד קובי נודלמן: אז הנה זה בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: והביטחון בזה.

עו"ד קובי נודלמן: זה התקציב שלנו.

גב' רונית ד. עייאש: התקציב שלנו-

מהקהל: השכר הולך לפי מספר תושבים.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה?

מהקהל: בבאר שבע זה 200,000 ומשהו תושבים.

גב' רונית ד. עייאש: איך זה יכול להיות?

עו"ד קובי נודלמן: יש להם שכר יסוד אחר לגמרי, עזוב יוסי.

מר יוסף ניסן: לא, זה שכר אחר לגמרי.

גב' רונית ד. עייאש: היא עושה פה את זה עם יד קשורה מאחור-

מהקהל: ובסוף אין מצלמה בכיכר שם.

גב' רונית ד. עייאש: בגודל שהיא עשתה קודם.

גב' רונית ד. עייאש: אני אומר זה לא קשור, בסוף משרד הפנים, רגע שנייה, בסוף יש אינדיקציות למשרד הפנים משרד האוצר, והם מאשרים את זה, וזה לא משהו שהוא חריג או חורג יותר מידי, זה הכול. זה שלא נתנו לבתיה זה ...

מר יוסף ניסן: טוב חברים, מי בעד?

מר שלומי שטרית: כמה יש פה?

גב' עדנה זטלאוי: בעד.

מר שלומי שטרית: אני רוצה שתתחיל שנת הלימודים-

גב' עדנה זטלאוי: מי יש לנו? קובי-

מר שלומי שטרית: אני רק שואל שאלה-

גב' עדנה זטלאוי: אני לא ראיתי-

מר שלומי שטרית: אם אנחנו כרגע מצביעים נגד, מי ימשיך את שנת הלימודים הבאה? מה קורה בשנת הלימודים הבאה עדנה?

גב' רונית ד. עייאש: תאריך לבתיה.

עו"ד קובי נודלמן: אנחנו לא עושים.

מר שלומי שטרית: מה?

עו"ד קובי נודלמן: זה לא משחק.

גב' רונית ד. עייאש: תאריך לבתיה. הארכת לה כבר שנה וחצי בשיטת הסלמי.

מר שלומי שטרית: תתחילו לחפש. הוא לא רצה להאריך לה.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה לא רצה?

מר שלומי שטרית: הוא לא רוצה להאריך לה.

מר יוסף ניסן: שלומי, זה לא דיון, אני מעלה להצבעה נו.

גב' רונית ד. עייאש: אתה רוצה בעד תצביע בעד, אתה רוצה נגד תצביע נגד.

מר שלומי שטרית: לא, כי מחר את תקבלי פוסט, את תקבלי פוסט-

גב' רונית ד. עייאש: די, לא אקבל שום דבר, אני לא עובדת בשביל פוסטים.

מר שלומי שטרית: שנת הלימודים לא נפתחה.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי תציג את העמדה שלה.

גב' רונית ד. עייאש: לא עובדת לפי-

פרופ' מתי ליפשיץ: או בעד או נגד.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: תציג עמדה.

גב' ברוריה אליעז: תגיד מה אתה רוצה.

גב' רונית ד. עייאש: תגיד כבר.

מר שלומי שטרית: אני נמנע, אני נמנע, נמנע.

מר יוסף ניסן: נמנע טוב, מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: רגע, אני רואה קובי, אני רואה עפר, מי עוד? אני רואה יוסי-

מר יוסף ניסן: ברוריה.

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה.

גב' עדנה זטלאוי: ברוריה אני ראיתי את האצבע שלך?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: שאנחנו מדברים בסוכות-

גב' רונית ד. עייאש: זו בדיוק הבעיה של היישוב הזה.

גב' עדנה זטלאוי: לא, אבל השאלה את בעד?

גב' רונית ד. עייאש: שהכול מתנהל בדיעבד.

גב' עדנה זטלאוי: לפרוטוקול אני צריכה לדעת, את בעד, נגד או נמנעת.

גב' רונית ד. עייאש: זו בדיוק הבעיה.

גב' עדנה זטלאוי: רגע-

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה היו בעד?

גב' ברוריה אליעז: אם הדיון היה לפני חודשיים-

גב' עדנה זטלאוי: בינתיים בלי ברוריה 3.

מר יוסף ניסן: ברוריה? מי בעד? עוד פעם. קובי-

גב' עדנה זטלאוי: קובי, עפר, יוסי. מי נגד, מי נמנע.

גב' ברוריה אליעז: אני מכריעה את הכף?

פרופ' מתי ליפשיץ: תצביעו מי שנגד.

גב' ברוריה אליעז: אני גורמת לרוב?

גב' עדנה זטלאוי: יוסי תגיד מי נגד.

פרופ' מתי ליפשיץ: מי נגד?

מר יוסף ניסן: אני לא יודע, אם הוא יצביע נגד אז זה נגד.

גב' עדנה זטלאוי: מתי, רונית, מי נגד?

גב' רונית ד. עייאש: שלומי, תרים נגד ואנחנו 3.

מר שלומי שטרית: מה זה?

גב' רונית ד. עייאש: תרים נגד. אנחנו 3. זה לא פייר, ברוריה עכשיו מעבירה לו את זה.

עו"ד קובי נודלמן: אתה מרים נגד?

גב' רונית ד. עייאש: שתדע...

מר שלומי שטרית: לא, לא, תקשיבי לי אני לא מכיר את הגברת, אני לא מכיר את הגברת ולא כלום. השאלה שלי-

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מכירה אותה.

מר שלומי שטרית: לא, לא, השאלה שלי-

גב' רונית ד. עייאש: ... לא מכירה אותה.

מר שלומי שטרית: אם שנת הלימודים תיפתח השנה?

גב' רונית ד. עייאש: בטח היא נפתחה...

מר שלומי שטרית: מי ימשיך אותה? ואז מה אנחנו הולכים למכרז חדש?

גב' רונית ד. עייאש: לי יש ילדה בבית ספר. לי יש ילדה בבית ספר.

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: אל תרימו ושתתפזר המועצה הזאתי, אין לי בעיה.

מר יוסף ניסן: ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: אני... בעד.

מר יוסף ניסן: היא הרימה בעד.

גב' עדנה זטלאוי: אז ברוריה בעד.

מר שלומי שטרית: אוקיי.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה התוצאות של הבחירות?

גב' עדנה זטלאוי: שלומי איפה אתה?

מר יוסף ניסן: 4 מול 3.

מר שלומי שטרית: נגד.

גב' עדנה זטלאוי: נגד.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה שייכתב משהו לפרוטוקול-

גב' עדנה זטלאוי: היה נמנע פה?

עו"ד קובי נודלמן: לא.

גב' עדנה זטלאוי: מה אנחנו 7? כן.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה בבקשה שייכתב משהו לפרוטוקול.

גב' עדנה זטלאוי: זה מוקלט בפרוטוקול.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להביע מחאה על העניין שאנחנו דנים בעניין עצמו,

כאשר כמעט בלתי אפשרי להחליט שהוא לא קביל. אני מבקשת להבא שמתקבל מישהו לעבודה, לדבר על זה כחודשיים לפני קבלתו, כשעדיין יש מה להרהר בעניין, ולחשוב-

גב' רונית ד. עייאש: בטח בנושא חינוך באוקטובר.

גב' עדנה זטלאוי: אני לא בטוחה שזה אפשרי.

גב' ברוריה אליעז: למה?

מר שמואל לביא: כי זה מכרז, זה מכרזים.

גב' עדנה זטלאוי: משום שאם המכרז הסתיים ועובד מתחיל חודש אחרי המכרז לעבוד, זה איפה שהוא לא מסתדר לישיבה הקרובה של המועצה.

גב' ברוריה אליעז: אני הייתי מאוד שמחה למען ההגינות, אתם יודעים אני לא אכשיל על זה. אבל אני לא מדברת על הפרסונה הזאת-

גב' עדנה זטלאוי: לא, גם אני לא, דיברתי באופן כללי.

גב' ברוריה אליעז: אני מדברת על העיקרון.

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

גב' ברוריה אליעז: אני מאוד מבקשת שבפעמים הבאות שמישהו צריך להתקבל לעבודה, לדון בעניין קבלתו החל מהישיבה הקרובה להחלטה של המכרז.

גב' עדנה זטלאוי: נו זה מה שעשינו.

מר יוסף ניסן: זה מה שעשינו.

מר שלומי שטרית: ראש המועצה צריך-

גב' עדנה זטלאוי: זה מה שעשינו היום.

מר יוסף ניסן: זה מה שעשינו.

מר שלומי שטרית: ... ואז לסגור את הדברים ולהתווכח ולהוריד את המחירים. הוא לא צריך...

גב' ברוריה אליעז: כבר לפני-

מר שלומי שטרית: במקום לזרוק עלינו שאנחנו נהיה הרעים.

גב' ברוריה אליעז: כבר לפני חודש-

מר שלומי שטרית: אנחנו הרעים.

גב' ברוריה אליעז: כבר לפני חודש התכנסנו ולא דנו. יוסי, אני מבקשת זה למען-

מר יוסף ניסן: לא, רגע, רגע-

גב' ברוריה אליעז: למען מינהל תקין זה צריך להיות ככה-

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה, לא, לא, אבל את צריכה להבין-

גב' ברוריה אליעז: לא, הייתה ישיבה קודמת.

מר יוסף ניסן: ברוריה, תני לי לסיים משפט.

גב' ברוריה אליעז: שדנו בעניין החינוך-

מר יוסף ניסן: תני לי לסיים משפט, תני לי לסיים משפט. היא הייתה אמורה להתחיל את העבודה, ואז לאשר לה את השכר, ואת הארכת השירות. זה מה שעשינו, היום התחילה לעבודה במועצה. זה המצב.

עו"ד יגאל ברק: ברוריה אם את רוצה שאני אסביר-

גב' ברוריה אליעז: אני אגיד לך, אני אסביר שוב, אני אסביר שוב בשביל היועץ המשפטי, כי זה עניין של תקנון באמת שצריך לקבל. היא נבחרה במכרז שלפני חודשיים פלוס, זה היה צריך למצוא, ידענו, ידענו מה תנאי הקבלה, היום מעמידים את הוועדה בפני תנאי קבלה שלא היו ידועים. וקשה מאוד היום כאשר כבר כל המערכת בהתנעה, להחזיר את הגלגל אחורה. אני מבקשת שלהבא ברגע שנגמר מכרז לגבי כלשהו, ואני מכירה את זהבה, זה לא מול זהבה העניין. אני מכירה את זהבה 40 שנה, זה בכלל לא מדובר על זהבה. מדובר על העיקרון. ברגע שמסתיים מכרז תוך אותם ימים צריכים לקבוע ועדה-

גב' עדנה זטלאוי: לא ועדה, מועצה את מתכוונת.

מר יוסף ניסן: מועצה.

גב' ברוריה אליעז: סליחה, אם רוצים-

גב' עדנה זטלאוי: ברוריה תנוח דעתך, זה בדיוק מה שקרה הלכה למעשה.

גב' ברוריה אליעז: לא, אנחנו כבר ישבנו כאן עדנליה-

מר יוסף ניסן: לא, אבל היא לא התחילה לעבודה, היום התחילה-

גב' ברוריה אליעז: היא לא צריכה לעבוד, זה מה שאני אומרת. היא לא צריכה לעבוד-

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה, זה לא עובד ככה, ברוריה זה לא עובד ככה.

פרופ' מתי ליפשיץ: המועצה קיבלה-

עו"ד קובי נודלמן: מה הנאום הזה? זה לא עובד ככה. ברוריה...

גב' ברוריה אליעז: אז אם זה לא עובד ככה, אז אני לא מסכימה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מי החליט על התוספת 20% אני רוצה שמות.

מר שלומי שטרית: יוסי.

עו"ד קובי נודלמן: אבל את לא יכולה, את צריכה אישור של משרד הפנים.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה, אני שומע שאת החלטת להעלות ב-20%, אז למה את מדברת עכשיו על כל זה?

גב' ברוריה אליעז: אתה לא מבין מה שאני אומרת כנראה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוך השם הבנתי בפסיכומטרי את הכול.

גב' ברוריה אליעז: אולי שם הבנת, אבל לא עכשיו.

פרופ' מתי ליפשיץ: את הפסיכומטרי שלך קשה לי להבין.

גב' ברוריה אליעז: לי יש, כיוון-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאני רוצה להגיד-

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה-

פרופ' מתי ליפשיץ: דיברת שעה, תני לי משהו.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי אומר שההחלטה ל-20% יותר את שותפה לה יחד עם עפר ויחד עם קובי.

גב' ברוריה אליעז: אתה בכלל לא שומע מה שאני אומרת-

פרופ' מתי ליפשיץ: האם זה נכון.

עו"ד קובי נודלמן: נכון מאוד.

גב' ברוריה אליעז: אתה רוצה להגיד מה שאתה אומר. אז תגיד מה שאתה אומר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא רוצה לשמוע אותך. אני לא יכול לשמוע אותך גם.

גב' ברוריה אליעז: ואני אגיד מה שאני אומרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני חייב להגיד.

מר יוסף ניסן: טוב בסדר. טוב אנחנו עוברים לנושא הבא, לסעיף הבא. אישור העסקת-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רק רוצה עוד הערה קטנה יוסי. ... קשה מאוד כרגע לבקש כספים נוספים על ביטחון ועל זה ועל שם, שככה נזרקים כספים ללא שום תבונה לפני שמישהו נכנס לתפקיד, ואין לי שום דבר נגד זהבה.

גב' ברוריה אליעז: אז על זה דיברתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אין לי שום דבר נגד זהבה.

גב' ברוריה אליעז: לפני שהוא נכנס לתפקיד.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני הראשון שאתמוך בה.

גב' ברוריה אליעז: זאת הנקודה שדיברתי-

מר שלומי שטרית: אתה... להסתכסך עם אנשים שם.

מר יוסף ניסן: מתי אבל עוד הפעם, כדי להביא בן אדם חיובי וטוב למערכת,

לפעמים צריך לשים את היד בכיס.

פרופ' מתי ליפשיץ: למה רק אתם החלטתם על תוספת 20% ולא שיתפתם את כל המועצה.

מר יוסף ניסן: זה מגיע למועצה, מה זאת אומרת?

עו"ד קובי נודלמן: לא החלטנו. מה זה החלטנו? אתם החלטתם.

מר יוסף ניסן: לא החלטנו, עכשיו.

מר שלומי שטרית: לא, בטרם לפני, למה צריך להגיע לאי נוחות הזו? לאי נעימות הזו? למה?

פרופ' מתי ליפשיץ: אני חייב להגיד משהו.

עו"ד קובי נודלמן: הבאת את כולם לפה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ולהיכנס למשהו פוליטי. אוטומטית עפר, ואני מעריך את עפר עד הסוף, ואוטומטית ברוריה, ולדאבוני הרב גם קובי נכנס לתמונה הזו, עושים קופי פסט לכל החלטה שרק תטיב עם ראש המועצה.

עו"ד קובי נודלמן: אוי איזה שטויות.

פרופ' מתי ליפשיץ: להוסיף 20% על ידי 4 אנשים שמחליטים ואיפה כל חברי המועצה-

מר יוסף ניסן: אבל מתי גם את אלעד אישרנו 95%.

מר שלומי שטרית: אתה שכחת מה עשית לנו? אין מהנדס מועצה. שנה אין מהנדס מועצה. רק אלעד, שהבאת אותו מינוי פוליטי שהיה פעיל שלך פה. הבאת אותו ואלעד אלעד אלעד, שיגעת אותו.

גב' ברוריה אליעז: כיוון שאני מסכימה עם העיקרון של דבריד-

מר שלומי שטרית: לכן הצבענו לו 95%.

גב' ברוריה אליעז: אמרתי מה שאמרתי שאני לא אסכים -

מר שלומי שטרית: ולעדנה מסכנה שלא הייתה לה, 30 שנה היא לא מקבלת את זה. ועד היום היא לא מקבלת עדנה.

גב' עדנה זטלאוי: כי הוא שם רגל במשרד הפנים.

מר יוסף ניסן: חברים אנחנו עוברים לסעיף הבא.

מר שלומי שטרית: עד היום היא לא מקבלת, כי אתה רוצה לפטר אותה.

גב' עדנה זטלאוי: כן, כי הוא שם רגל במשרד הפנים.

מר שלומי שטרית: כן, האישה הכי מקצועית פה, רק מינויים פוליטיים מקבלים כסף.

גב' עדנה זטלאוי: ועוד איך.

מר שלומי שטרית: נכון, הנה עוד מינוי פוליטי. אישור העסקת, שימו לב מנהל לשכה שכר 40% -

מר יוסף ניסן: שלומי נו.

מר שלומי שטרית: שכר מנכ"ל.

עו"ד קובי נודלמן: תן לגמור -

מר שלומי שטרית: כבר אני אומר לך, לא, אני מצביע נגד.

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

מר שלומי שטרית: הנה אני מצביע נגד.

מר יוסף ניסן: חכה אבל זה לא הנושא עכשיו.

מר שלומי שטרית: זה זה.

מר יוסף ניסן: זה לא הנושא.

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא, חכה. יש 5.

תוצאות ההצבעה:

בעד – 4 (ניסן, לוי, אליעז, נודלמן)

נגד – 3 (ליפשיץ, דמרי עייאש, שטרית)

החלטה: מליאת המועצה ברוב קולותיה אישרה העסקתה של גב' זהבה הראל בתפקיד מנהלת מחלקת החינוך במשרה מלאה ובשכר בשיעור 90% משכר מנכ"ל.

לסעיף 5 - אישור הארכת שירות למנהלת מחלקת חינוך.

מר יוסף ניסן: סעיף 5, אישור הארכת שירות למנהלת מחלקת חינוך.

פרופ' מתי ליפשיץ: למה היא צריכה בשביל החפיפה?

מר יוסף ניסן: לא, צריך להאריך לה שירות.

מר שלומי שטרית: אבל ביקשנו ולא רצית, והתנגדת.

עו"ד קובי נודלמן: לא, זה לא לה, זה לא לה.

מר שלומי שטרית: העלבת אותה, לבתי.

עו"ד קובי נודלמן: לא, זה לה, לזהבה.

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: זה להזהבה.

מר שלומי שטרית: למי זה?

מר יוסף ניסן: זה לא לחפיפה.

פרופ' מתי ליפשיץ: למה? למה?

עו"ד קובי נודלמן: אתה חייב אחרי גיל 67-

מר שלומי שטרית: אבל בתיה עדיין עובדת בלי אישור?

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע למה?

מר שלומי שטרית: אבל לא אישרנו לו עד אוקטובר.

גב' ברוריה אליעז: לא לזהבה לה.

מר שלומי שטרית: אבל לא אישרנו לה עד אוקטובר.

עו"ד קובי נודלמן: אחרי 67 אתה חייב לעשות הארכה...

מר שלומי שטרית: בלי מועצה?

פרופ' מתי ליפשיץ: אחרי 67, לכמה זמן?

מר שלומי שטרית: אז רגע, רגע, על זה צריך לדבר כרגע. אדוני יועץ משפטי, עובדת פה עובדת גברת בתיה ללא אישור כבר חודש ימים.

גב' ברוריה אליעז: למי להאריך? למי אתה מאריך?

מר יוסף ניסן: לשתייהן לצורך העניין, לשתייהן. קובי-

עו"ד קובי נודלמן: מי שמגיע לגיל 67 מאריכים...

גב' ברוריה אליעז: מה זה לשתיקה, על מה אתה מאריך לה?

מר יוסף ניסן: שיעשו חפיפה עד ה-1.10.21.

גב' עדנה זטלאוי: אתה לא מאריך לבתיה, אתה מאריך לזהבה, אין פה בתיה.

מר שלומי שטרית: אין בתיה. בתיה עובדת בלי הארכה.

מר יוסף ניסן: בסדר.

מר שלומי שטרית: בלי הארכה.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: בלי, היא לא רוצה להאריך.

עו"ד קובי נודלמן: רגע, זה לא קשור אליה בכלל.

מר שלומי שטרית: זה כן קשור.

עו"ד קובי נודלמן: זה לזהבה.

מר שלומי שטרית: לא, אבל גם לבתיה... היא עובדת בלי הארכה פה.

גב' ברוריה אליעז: על מה מאריכים אם אין חפיפה? אני לא מבינה את זה.

מר יוסף ניסן: חברים שנייה, יש עכשיו-

עו"ד קובי נודלמן: הארכת לה עד ספטמבר, מה יש לך?

מר יוסף ניסן: אנחנו הארכנו עד ספטמבר. רגע, אני מציע את הדבר הבא,

להאריך גם לבתי עד ה-1.10.21-

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה לא על האג'נדה.

מר יוסף ניסן: בסדר, אני מבקש-

מר שלומי שטרית: אתה לא רצית.

מר יוסף ניסן: אני רוצה להעלות את הנושא לדיון.

מר שלומי שטרית: אבל התחננו אליך, אמרו לך שזה לא יעבוד כך.

עו"ד קובי נודלמן: תאשר קודם כל את הזהבה-

מר יוסף ניסן: אז קודם כל טוב, בואו נאשר-

מר שלומי שטרית: השפלת את העובדת שלך שעבדה 30 שנה את בתיה.

מר יוסף ניסן: בואו נאשר את הארכה-

גב' עדנה זטלאוי: יגאל, הארכה לשנה נכון?

עו"ד יגאל ברק: דיברנו אני לא זוכר-

גב' ברוריה אליעז: מה זה 1.10-

מר יוסף ניסן: שנה, שנה נוספת לזהבה, כי הוא עומדת לפני פרישה.

עו"ד יגאל ברק: חצי שנה.

גב' עדנה זטלאוי: חצי שנה.

גב' ברוריה אליעז: אני לא הבנתי כלום.

מר יוסף ניסן: זהבה עומדת לפני גיל פרישה.

גב' ברוריה אליעז: נו אז מה?

מר יוסף ניסן: צריך להאריך לה את השירות.

גב' עדנה זטלאוי: לחצי שנה.

מר יוסף ניסן: צריך להאריך לה.

גב' ברוריה אליעז: מה היא עוד לא עובדת, על מה אני אאריך לה?

עו"ד קובי נודלמן: זה חצי שנה. את חייבת.

פרופ' עפר לוי: יגאל יסביר.

מר יוסף ניסן: יגאל יסביר.

גב' עדנה זטלאוי: היא הגיעה לגיל 67 ולכן היא חייבת הארכה.

עו"ד יגאל ברק: זהבה התחילה לעבוד היום נכון?

מר יוסף ניסן: כן.

עו"ד יגאל ברק: התזמון של המועצה נדרש בדיוק בזמן הזה בין-

מר שמואל לביא: תוריד את המסכה לא כל כך שומעים, הם לא ישמעו כלום ברמקול.

עו"ד יגאל ברק: התזמון של המליאה נדרש בין היתר בשל העניין הזה. מכיוון שמה שקורה שבתחילת אוקטובר היא תגיע לגיל 67. וברגע שהיא תגיע לגיל 67 חייבים-

עו"ד קובי נודלמן: צריך להאריך.

עו"ד יגאל ברק: פרוצדורלית לעשות הארכת שירות במליאה.

עו"ד קובי נודלמן: זה לחצי שנה.

עו"ד יגאל ברק: עכשיו שנייה, אי אפשר לפי חוזרי מנכ"ל, אי אפשר להאריך לעובד שירות בתפקיד אחר לתפקיד שהיה בו לפני שהוא הגיע לגיל 67. וכל שכן שאי אפשר לקלוט אותו לתפקיד אחר. לכן היה הכרח שהוא קודם כל תיכנס לפני גיל 67, ואז מיד נעשה לה הארכת שירות.

גב' ברוריה אליעז: חבריה יש לזה צורה כמו ל-

עו"ד יגאל ברק: הארכת שירות. יש פה איזה משהו שהוא פרוצדורלית לא רגיל, אבל זה מה שנצטרך בהקשר הזה. וזה שהוא מצב מיוחד שקלטנו פה מישהי שהיא באמת עם ניסיון שהוא פי, כמו שקובי אמר, ניסיון שהוא הרבה מעבר למה שהיה כאן, אז היא הגיע לסיטואציה הזאת. עכשיו אני אומר, לכן מה שנדרש, שאלו כאן על תקופת ניסיון. הארכה היא-

(מדברים יחד)

עו"ד יגאל ברק: מה שהוצע בחוות דעת שלי זה להאריך לה, זה אחרי התייעצות אגב עם משרד... שהיה בעבר הרבה שנים מנהל אגף כוח אדם במשרד הפנים. ברשויות מקומיות. להאריך לחצי שנה שהיא תקופת הניסיון המוגדרת- ואחר כך-

גב' ברוריה אליעז: זאת אומרת זו נקודה ללא מוצא, אין ברירה אחרת.

עו"ד יגאל ברק: ואחרי חצי שנה כמובן לאור הניסיון יהיה אפשר להאריך עוד.

גב' ברוריה אליעז: מה שאתה אומר אין לנו ברירה אחרת.

(מדברים יחד)

עו"ד יגאל ברק: אני היועץ המשפטי של המועצה...

גב' עדנה זטלאוי: יש חוות דעת משפטית בעניין.

עו"ד יגאל ברק: נתנו חוות דעת משפטית כתובה בעניין הזה.

מר יוסף ניסן: בסדר? הבנו?

עו"ד קובי נודלמן: יוסי תעלה את זה להצבעה.

מר יוסף ניסן: מי בעד? מי בעד להאריך לה-

גב' ברוריה אליעז: אין ברירה אחרת.

מר יוסף ניסן: אין ברירה.

גב' עדנה זטלאוי: אוקיי מי בעד?

גב' ברוריה אליעז: זה פשוט ללא מוצא.

גב' עדנה זטלאוי: מה זה היה פה אחד?

עו"ד קובי נודלמן: כולם היה פה אחד.

מר יוסף ניסן: פה אחד?

גב' עדנה זטלאוי: מתי?

גב' ברוריה אליעז: כן, כי אין-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני נגד.

מר יוסף ניסן: נגד.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני נגד לכל מה שקורה פה עם ה-, לא נגד זהבה, אלא אני נגד העיקרון של כל ההתנהלות הזו עם מנהלת מחלקת החינוך.

מר יוסף ניסן: טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: חס וחלילה לא נגד זהבה.

מר שלומי שטרית: אני גם מסכים איתך, ואני גם אצביע נגד.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' עדנה זטלאוי: שלומי להוריד אותך מה-בעד?

מר שלומי שטרית: כן, כן, תוריד אותי גם.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני יותר מזה, אני קורא למבקר המועצה, אני מבקש כחבר מועצה, אני פונה למבקר המועצה-

מר שלומי שטרית: כי אני מסכים איתו, כל ההתנהלות פה.

מהקהל: אז תגיד שאתה נגד.

מר שלומי שטרית: אני נגד.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי תנו לי לגמור את דבריי, אני פונה למבקר המועצה, ואני מבקש לבדוק את ההליכים ואת העלייה ב-20% ואת תוצאות ההצבעה שנעשתה פה. אנא בטובך כחבר מועצה אני מבקש את זה.

מר יוסף ניסן: 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה הליך לא תקין מה שקרה פה, ולא נגד זהבה.

מר יוסף ניסן: נרשם.

מר שלומי שטרית: גם אני לא נגד זהבה.

מר יוסף ניסן: נרשם. אני מציע להעלות-

פרופ' מתי ליפשיץ: נרשם ולבצע, אל תגיד לי נרשם-

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ובשבוע הבא נעבור לעוד נושאים.

מר יוסף ניסן: 100%. הנה הוא רשם, יבצע. אני מציע להעלות-

גב' רונית ד. עייאש: אני מציעה לקרוא לזהבה-

גב' עדנה זטלאוי: אני מבקש לא מציע, אני מבקש.

עו"ד קובי נודלמן: תקרא לה דקה שתציג את עצמה.

גב' רונית ד. עייאש: בשביל שתציג את עצמה. אנחנו דנים בבן אדם שאנחנו לא מכירים. מן הראוי היה ראש מועצה יקר להתחיל בזה. ואז לדון בשכר ולהוציא אותה. אבל כמו שכל דבר מתנהל עקום-

מר שלומי שטרית: גם פוגעים בתושבים, פוגעים בתושבים.

גב' רונית ד. עייאש: אז גם זה.

מר שלומי שטרית: פוגעים במנהלת-

עו"ד קובי נודלמן: לא, פוליטיקה פוגעת.

מר שלומי שטרית: לא, לא פוליטיקה, זה הניהול שלו הכושל.

מר יוסף ניסן: אני מציע-

מר שלומי שטרית: ניהול כושל.

תוצאות ההצבעה:

בעד – 4 (ניסן, לוי, אליעז, נודלמן)

נגד – 3 (ליפשיץ, דמרי עייאש, שטרית)

החלטה: מליאת המועצה ברוב קולותיה אישרה הארכת שירות לגב' זהבה הראל מנהלת מחלקת חינוך לחצי שנה עד ליום 18/3/22

מר יוסף ניסן: אני מציע שעד שזהבה תגיע-

גב' עדנה זטלאוי: היא כבר מגיעה, הנה היא.

מר יוסף ניסן: להעלות נושא נוסף שלא היה בסדר היום. להאריך לבתיה גם עד

ה-1.10.21 כדי שהם יעשו גם חפיפה.

גב' ברוריה אליעז: 1.10.21 זה מיד למחרת-

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' ברוריה אליעז: למחרת סוכות, מה יש להאריך?

מר יוסף ניסן: לא משנה, פרוצדורלית.

גב' ברוריה אליעז: אם מאריכים תאריכו חפיפה, תאריכו חפיפה.

פרופ' מתי ליפשיץ: עוד פעם אתה עושה אותנו רעים כנגד-

עו"ד קובי נודלמן: אבל הארכנו אותה לספטמבר.

פרופ' מתי ליפשיץ: למה? מה ייתן החודש הזה? מה? תן לי את השכל מאחורי להאריך

לה בחודש.

מר יוסף ניסן: אני אגיד לך למה, כי אנחנו הארכנו לה עד ה-1.9.21, אני רוצה להאריך לה עד 1.10.21-

פרופ' מתי ליפשיץ: למה לא נובמבר ודצמבר? למה לא עד סוף שנה?

מר יוסף ניסן: מבחינה פרוצדורלית-

גב' ברוריה אליעז: צריך חפיפה, כי היא לא עשתה חפיפה בכלל. האמת שצריך חפיפה, כי היא לא עשתה חפיפה.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא לא עשתה עד היום חפיפה?

גב' ברוריה אליעז: לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: מבקר המועצה גם את זה תכניס לסעיפים, איך לא מתבצעת חפיפה ומישהי נכנסה לתפקיד כבר.

גב' רונית ד. עייאש: אני אוסיף סליחה-

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי-

מר שמואל לביא: אני אגיד לך, תראה חוקית מותר-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מבין אם אתם מבינים מה אתם עושים. אתם לא מבינים מה אתם עושים.

מר שמואל לביא: תקשיב, תקשיב, חוקית, מה המבקר יעשה? יש ראש מועצה הוא המנהל, הוא מחליט שלא צריך חפיפה. מה? מה אתה רוצה ש-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז בשביל מה להאריך אם לא צריך חפיפה?

מר שמואל לביא: זו זכותו כמנהל להחליט שאין חפיפה. אז מה אתה רוצה שאני

אעשה.

מר שלומי שטרית: ... דו"ח מבקר-

מר שמואל לביא: זה לא חוק.

מר יוסף ניסן: נו עכשיו שלומי באמת.

גב' רונית ד. עייאש: מתי, מתי סליחה אני חייבת הערה. בתיה הייתה אמורה לפרוש לפני שנה וחצי.

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: שנה וחצי. הארכנו לה ב-10 חודשים, והארכנו לה בעוד חצי שנה. כל הזמן הארוך הזה אפשר היה לעשות 10 חפיפות-

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: 10 מכרזים.

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: 10 מכרזים שאפשר היה למצוא, יכול להיות שגם את זה...

מר שלומי שטרית: ההתנהלות.

פרופ' מתי ליפשיץ: גם 10 וגם 20, אפשר היה לעשות.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק. אלוהים, זה חוסר...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: טוב אני עובר לסעיף הבא.

עו"ד קובי נודלמן: רגע, אז הבאת את זהבה שתציג את עצמה.

מר יוסף ניסן: סליחה זהבה. זהבה הראל תושבת היישוב נבחרה פה אחד להיות מנהלת מחלקת החינוך, ואנשים רוצים לשמוע קצת מהאג'נדה שלך.

גב' זהבה הראל: אז שלום לכולם ערב טוב, תודה רבה על האמון, תודה על הבחירה. לא מובן מאליו, אני מעריכה את זה מאוד. התפקיד האחרון שלי, אני יכולה להגיד בגדול עשיתי את כל מערך התפקידים במערכת החינוך של מדינת ישראל, חוץ מלהיות מנכ"לית משרד החינוך ושרת החינוך.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל יש לך שכר של 90% ממנכ"ל.

גב' זהבה הראל: אני-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז זה כמעט כמו מנכ"ל.

גב' זהבה הראל: אני מבקשת להתעסק עכשיו בחינוך, בסדר?

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא, אני רוצה רק להביא לידיעתך, כדי להיות כן איתך.

גב' זהבה הראל: מי אתה כבודו?

גב' עדנה זטלאוי: חבר מועצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לי קוראים מתי.

מר שלומי שטרית: פרופ' מתי ליפשיץ.

גב' זהבה הראל: שלום.

פרופ' מתי ליפשיץ: קודם כל נעים ואני מאחל לך בהצלחה. ואני כן רוצה להיות כן איתך, והדיון הקודם היה בין השאר, ואני חושב שזה חשוב שתדעי בפנים. הדיון, כשאת

ביטלת את המילה 90%, אני כן חייב להגיד לך שהדיון הקודם היה האם בן אדם שטרם נכנס לתפקידו מעלים לו ל-90% כשכר מנכ"ל לפני כל דבר אחר. אז חשוב לי נורא שתדעי על מה היה פה הדיון. אז אם את לא היית מנכ"ל, אבל לפחות יש לך שכר של 90% ממנכ"ל.

גב' זהבה הראל: מנכ"ל רשות.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' זהבה הראל: אוקיי. אז אמרתי שאני עברתי כל שורת התפקידים החל מלהיות מורה, מחנכת, רכזת שכבה, מנהלת, מנהלת מרכז הדרכה מחוזית, מפקחת במשרד החינוך, וב-8 שנים האחרונות ראש מינהל חינוך בעיר באר שבע, כשלפני שנה קיבלנו את פרס החינוך של מדינת ישראל. תפיסת העולם שלי זה שחינוך זה חינוך זה חינוך, אין חינוך פורמלי, בלתי פורמלי. יש חינוך, ואני מאמינה גדולה שאיכות, אני בטוחה שכמוכם, אני לא מביאה לכם עכשיו שום דבר שהוא יוצא דופן. איכות של יישוב נקבעת על פי איכות החינוך. אני מאמינה גדולה שאני אבוא לעשות כאן חינוך, חינוך איכותי, חינוך טוב, תוך שותפות של כל הגורמים שנמצאים ביישוב, ואני חושבת שאנחנו לא מאוד רחוקים מבאר שבע כדי לדעת מה נעשה שם. אז עם האג'נדה הזאת אני גם באה לכאן לעשות חינוך.

מר יוסף ניסן: 100% תודה ובהצלחה.

מר שלומי שטרית: בהצלחה, תודה רבה.

מר יוסף ניסן: טוב חברים, את משוחררת כן.

גב' זהבה הראל: תודה רבה לכם.

גב' ברוריה אליעז: לילה טוב ובהצלחה.

גב' זהבה הראל: שנה טובה וחג שמח.

לסעיף 6 - אישור העסקת מנהל לשכה ואישור שכר בשיעור 40% משכר מנכ"ל.

מר יוסף ניסן: אישור העסקת מנהל לשכה ואישור שכר בשיעור 40% משכר מנכ"ל.

מר שלומי שטרית: למה אתה צריך עוזר מנכ"ל?

מר יוסף ניסן: רגע, תן לי לסיים משפט.

מר שלומי שטרית: למה צריך עוד 40% משרת מנכ"ל?

מר יוסף ניסן: תן לי לסיים משפט.

מר שלומי שטרית: למה צריך את זה בכלל?

מר יוסף ניסן: תן לי לסיים משפט. אני בשנה וחצי האחרונות מתפקד כאן בלי עוזר, גם כן כאקט של חיסכון, וזה מקשה מאוד על העבודה שלי ושל המועצה בכלל. ואני צריך משהו שיעזור לי לתפקד ביום יום, זה פשוט היקף המשימות הוא בלתי נגמר. אני מתעסק בהמון דברים מהבוקר עד הלילה כל יום. עפר יעיד על כך. אני עושה איתו גם סיורים ב-23:00 אתמול בלילה, ואני מודה לו גם כן על הסיוע, והוא יודע בדיוק מה אני עובר, הכי הרבה מכולכם כי הוא פשוט יותר צמוד אליי. וזה דבר שהוא נדרש כדי לתפקד נכון וטוב למען התושבים צריך יד ימין כזה שעוזר לי במגוון המשימות הגדול.

גב' רונית ד. עייאש: בשביל מה? בשביל שתפטר אותו עוד שנה?

מר שלומי שטרית: כן. לריב איתו?

מר יוסף ניסן: לכל ראש רשות יש לו בן אדם כזה.

גב' רונית ד. עייאש: הרי בסוף הוא יתחרט, ובסוף-

מר שלומי שטרית: אבל יוסי-

מר יוסף ניסן: אז בסופו של דבר חסכנו תקופה ארוכה, ואני חושב שזה דבר, מה זה חושב, אני בטוח שזה מה שצריך בעת הזאת, כדי לתפקד טוב יותר בקיצור.

מר שלומי שטרית: אני רוצה להתייחס.

גב' רונית ד. עייאש: אפשר לדעת -

מר שלומי שטרית: אני רוצה להתייחס -

גב' רונית ד. עייאש: רגע שנייה, שנייה, למדנו מטעות לפני דקה, בוא נהיה חכמים. אפשר לדעת מי זה? מה הכישורים שלו?

מר יוסף ניסן: כן בהחלט.

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא פה -

מר יוסף ניסן: אפשר להזמין אותו.

גב' רונית ד. עייאש: בוא נשמע לפחות מי.

מר שלומי שטרית: רגע, רגע, אבל רק רגע, אבל לפני שאנחנו גורמים לעוד עוגמות נפש ופוגעים בעוד בני אדם -

גב' רונית ד. עייאש: לא, בוא נשמע מי זה.

מר שלומי שטרית: בואו נדבר על זה.

גב' רונית ד. עייאש: בוא נשמע עליו, בוא נכיר אותו.

מר שלומי שטרית: מה יש לשמוע? מי יש לשמוע?

מר יוסף ניסן: איפה יונתן פה? יוני פה? יוני?

מר שלומי שטרית: מה יש לשמוע? את יכולה לתת עכשיו עוד משרה. את יודעת כמה משרות כבר אנחנו פה נתנו במועצה הזאת? היא תתמוטט. אנחנו ממוטטים אותה.

מר יוסף ניסן: מה זה משרות שלא היו? לא הבנתי.

מר שלומי שטרית: לא היו. לא היו.

מהקהל: 90%?

מר שלומי שטרית: לא היו, לא היו, 90% זה לא היה.

מר יוסף ניסן: לא היה מנהלת מחלקת חינוך? לא היה עוזר ראש מועצה?

מר שלומי שטרית: לא, עליזה תפקדה כעוזרת.

מר יוסף ניסן: אז מאיפה אתה מביא את זה, שלומי באמת?

מר שלומי שטרית: אני לא רוצה פה לפגוע באנשים.

גב' רונית ד. עייאש: לא נכון, מה לא היה עוזר-

מר שלומי שטרית: לא רוצה לפגוע. עוזר, לא היה עוזר.

גב' עדנה זטלאוי: לא עוזר, מנהל לשכה.

מר יוסף ניסן: יוני מבקשים שתאמר כמה מילים על עצמך, מי אתה ומה אתה.

גב' ברוריה אליעז: מה שנכון נכון, הוא עובד בלי ראש לשכה, והיה ראש לשכה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל הוא בחר את זה ברוריה, הוא רוצה לענות לכל וואטסאפ, הוא רוצה להיות על כל שקית, והוא רוצה לתת כל פח זבל.

מר יוסף ניסן: טוב נו זה דמגוגיה, נו באמת.

מר שלומי שטרית: האנשים הכי קרובים שלו מהנדס המועצה, מנכ"לית המועצה, גזברית-

מר יוסף ניסן: רונית, רונית, הבאנו את האיש שיאמר כמה מילים.

גב' רונית ד. עייאש: שלום.

מר שלומי שטרית: למה הוא לא לוקח אותם שיעזרו לו.

מר יוסף ניסן: כן יוני.

מר יוני: ערב טוב לכולם, יוני בן 44 נשוי ואב ל-4, השתחררתי לא מזמן מהצבא, אחרי 25 שנות שירות כקצין במערך מינהל של חיל האוויר. מגוון תפקידים החל ממשאבי אנוש, לוגיסטיקה, פיקוד על 120 נגדים קצינים וחיילים עד סגן מפקד טייסת מנהלה. כל הבסיסים הכי מבצעים של חיל האוויר, בתפקידים הכי מובילים בחיל האוויר.

מהקהל: מפקד...

מר יוני: גם, כן.

גב' רונית ד. עייאש: הנה מצאת פרטנר פה בקהל.

מר יוני: בהחלט. כוחי במותני, רוצה להגיע, לבוא, לתת, לתרום למועצה, לתושבים בעיקר, בשביל זה אני פה.

מר יוסף ניסן: 100%. יש שאלות משהו?

גב' ברוריה אליעז: איפה אתה מתגורר?

מר יוני: אני במקור מהמרכז, בשנים האחרונות בעומר, ואני עכשיו בונה בית בכרמית, עוד חודש חודשיים עובר לשם.

גב' רונית ד. עייאש: למה לבוא כאילו סליחה, מפיקוד של כל כך הרבה של ניהול של זה, לבוא להיות עוזר, או ראש לשכה-

גב' עדנה זטלאוי: מנהל לשכה.

גב' רונית ד. עייאש: מנהל לשכה.

מר שלומי שטרית: ועוד איתו.

גב' רונית ד. עייאש: מנהל לשכה של ראש מועצה?

מר יוני: אני אוהב לתרום כמו שאמרתי גם בחיים-

גב' רונית ד. עייאש: שזה, אני לא יודעת איך יוסי ינהל, או שהוא יעביר לך את הוואטסאפים שאתה תרדוף אחרי ראשי המחלקות, כי זה מה שהוא עושה. אבל זה לשבת בלשכה ולנהל יומן, כאילו באמת לפעמים-

מר יוני: אני מכיר את התפקיד, אני אוהב לבוא לעזור ולתרום.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה מעניין, זה פער גדול.

מר יוני: אותי זה גם מעניין, זאת אומרת-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רק רוצה להבין, האם מנהלי המחלקות במועצה כפופים למנהל הלשכה?

גב' עדנה זטלאוי: ממש לא, זה משרת אמון.

מר יוסף ניסן: לא.

גב' עדנה זטלאוי: הוא לא נותן הנחיות.

גב' רונית ד. עייאש: זה שניסה לעשות את זה פעם קודמת, הוא פרש.

גב' עדנה זטלאוי: כן.

גב' רונית ד. עייאש: הופרש. בסדר, הוא ניסה.

גב' עדנה זטלאוי: לא, הוא לא ניסה, הוא עשה.

גב' רונית ד. עייאש: הוא עשה.

גב' עדנה זטלאוי: הוא עשה.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה.

גב' ברוריה אליעז: היה כמה חודשים.

גב' עדנה זטלאוי: הוא עשה, בברכתו של ראש המועצה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, היה שנה-

גב' ברוריה אליעז: לא, לא שנה.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' עדנה זטלאוי: שנה.

גב' רונית ד. עייאש: שנה.

מר יוני: אני אוהב להגיע, לבוא, לתרום ולעשות, השכר הוא לדעתי לא לגבוה אפילו נמוך, זה לא בגלל השכר, בגלל העניין והעיסוק חד משמעית.

פרופ' מתי ליפשיץ: אפשר להעלות לך ל-90% משכר מנכ"ל, זה מקובל, מאוד מקובל.

גב' רונית ד. עייאש: זה רק לפנות למשרד הפנים ואתה... הכול טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: גם בלי משרד הפנים רונית.

גב' רונית ד. עייאש: גם בלי, סליחה מתי, סליחה אתה צודק, גם בלי משרד הפנים.

מר יוסף ניסן: טוב יוני תודה.

גב' רונית ד. עייאש: רק בקשרים של יוסי.

מר יוסף ניסן: עוד מעט נקרא לך חזרה.

גב' רונית ד. עייאש: תודה.

מר יוני: תודה לכם.

מר יוסף ניסן: אגב המשרה הזאתי מתקצבת מתחילת השנה בתקציב שאושר. אז לשאלתך מתי אפשר, לא שיש פה איזה שהוא איבוד-

פרופ' מתי ליפשיץ: תראה, אם אין פה פגיעה בעצמאות של מנהלי המחלקות-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: ושל מזכירת המועצה-

גב' ברוריה אליעז: הוא גם עבד-

גב' עדנה זטלאוי: אני מודיעה לך. אני מתחייבת לזעוק ראשונה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה את מתחייבת?

גב' עדנה זטלאוי: לזעוק ראשונה.

גב' ברוריה אליעז: הוא גם עבד בלי הפונקציה. הפונקציה הזאת-

פרופ' מתי ליפשיץ: בסדר, היה לה חשוב ש-

גב' ברוריה אליעז: הפונקציה הזאת-

פרופ' מתי ליפשיץ: תישמר העצמאות-

גב' ברוריה אליעז: הוא עבד בלעדיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: למנהלי המחלקות.

עו"ד יגאל ברק: מתי, לפי חוק אם מישהו ממשרת אמון והוא קשור ללשכה, הוא לא מנהל את...

פרופ' מתי ליפשיץ: בסדר, רק רציתי להבהיר את זה, שלא מתמנה פה איזה מנכ"ל, זה מה שרציתי להבין.

מר יוסף ניסן: 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו כל הזמן...

גב' רונית ד. עייאש: זה 40% משרה.

מר יוסף ניסן: מי בעד?

גב' רונית ד. עייאש: רק שאלה, יהיה-

מר יוסף ניסן: עוד שאלות?

גב' רונית ד. עייאש: תמיד שאלה.

גב' ברוריה אליעז: הנה יש לך כבר רוב.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אל תדאגי לרוב-

מר יוסף ניסן: את יכולה אחרי ההצבעה? את יכולה אחרי ההצבעה? את יכולה לשאול אחרי ההצבעה?

גב' רונית ד. עייאש: בטח.

מר יוסף ניסן: אז אוקיי, מי בעד? כולם בעד.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

מר שלומי שטרית: לא, לא, אני לא, אני לא.

גב' ברוריה אליעז: אז אחד נגד.

מר יוסף ניסן: שלומי נגד. נגד? נגד? נמנע?

מר שלומי שטרית: נגד, נגד, אני נגד בזבז כספי ציבור.

מר יוסף ניסן: הא אוקיי.

מר שלומי שטרית: אני קיבלתי בדואר בחג את החוברת שלך-

מר יוסף ניסן: טוב.

מר שלומי שטרית: עם 80% שקרים.

מר יוסף ניסן: רונית השאלה.

מר שלומי שטרית: כמה זה עלה? 60,000 ₪? 70,000 ₪?

מר יוסף ניסן: מה השקר בחוברת? בוא תסביר לנו מה השקר בחוברת.

מר שלומי שטרית: הכול שם שקרים.

מר יוסף ניסן: הכול?

מר שלומי שטרית: כל.

מר יוסף ניסן: הכול.

גב' ברוריה אליעז: הסעיף הבא.

מר שלומי שטרית: לא נעשה כלום ביישוב.

גב' רונית ד. עייאש: יש לי שאלה.

מר יוסף ניסן: טוב.

גב' רונית ד. עייאש: האם זה משהו שיימדד? בגלל שזה מינוי אישי שלך נכון? זאת אומרת זה-

מר יוסף ניסן: זה משרת אמן.

מר שלומי שטרית: משרת אמן.

מר יוסף ניסן: משרת אמן.

מר שלומי שטרית: עוד משרה במשכורת שישלמו העובדים.

גב' ברוריה אליעז: לא נכון.

מר שלומי שטרית: לא נכון, כן נכון, כן נכון.

גב' ברוריה אליעז: המשרה הזאת לא אוישה.

מר שלומי שטרית: אז מה אם היא לא אוישה? צריך לאייש את הכול ולבזבז-

גב' ברוריה אליעז: מה אתה מדבר-

מר שלומי שטרית: גם מה שאין.

גב' ברוריה אליעז: שלומי, מה שהוגן תדבר בהוגנות.

מר שלומי שטרית: אוקיי.

גב' ברוריה אליעז: מה שאתה צודק אתה צודק, מה שאתה לא צודק-

מר שלומי שטרית: יש לו פה צוות שהוא לא מסתדר איתם.

מר יוסף ניסן: שלומי, נו עזוב אותך.

מר שלומי שטרית: קודם כל את הצוות שלו, תראי את עדנה, עדנה אוכלת את העבודה הזאת.

גב' ברוריה אליעז: שלומי מה זה קשור עכשיו?

מר שלומי שטרית: בארוחת בוקר שינצל את זה, שינצל את העובדים. את אלעד, את עדנה, את הגזברית.

גב' ברוריה אליעז: שלומי, זה לא קשור כלום.

מר שלומי שטרית: זה קשור, זה קשור, זה עוד כסף.

מר יוסף ניסן: עזוב נו.

מר שלומי שטרית: זה עוד ארנונה.

מר יוסף ניסן: ברוריה אם כל מה שכתוב בחוברת הוא שקרים, אז-

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

מר יוסף ניסן: זה האיש נו מה לעשות.

מר שלומי שטרית: כן, זה האיש וזה שקרים.

תוצאות ההצבעה:

בעד – 6 (ניסן, לוי, אליעז, נודלמן, ליפשיץ, דמרי עייאש)

נגד – 1 (שטרית)

החלטה: מליאת המועצה ברוב קולותיה אישרה העסקתו של מר יונתן חבורה בתפקיד מנהל לשכה ובשכר בשיעור 40% משכר מנכ"ל.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר) - המשך.

מר יוסף ניסן: טוב, אני מענה למתי, בסדר? אני מענה למתי על הסוגיות.

גב' רונית ד. עייאש: לא, מינוי ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: בסדר שנייה אני רוצה, מתי ביקש את זה כאחד הנושאים

הראשונים. אז ככה דיון על חטיבת ביניים, אתה רוצה להשיב?

עו"ד קובי נודלמן: לא הבנתי, סיימנו את זה בפעם הקודמת. אנחנו קבענו ש-

גב' ברוריה אליעז: כבר היה דיון.

עו"ד קובי נודלמן: קבענו שיש ישיבות עם הוועדות ועם ההורים.

גב' ברוריה אליעז: יש ישיבות-

מר יוסף ניסן: נקבעה ישיבה של-

עו"ד קובי נודלמן: וחיכינו שתיכנס גם...

גב' ברוריה אליעז: הם לא יכלו לקיים ההורים, ועכשיו הם יכולים.

מר יוסף ניסן: הם יכולים, נקבעה פגישה כזאתי בנוסף רצינו שמנהלת מחלקת
חינוך תהיה גם שותפה ל-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז מתי יש את הפגישה? יש כבר מנהל מחלקת חינוך.

מר יוסף ניסן: בתחילת אוקטובר.

גב' ברוריה אליעז: מיד אחרי סוכות.

מר יוסף ניסן: בתחילת אוקטובר.

גב' ברוריה אליעז: היא באה רק היום.

פרופ' מתי ליפשיץ: מתי היא באה?

עו"ד קובי נודלמן: 3.10.21.

גב' ברוריה אליעז: 3.10.21 כן.

מר יוסף ניסן: והיום זה. נושא של אכיפה ביישוב גזם, פחים ירוקים, צואת
כלבים וכו'. בנושא הזה אין בעיה, מוטי מתפקד כרגע. הוא נותן התראות והדברים
האלה מבוצעים.

גב' רונית ד. עייאש: למה הוא נותן התראות-

מר שלומי שטרית: למה התראה? למה לא קנס.

גב' רונית ד. עייאש: ולא קנסות?

מר יוסף ניסן: כי-

מר שלומי שטרית: גם הקנסות נרשמו מהיום שאנחנו פה במועצה.

גב' חגית מ. מימון: הם היו נותנים קודם התראה.

מר שלומי שטרית: גברת הגזברית-

מר יוסף ניסן: נותנים קודם התראה.

מר שלומי שטרית: אין בעיה, אנחנו פה 3 שנים, כמה קנסות שילמו אחרי התראות, כמה כאלה יש? יש אחד כזה? אחד? אחד?

מר יוסף ניסן: יש על כלבים בוודאי.

מר שלומי שטרית: אין אחד, אחד.

מר יוסף ניסן: אנשים משלמים, נו שלומי, אתה לא בודק, אתה לא יודע, אתה קובע.

מר שלומי שטרית: אני שואל שאלה-

מר יוסף ניסן: אבל אתה לא יודע, אז למה אתה אומר שאין?

פרופ' מתי ליפשיץ: הרי יש לזה פתרון מאוד פשוט-

מר שלומי שטרית: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: לקבל את מספר הדו"חות שמתבצעים כל שבוע על ידי מוטי ועל מה ניתנו הדו"חות.

מר יוסף ניסן: 100%.

מר שלומי שטרית: אין אבל.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא רוצה לשמוע...

מר יוסף ניסן: על כלבים וגם על הקורונה הוא נתן דו"חות.

פרופ' מתי ליפשיץ: מי ידאג ליידע אותנו?

מר יוסף ניסן: שמה?

פרופ' מתי ליפשיץ: בדו"חות של מוטי? מי ידאג לתת לנו דו"ח שבועי? אחריות של מי?

מר יוסף ניסן: הגזברית. הגזברית יכולה לתת. אנחנו כרגע הזמנו מסופון, כרגע הזמנו מסופון, אמור להגיע מתי? שבועיים? סדר גודל של שבועיים.

גב' ברוריה אליעז: רגע, אמרת לבחור שאתה קורא לו ומשחרר אותו.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, החל מ-

עו"ד קובי נודלמן: הוא היה פה כבר.

פרופ' מתי ליפשיץ: מהשבוע הקרוב-

גב' חגית מ. מימון: ברגע שאני אוכל לתת את הדו"חות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל את לא יכולה, אני כבר שומע את זה ברגע שאני אוכל-

גב' חגית מ. מימון: אתה צודק.

פרופ' מתי ליפשיץ: כבר חודשים.

גב' חגית מ. מימון: באמת לא תלוי בי.
(הח' נודלמן יצא מהשיבה)

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי אני לא מקבל את זה, שנה שלמה-

גב' רונית ד. עייאש: הוא הציג אותו.

גב' ברוריה אליעז: לא, יוסי אמר חכה ונקרא לך שוב.

מר יוסף ניסן: כן, כן, קוראים לו.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי שנה שלמה-

גב' ברוריה אליעז: אני שומעת עדיין. אני עוד שומעת.

פרופ' עפר לוי: הייתה איזו בעיה טכנית לתת דו"חות.

גב' חגית מ. מימון: יש עדיין בעיה טכנית-

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי שנה שלמה-

גב' חגית מ. מימון: זה באמת לא תלוי בי.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא מקובל עליי, לא מקובל ששנה שלמה-

מר יוסף ניסן: יש בעיה טכנית.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי, באופן מכוון נמנעים מלתת דו"חות.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: יוסי, תשחרר אותו. יוסי, תאחל לו בהצלחה ותשחרר אותו.

מר יוסף ניסן: בהצלחה אושר.

גב' ברוריה אליעז: אושר בהצלחה.

פרופ' מתי ליפשיץ: כל אחד שם את הגזם מתי שהוא רוצה, צואה של, אין סוף צואה של כלבים-

גב' ברוריה אליעז: הלוואי ויעזור ושהכול יהיה לטובה.

מר יוסף ניסן: אגב כלבים משוטטים מקבלים דו"חות, נקודה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה לקבל את מספר הדו"חות ועל מה כל שבוע.

מר יוסף ניסן: אוקיי 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא יכול להיות שעברה שנה וכל הפחים הירוקים על המדרכות-

מר שלומי שטרית: יש לו בבית פח כזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: וכל צואת הכלבים, לא יכול להיות.

מר שלומי שטרית: ליוסי יש בבית פח ירוק כזה.

גב' ברוריה אליעז: נו אז מה אתה רוצה?

מר יוסף ניסן: טוב-

מהקהל: חבר'ה, יש פה 2 חברים בשולחן הזה שגרמו להחזרת רכבים, שאנחנו נראים כמו רהט. יש רחוב שלם מלא ברכבים שבמועצה הקודמת הוציאו אותם על פי חוק.

מר יוסף ניסן: לא, לא, לא, אתה לא יודע על מה אתה מדבר. אתה לא יודע על מה אתה מדבר.

גב' ברוריה אליעז: לאן הוציאו אותם?

מהקהל: יום אחד...-

מר יוסף ניסן: אתה לא יודע על מה אתה מדבר, אתה לא יודע על מה אתה מדבר.

מהקהל: עצרו כל הרכבים האלה-

מר יוסף ניסן: אז אני אומר לך שאתה לא יודע על מה אתה מדבר.

מהקהל: ויותר מזה בחגים של שנה שעברה הם קיבלו חנייה פרטית בתוך מגרש הספורט, אני ראיתי את הרכבים שם חונים.

מר יוסף ניסן: טוב.

מהקהל: ויושבים פה אנשים שהם חברים שלו.

מר יוסף ניסן: אתה לא יודע על מה אתה זה. זה לא היה ולא נברא.

מהקהל: זה נראה כמו רהט.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי אין אכיפה ביישוב, אין אכיפה ביישוב.

מר שלומי שטרית: אין אכיפה, אין אכיפה.

פרופ' מתי ליפשיץ: את המילה מוטי יעשה אכיפה, זה שטויות אין אכיפה.

מר יוסף ניסן: קודם כל יש דו"חות לכלבים משוטטים, זה על בסיס חודשי, זה מגיעים על בסיס חודשי.

פרופ' מתי ליפשיץ: תן לנו את הדו"ח.

מר יוסף ניסן: בסדר, אין בעיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה שנקבל את הדו"ח באופן שבועי על מה ניתנו דו"חות-

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

מר ששי: יצא מכתב מראש המועצה שבנובמבר שנה שעברה-

מר יוסף ניסן: טוב, סטטוס בחירת חברת שמירה חדשה, קיבלנו סטטוס, ששי אתה לא מנהל את הישיבה, אבל אתה לא מנהל את הישיבה.

מר ששי: יש פה ביזיון ביישוב.

מר יוסף ניסן: אז בסדר.

מר ששי: באתי לפה היום-

מר יוסף ניסן: מצוין, מצוין.

מר ששי: באתי לפה היום להגיד את מה...

מר יוסף ניסן: מצוין אבל אתה לא מנהל את הישיבה.

מר ששי: שאתה לא יודע מה יש ביישוב.

מר יוסף ניסן: אבל אתה לא מנהל את הישיבה.

מר ששי: יש מצלמה שם בכיכר-

מר יוסף ניסן: בסדר נו.

מר ששי: ואתה לא מוכן להסתכל על המצלמה.

מר שלומי שטרית: תתייחס לערר שלנו של שרונים אני מבקש עכשיו.

מר יוסף ניסן: סטטוס בחירת חברת שמירה חדשה קיבלנו דיווח נכון? קיבלנו

דיווח.

גב' ברוריה אליעז: מה עוד נותר? מה עוד נותר?

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: איוש אמבולנס ערב ולילה, יש לנו איש אמבולנס שמתפקד ביום יום, מ-8:00 עד 16:00, הוא מנהל את האמבולנס, ומאז הוא דואג. הוא התפקיד שלו זה לדאוג שיהיו מתנדבים-

פרופ' מתי ליפשיץ: יש קורונה היום, יש היום 24/7 אמבולנס?

מר יוסף ניסן: לא, יש 8 שעות אמבולנס.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז מה קורה אחרי ה-8 שעות.

מר שלומי שטרית: אין.

מר יוסף ניסן: אחרי ה-8 שעות-

מר שלומי שטרית: אם יש מתנדבים כן, אם לא אז לא.

גב' רונית ד. עייאש: אין, אין.

מר יוסף ניסן: אחרי ה-8 שעות זה על בסיס של מתנדבים, ככה זה עובד.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה קורה היום? יש או אין.

גב' רונית ד. עייאש: אין, אין.

מר יוסף ניסן: יש ימים שיש מתנדבים, למשל בחג, ביום כיפורים האמבולנס עמד אצל רופאה פה ביישוב, שהיא שימשה כמתנדבת, והיא תפעלה את האמבולנס.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה ימים מתוך חודש יש מתנדבים?

מר יוסף ניסן: הוא רק נכנס לפני שבוע, ניתן לך דיווח. ניתן לך דיווח, עכשיו הוא מארגן את השורות, הוא מארגן את השורות וזה יהיה. אגב זה לא אומר שאין פה אמבולנס. זאת אומרת אנחנו מקבלים שירות-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אמבולנס שעומד פה זה כמו נדנדה שעומדת בגן שעשועים.

מר יוסף ניסן: אני מסכים, אני מסכים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אין מי שמאייש אותה.

מר יוסף ניסן: אני מסכים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז הילדים יכולים לשחק בנהג אמבולנס.

מר יוסף ניסן: אבל יש פה פרמדיקים, יש פה תושבים פרמדיקים-

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה ימים מתוך החודש מאויש האמבולנס.

מר יוסף ניסן: אני אתן לך דיווח. אני אתן לך דיווח.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו צריכים לשאוף-

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה מה שהוא ביקש לישיבה הזאת-

מר יוסף ניסן: לגמרי, לגמרי, אני מסכים.

גב' רונית ד. עייאש: לא לישיבה הבאה.

מר יוסף ניסן: הוא נכנס לפני שבוע, הוא לומד את העניין. אגב הוא גם יעביר הכשרות למתפעלי אמבולנס.

פרופ' מתי ליפשיץ: האם בישיבת מועצה הבאה נקבל את הנתונים?

מר יוסף ניסן: כן בהחלט.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה האמבולנס הזה פעיל?

מר יוסף ניסן: תרשמי את ה-

גב' רונית ד. עייאש: יופי אני ביקשתי-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אני מבקש לרשום.

מר יוסף ניסן: כן בהחלט.

גב' רונית ד. עייאש: אני ביקשתי להעלות של מתי התייחסות לאירועי כיפור.

מר יוסף ניסן: רגע, אבל אני רוצה לענות לו רגע.

גב' רונית ד. עייאש: ענית לך.

מר יוסף ניסן: לא, יש עוד נושאים, אבל יש עוד נושאים.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה להתייחס לאירועי-

מר יוסף ניסן: אתה רוצה אכיפה יומיומית לקורונה?

גב' רונית ד. עייאש: תכף עם הקורונה.

מר יוסף ניסן: תני לי רגע לסיים איתו.

גב' רונית ד. עייאש: לא, ... עם הקורונה, אני רוצה להתייחס לאירועי-

מר יוסף ניסן: אבל תני לי לסיים את מה שהוא שאל.

גב' רונית ד. עייאש: כיפור. זה יותר חשוב עכשיו.

גב' ברוריה אליעז: זה גם וגם חשוב.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור. אני עונה לו על השאלות.

גב' ברוריה אליעז: את שני הדברים נשמע.

גב' רונית ד. עייאש: אני שאלתי שאלה.

מר יוסף ניסן: את יכולה להמתין שאני אסיים לענות לו?

גב' ברוריה אליעז: עוד רגע, עוד רגע.

מר יוסף ניסן: או שזה יותר חשוב.

גב' ברוריה אליעז: נו בואו, נו בואו.

גב' רונית ד. עייאש: מה שקרה בכיפור זה היה ביוזון...

מר יוסף ניסן: אכיפה יומיומית לקורונה. אכיפה יומיומית לקורונה בגלל שאנחנו עם פקח אחד שעושה פה את כל העבודה, הוא מאוד מוגבל בזמן שלו. יחד עם זאת פניתי למפקד משטרת רהט, אגב שלחתי לכם תמונות, על אכיפה שהמשרה מבצעת פה ונותנים דו"חות.

גב' רונית ד. עייאש: מסכן המוטי הזה.

מר יוסף ניסן: והם נותנים בין 2 ל-3 דו"חות בשבוע באופן קבוע. זה המצב, אגב גם אתה היית בסופר וראית שהם-

מר שלומי שטרית: טוב יוסי תתייחס בבקשה לערר.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... נקודת זמן מסוימת.

מר יוסף ניסן: בסדר.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה כמו שתגיד לי שהשוטר היה וכולם היו בסדר. אבל אחרי שעה-

מר יוסף ניסן: אני מסכים אבל-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא מספיק.

מר יוסף ניסן: אבל גם אני נמצא בסופר-

פרופ' מתי ליפשיץ: ואם מוטי לא מספיק לעשות אכיפה, אז איך הוא יעשה אכיפה על פחים ועל צואה ועל זבל-

מר יוסף ניסן: בשביל זה אנחנו כרגע מגייסים פקח נוסף. אנחנו מגייסים פקח נוסף כן.

מר שלומי שטרית: מסכן המוטי הזה.

מר יוסף ניסן: בשביל זה אנחנו מגייסים פקח נוסף.

גב' רונית ד. עייאש: מגייסים כבר ישיבה שלישית הפקח הנוסף. שאישרנו את זה-

מר יוסף ניסן: יצא כבר מכרז, יצא כבר מכרז.

גב' רונית ד. עייאש: אישרנו את זה במרץ.

מר יוסף ניסן: יצא כבר מכרז.

גב' רונית ד. עייאש: במרץ, אנחנו בספטמבר.

מר שלומי שטרית: יוסי תתייחס לערר בבקשה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, תתייחס לאירועי כיפור. דני תתייחסו לאירועי כיפור.

מר שלומי שטרית: קודם כל על הערר אני מבקש רונית. אני מבקש קודם כל לערר. אני מבקש לערר.

גב' ברוריה אליעז: יוסי תתייחס היא ביקשה.

מר יוסף ניסן: דני אתה רוצה להתייחס לאירועי כיפור?

מר דני ביטון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה שתתייחסו, כי אני גרה ביישוב 22 שנה. הבן שלי נולד פה אף אחד, זה מה שאנחנו מכירים. בחיים, בחיים, בחיים זה לא קרה.

מר שלומי שטרית: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: ילד, אם לא הייתי רואה את זה בעיניים, אני הייתי שם. יש לי ילדה שרצה, תקשיב ילד עם בימבה בכזה גודל.

מר יוסף ניסן: זה דבר נכון שאמרת.

גב' רונית ד. עייאש: תקשיב, ילד עם בימבה בכזה גובה עבר לידו ונגד התנועה. תקשיב זה היה מפחיד ברמות שאם לא ראית את זה בעיניים, זה לא היית יכול... אני עמדתי בכיכר ויצמן כשזה קרה, לא האמנתי. אחרי זה-

מהקהל: איך זה יכול להיות שבכיכר... אין מצלמה.

גב' רונית ד. עייאש: רגע, רגע-

מהקהל: אני ראיתי שיש מצלמה-

מר שמואל לביא: מה זה רכב? רכב? מספר? לא לקחת את המספר?

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו? יש מצלמות בכל מקום. איך זה קורה? באמת. ועוד משהו, מיד אחרי זה אולי 10 דקות אחרי זה, הגיע אוסף של רופאים, נסע בכיכר בזהירות, ראית, אני הייתי שם. ראיתי.

מר יוסף ניסן: אני יודע שיש.

גב' רונית ד. עייאש: רכב איסוף של רופאים.

(מדברים יחד)

מהקהל: יוסי אמרת לי שאין, הוצאת את המספר של הרכב?

מר יוסף ניסן: דווח, יוצאו את המספר של הרכב.

גב' רונית ד. עייאש: אלפסי, תן רגע. העליתי את הנושא בוא...

מהקהל: לא, כמעט נדרסו שם 10 ילדים.

גב' רונית ד. עייאש: אני ראיתי שם.

מהקהל: והוא ראה את זה בעיניים.

גב' רונית ד. עייאש: אני הייתי שם.

מהקהל: באותו רגע היית צריך להביא את הקב"ט, להסתכל במצלמות-

גב' רונית ד. עייאש: מה זה?

מהקהל: ולקחת את הרכב הזה למשטרת ישראל.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מהקהל: תראה מה קרה בכיפור, זה כבר כמה כיפורים שנהרגים אנשים.

גב' ברוריה אליעז: ועדיין, עדיין לא לוותר לרכב הזה, עדיין לא לוותר.

מהקהל: נכון. ראש המועצה אמר לי שאין מצלמה.

גב' רונית ד. עייאש: אין דבר כזה.

מהקהל: ואני בדקתי ויש שם מצלמה.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מהקהל: איך אתה אומר לי שאין מצלמה.

מר יוסף ניסן: זה לא נכון.

מהקהל: אני אביא לפה את העד השלישי-

מר יוסף ניסן: זה לא נכון מה שאתה אומר.

מהקהל: אני אביא את העד השלישי.

מר יוסף ניסן: עזוב נו.

מהקהל: בכיכר... 2 מצלמות, אני עובר שמה כל יום.

מר יוסף ניסן: אלפסי עוד שנתיים בחירות, עזוב נו. יש עוד הרבה זמן.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו-

מהקהל: מה הקשר לבחירות.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו עובדים על לפני עוד שנתיים.

מהקהל: אנחנו מדברים על מה שקורה היום.

מר יוסף ניסן: אין קשר לבחירות.

גב' ברוריה אליעז: יוסי ללא קשר, הרכב הזה צריך למצות איתו את הדין.

מר יוסף ניסן: רונית סיימת? רונית סיימת?

גב' רונית ד. עייאש: אני מחכה לתגובה, לא סיימתי.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, ללא קשר צריך למצות את הדין עם הרכב הזה.

מר יוסף ניסן: אני מסכים, זה ימוצה בוודאי.

גב' ברוריה אליעז: צריך למצות את הדין.

מר יוסף ניסן: בוודאי, בוודאי ובוודאי. כן דני.

מר דני ביטון: רונית?

גב' רונית ד. עייאש: אני שומעת.

מר דני ביטון: ההיערכות שלפני כיפור הייתה בנויה לחסימה פיזית במחסומים של הכניסה הראשית, חסימה הרמטית, כניסה ויציאה של עובדים חיוניים כמו רופא וכדומה וכוחות ביטחון. הסייר הוצב סטטית במקום, ומנע כניסה. הגיעו תושבי רהט רק לכספומט ורק לעשות סיבוב, נמנעו מלהיכנס. באחריות אני אומר גם אחרי בדיקה, שכניסות של תושבי חוף, תושבי חוף ליישוב בכיפור לא היו.

גב' עדנה זטלאוי: אז הוא תושב פנים.

מר דני ביטון: מי שנע בתוך היישוב-

דובר: הוא לא בא מבחוץ.

מר דני ביטון: בכיפור הם היו תושבים מקומיים.

גב' רונית ד. עייאש: עוד יותר חמור. עוד יותר חמור.

מר דני ביטון: מקומיים. אני-

גב' רונית ד. עייאש: אם בענייני אכיפה עסקינן, פה אכיפה.

מר דני ביטון: למדתי מהאירוע, אני יכול להגיד לך שהתייעצתי גם עם ועדת ביטחון לפני כן, על בסיס ניסיון קודם שאין לי ביישוב, לפחות ביום כיפור, ולא הוצף שמה איזה שהוא תרחיש דומה לזה.

גב' ברוריה אליעז: לא היה.

מר יוסף ניסן: לא היה.

מר דני ביטון: בגלל שלא היה.

גב' רונית ד. עייאש: 22 שנה בחיים זה לא קרה.

מהקהל: לא היה דבר כזה. היה יוצאת פקודת תרגול-

מר דני ביטון: לדעתי-

מהקהל: הייתה פקודת תרגול-

מר דני ביטון: לדעתי לקבל-

מהקהל: לחגי תשרי-

מר יוסף ניסן: תן לו לסיים לדבר, נו.

מהקהל: אני אומר-

מר יוסף ניסן: אבל תן לו לסיים לדבר, הוא מדבר.

מהקהל: תהיו ארגון-

גב' רונית ד. עייאש: אין ארגון.

מר יוסף ניסן: אבל הוא מדבר.

מהקהל: אז אין ארגון, אז מה אנחנו עושים פה?

מר יוסף ניסן: תן לו לדבר, כן.

מר דני ביטון: לדעתי לבצע תחקיר מצלמות, להציף את כלי הרכב האלו, להעביר אותם למשטרת ישראל. אני לא מכיר איסור של לנסוע בחג כיפור, אין איסור כזה.

מהקהל: אני לא מדבר על זה.

מר דני ביטון: אין איסור כזה, יש איסורים אחרים. רגע, רגע, אני לא מדבר על עבירות תנועה.

גב' רונית ד. עייאש: אחד נגד כיוון התנועה.

מר דני ביטון: בוודאי, בוודאי. אבל בכוונתי רונית-

גב' רונית ד. עייאש: פגיעה, סכנת חיים-

מר דני ביטון: להציף את זה.

גב' רונית ד. עייאש: אני יכולה לתת לה פה רשימה אין סופית, בלי להיות משפטנית.

מר דני ביטון: אני מסכים, בכוונתי להציף את זה מול המשטרה, לפנות לאותם אנשים שהם תושבי היישוב, ולבקש מהם ביום כזה שהוא מקודש לנו היהודים, לא לבצע את העבירות האלו, לא לעשות דבר דומה. עלתה פה-

גב' עדנה זטלאוי: דני גם לא לנסוע בכביש, אני מצטערת גם לא לנסוע בכביש.

מר דני ביטון: עלתה פה עוד הצעה-

גב' עדנה זטלאוי: להבים לא רק-

(מדברים יחד)

מר דני ביטון: הייתה פה עוד הצעה שעובדים חיוניים, שעובדים חיוניים ייסעו בצירים עוקפים. זאת אומרת שפנים היישוב בכיפור הבא יהיה סגור במחסומים שיאפשר תנועה של הילדים על גלגליות וכדומה, אופניים וכו'. והצירים, מי שחייב לנסוע ככוחות ביטחון רופאים וכדומה-

גב' רונית ד. עייאש: אני מצטערת.

מר דני ביטון: ייסע בצירים חלופיים-

גב' רונית ד. עייאש: תסלחו לי-

מר דני ביטון: בעוקף.

גב' רונית ד. עייאש: אני מצטערת.

מר שרגא: סליחה שאני מתערב, אני מוכרח להגיד לך משהו-

גב' רונית ד. עייאש: רגע, רגע, סליחה.

מר שרגא: רגע סליחה רונית-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, לא, אני באמצע אירוע, סליחה.

מר שרגא: גם אני באמצע אירוע.

גב' רונית ד. עייאש: אני באמצע אירוע-

מר שרגא: אתה מראש קבעת שתושבים צריכים לכבד חגים יהודיים, זה אומר שמי שלא...

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר שרגא: זה לא יהודים.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת?

מר שרגא: אני אומר לך באחריות מלאה שלפני 3 שבועות התקשרתי באמצע הלילה לראש המועצה, שילדים יהודיים מלהבים עם טרקטורון שיכורים השתוללו ברחוב... אתה מראש בדיווח שלך עכשיו קבעת-

גב' רונית ד. עייאש: כי ראינו.

מר שרגא: שמדובר-

גב' רונית ד. עייאש: לא, כי ראינו. שרגא אני הייתי שם, ראיתי. בסדר?

מר שרגא: ראית שזה בדואים.

גב' רונית ד. עייאש: כן. בסדר? ראיתי. זהו. תוריד את האירוע.

גב' ברוריה אליעז: לא, זה מאוד חשוב לומר...

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, הסיפור הזה שאנחנו שמים על עצמנו את המגננות האלה, עם המחסומים ועם הזה ועם הזה, כשאנחנו צריכים למנוע ממי שמפריע את הסדר

הטוב בהתנהגות הזאת שלו. זה שתשים מגננות וחסמים, זה כאילו אנחנו מתכנסים לתוך עצמנו, אני מצטערת. צריך אכיפה ברורה למען יראו וייראו, לא נוסעים בכיכר ביום כיפור, לא נוסעים כנגד התנועה, ולא להגן על עצמנו. יש כללים בתוך להבים. בטח ביום כיפור, זה לא מקובל המגננות האלה.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה, תן לי להשלים-

מר שלומי שטרית: אני רוצה עכשיו לדבר, אני רוצה להגיד משהו.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה-

מר יוסף ניסן: כן ברוריה, כן.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להמשיך את הדברים של רונית, משום שגם אני ביישוב 20-21 שנה, ולא ראיתי ולא שמעתי דבר כזה. ומשום שזה מאוד מאוד מסוכן ומדאיג ומפחיד וכדומה-

גב' רונית ד. עייאש: אתם לא ראיתם את זה.

גב' ברוריה אליעז: ומשום שזאת רק פעם ראשונה, ומשום שזאת רק פעם ראשונה, אז צריך באמת לקחת את הפעם הראשונה הזאת ולמצות איתה מבחינת הביטחון, את כל מה שניתן לאכוף ולבנות כללים לכל האירועים הבאים. יש יום כיפור ויש גם אירועים אחרים.

מר שרגא: היה גם שבועות.

מר שלומי שטרית: את חג שבועות, את חג שבועות.

גב' ברוריה אליעז: ולכתוב אותם ולאכוף. ולאכוף אותם, ולאכוף אותם.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מבין משהו אחד, האם יוסי ודני, רבותיי האם יוסי ודני פעם ראשונה שומעים על מה שרונית תיארה-

גב' רונית ד. עייאש: יוסי היה שם.

פרופ' מתי ליפשיץ: בפגישת מועצה או ידעתם על זה קודם?

גב' רונית ד. עייאש: יוסי היה שם.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לפני היום.

מר דני ביטון: בוודאי שאנחנו מכירים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז למה אתם מחכים?

מר יוסף ניסן: תיקבע ישיבת ועדת ביטחון-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מבין למה אתם מחכים.

גב' רונית ד. עייאש: נכון מאוד.

פרופ' מתי ליפשיץ: שאנחנו נעשה פה רעש על מה שקרה, כדי להתחיל לפעול.

מר דני ביטון: אבל אני פועל לפני, זה לא נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז למה לא ראית את המצלמות עד היום?

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק. מה אתה צריך את ועדת ביטחון שיגיד לכם וואוו זה היה מסוכן.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: זה בסדר, אני מעריך את זה.

גב' רונית ד. עייאש: דני, דני, למה צריך ועדת ביטחון?

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל מה שאני רוצה להגיד יוסי לדני-

גב' רונית ד. עייאש: ראית יש צילום.

מר יוסף ניסן: קודם כל הצילומים האלה יועברו למשטרה, מי שעשה עבירות-

גב' רונית ד. עייאש: תלך למשטרה, מה אתה... זה ראש המועצה אמר כרגע.

מר דני ביטון: אמרתי שאני מטפל בזה.

מר יוסף ניסן: קודם כל בעבירות תנועה זה יועבר למשטרה חד משמעית.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי, לא צריך להגיע לישיבת מועצה-

גב' רונית ד. עייאש: למה לא נעשה כבר עבור שבוע מאז.

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: דני אומר לך שהוא מטפל בזה רונית. הוא מטפל-

מר יוסף ניסן: מה זה שבוע, על איזה שבוע את מדברת?

פרופ' עפר לוי: ומגיעים למשטרה, הוא יודע, הוא זיהה את הרכב.

גב' רונית ד. עייאש: היום סוף יום ראשון.

פרופ' עפר לוי: תקשיבו למה שאומרים.

מר יוסף ניסן: איזה שבוע.

מר שלומי שטרית: בחג שבועות יוסי אמר שהוא מטפל.

גב' רונית ד. עייאש: 5 ימים יוסי.

מר שלומי שטרית: טופל? לא טופל. ביקשתי ועדת חקירה, עד היום כלום.

מהקהל: רונית אני רוצה רק... 2 דברים, דבר אחד כללי, ואני רוצה לומר לך את זה, אני רוצה לומר לכל היושבים כאן. זה שזה קרה השנה, זה סימן שהם זיהו חולשה במקום הזה. והחולשה כל כך -

גב' רונית ד. עייאש: נכון מאוד.

מהקהל: ... בכל תחומי האכיפה, אז שתדע לך זה הדבר הראשון. הדבר השני, שלא תישן, בבקשה לא תישן בלילות, לחשוב על דברים שלא קרו, כי גם ברמלה וגם בלוד זה לא קרה לפני כן. ואנחנו נגיע למצב הזה יותר מהר, יותר מהר ממה שנדמה לנו. ואז אתה תהיה במקום הרבה פחות טוב מהיום. אז בואו נעשה את זה, אני... על דברים אחרים שקורים פה ביישוב, ואני מציע לך, כי זה התפקיד שלך. ממש לא לישון בלילות, זהו.

מר שלומי שטרית: מה שאני מציע זה לחוקק חוק עזר עירוני, שבחג השבועות גם, שים לב, כי בחג השבועות אני אומר לכם, תהיה סכנה. חג השבועות ויום כיפור אין רכבים, אין. גם בחג השבועות.

גב' רונית ד. עייאש: לא בכדי שאלתי את השאלה דקה לפני שנכנסה, נכון?

מר שלומי שטרית: נכון, לזה התייחסתי.

גב' רונית ד. עייאש: האם היישוב סגור? אני שאלתי בקבוצה. ראיתי כאילו משהו בשביל...

מר יוסף ניסן: חברים, אני גם -

מר שלומי שטרית: אני רוצה שתתייחס לערר בבקשה. לערר בבקשה.

מר יוסף ניסן: אני רוצה להתייחס לנושא של הערר.

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: בנושא הערר, מליאת ועדת תכנון קיבלה החלטה לדחות את התוכנית של שרונים פה אחד, בסדר? כולל אותי כולל כל מי שיושב כאן, וכרגע מה שקרה זה שהמינהל הגיש ערעור על ההחלטה שלנו. זה לא דבר לא שגרתי, זה קורה הרבה.

מר שלומי שטרית: זה לא קורה הרבה, זה קיצוני.

מר יוסף ניסן: זה כן קורה הרבה, אתה לא מכיר-

מר שלומי שטרית: זה כן קורה הרבה.

מר יוסף ניסן: אתה לא יודע, בגלל זה אתה...

מר שלומי שטרית: זה לא קורה. כשראש מועצה לא רוצה לשתף פעולה, זה לא קורה.

מהקהל: שיגיד לנו היועץ המשפטי בבקשה כמה דברים כאלה קרו מקום המדינה.

מר יוסף ניסן: מה זאת אומרת?

מהקהל: סליחה אני לא שומע.

מר שלומי שטרית: נגד מועצה.

עו"ד יגאל ברק: שאני לא חוקר סטטיסטיקה של ועדות מקומיות, ואני גם לא היועץ המשפטי של הוועדה המקומית.

מר יוסף ניסן: רגע, תן לו לסיים. תן לו לסיים, רגע יורם, יורם.

מהקהל: ... או חולשה או הסכמה.

עו"ד יגאל ברק: אני מבין, אני רק אומר שאני לא מכיר-

מר יוסף ניסן: רגע, הוא עונה לו, שנייה הוא עונה לו, הוא שאל אותו שאלה, אז הוא עונה לו. אבל הוא עונה לו, אז תן לו לענות. יורם אז תן לו לענות. אז רגע, אבל הוא שאל שאלה. אז תכבד אותו. אבל תכבד אותו.

מהקהל: ... המינהל זיהה פה חולשה, הוא זיהה פה הסכמה, אחד מהשניים. תחליטו מה יותר טוב.

מר שלומי שטרית: הסכמה של ראש המועצה אולי. הסכמה של ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור? מה זה קשור?

מר שלומי שטרית: מה זה מה זה קשור? זה קשור ביותר.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור לחולשה? מה זה קשור לחולשה?

מהקהל: זה קשור לנחישות, אם הייתה פה נחישות ככה להגיד לא.

מר יוסף ניסן: אבל החלטנו פה אחד להגיד לא.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: מה זה ככה החלטה, או ככה החלטה. ההחלטה הייתה פה אחד לדחות את התוכנית.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, סליחה, תנו לי-

מהקהל: ... ייעוץ משפטי של מישהו מומחה בתחום הזה של התחום המינהלי ושל התחום הספציפי הזה, נשמע מה שיש לך לומר.

עו"ד יגאל ברק: אין לי לומר. אני אומר ככה, קודם כל יש יועצת משפטית לוועדה המקומית. יש יועצת משפטית לוועדה המקומית שאומנם היא מהמשרד שאני עובד בו,

אבל זה לא אני. זה דבר אחד. דבר שני, השאלה פה היא שאלה עובדתית לא משפטית, מהי מדיניות של המינהל לגבי עררים. אין לי את המידע העובדתי לגבי העניין הזה, אני לא חקרתי את זה, אז אני לא רוצה להתבטא בסוגיה הזו.

מהקהל: אז תחזור עם בהזדמנות-

מר שלומי שטרית: רק רגע, רק רגע-

מר יוסף ניסן: אני מכיר באופן אישי, אני מכיר באופן אישי שהמינהל מערער ברוב המקרים על החלטות ועדות מקומיות.

מהקהל: אין דבר כזה...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אתה בדקת?

מהקהל: כן בדקתי.

מר שלומי שטרית: כן, כן.

מר יוסף ניסן: אז אני מתחייב-

מהקהל: הם זיהו, הם זיהו פה חולשה.

מר יוסף ניסן: אני מתחייב להביא.

מהקהל: הם זיהו פה הסכמה.

מר יוסף ניסן: אני מתחייב להביא לך.

מר שלומי שטרית: טוב, טוב, אבל רק רגע בואו חברים, קודם כל עדנה, עדנה הנה כולם פה שומעים עכשיו-

- מר יוסף ניסן:** רגע שנייה-
- מר שלומי שטרית:** רק רגע אני רוצה-
- מר יוסף ניסן:** מה שחשוב-
- מר שלומי שטרית:** עדנה-
- מר יוסף ניסן:** רגע, אבל אני לא-
- מר שלומי שטרית:** רק רגע, אני רוצה לבקש מעדנה.
- מר יוסף ניסן:** אבל אני לא סיימתי שלומי-
- מר שלומי שטרית:** עדנה אני רוצה דיון-
- מר יוסף ניסן:** שלומי, שלומי, אני לא סיימתי.
- מר שלומי שטרית:** לא, לא, לא, אני רוצה שכולכם תשמעו. אני מבקש-
- מר יוסף ניסן:** שלומי אני לא סיימתי אבל, אני לא סיימתי.
- מר שלומי שטרית:** דיון עדנה לגבי הנושא של הערר.
- מר יוסף ניסן:** נו איזה דיון? על מה?
- מר שלומי שטרית:** אני רוצה...
- מר יוסף ניסן:** יהיה דיון, אנחנו נתדיין.
- מר שלומי שטרית:** שיטפל בזה. אני רוצה את מהנדסי התשתיות, מהנדסי התחבורה לדבר איתם-

מר יוסף ניסן: זה בדיוק מה שאנחנו הולכים לעשות, אנחנו הולכים לאשר עכשיו יועצים, 2 יועצים. יועץ כלכלי-

מר שלומי שטרית: אפשר לבקש את זה?

מר יוסף ניסן: יועץ כלכלי ויועץ תנועה, כדי שהוא יעזור לנו, והיועצים המשפטיים יושבים על הערר כרגע.

גב' ברוריה אליעז: אתה לא שמעת מה עונים לך.

מר שלומי שטרית: בואו נראה מתי יהיה הדיון.

גב' ברוריה אליעז: לא שמעת מה עונים לך.

מר יוסף ניסן: היועצת המשפטית של הוועדה מכינה את התגובה שלנו לערר של הוועדה, בסדר?

מהקהל: היה לך דיון עם היועץ המשפטי?

מר יוסף ניסן: לי?

מהקהל: כן.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' עפר לוי: יועצת.

מר יוסף ניסן: יועצת משפטית של הוועדה.

מהקהל: אני מדבר עכשיו על היועץ של המועצה.

מר יוסף ניסן: רות גרבי כן. היא יועצת משפטית לתכנון ובנייה, זה לא הוא.

מהקהל: זה משרד של גדעון פישר.

מר יוסף ניסן: כן, כן.

מהקהל: אז זה גדעון פישר בעצם?

מר יוסף ניסן: כן, כן.

מהקהל: זה לא אף אחד מתחתיו.

מר שלומי שטרית: לא גדעון-

גב' עדנה זטלאוי: זו משהי שעובדת במשרד שלו. כמו שיגאל עובד במשרד שלו.

עו"ד יגאל ברק: יש עורכת דין במשרד שלו.

מהקהל: מתי הערר סליחה? מתי התאריך לדיון?

מר יוסף ניסן: עוד לא נקבע דיון, זה לקראת נובמבר דצמבר.

מר שלומי שטרית: אוקטובר.

מר יוסף ניסן: נובמבר דצמבר.

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא אוקטובר.

מהקהל: אני אציע לך קודם כל לפני הכול תנסה לדחות את זה קצת, כדי שתקבל את הדו"חות בזמן.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי.

מהקהל: שתיים, היות וזה לא בא מכאן אלא בא ממקום הרבה יותר גבוה

מזה בירושלים, תיקח את חברת... הטובה ביותר בארץ, תשלם לה כל מה שצריך 90% או 290% ושתלך תסדר לך את זה בירושלים, כי אחרת-

מר שלומי שטרית: כל הכבוד.

מהקהל: כי אחרת כולכם צריכים לשים את המפתחות-

מר שלומי שטרית: כל הכבוד.

מהקהל: היום על השולחן.

מהקהל: חד משמעית.

מר שלומי שטרית: כל הכבוד.

מהקהל: צודק.

מר יוסף ניסן: אני מבטיח לכם לכולכם שהמועצה לא תחסוך באמצעים, כדי להגיש את הערר הטוב ביותר. ואגב אני גם אשתף אותו לציבור, זה לא משהו שנעשה במחשכים.

מר שלומי שטרית: לא, לא, הם יבואו, אנחנו נזמין את כולם.

מר יוסף ניסן: או במסתרים.

מר שלומי שטרית: בדלתיים פתוחות, אני בדקתי.

מר יוסף ניסן: כולם פה יידעו הכול, הכול פה שקוף והכול פה גלוי, זה אני יכול להבטיח לכם, בסדר? זאת השורה התחתונה.

גב' רונית ד. עייאש: בואו תראו, זה לא אותו פורום, יש יועצת משפטית אחרת, זה פורום של התכנון ובנייה.

מר שלומי שטרית: מהנדס המועצה.

מר יוסף ניסן: תכנון ובנייה.

גב' רונית ד. עייאש: נסביר, כבר נתנו נימוקים תוך כדי השימוע ותוך כדי הדיון הפנימי שלנו בהתנגדויות עצמם שהצבענו נגד, נתנו ארגומנטים למה, כי אתה לא מצביע נגד-

מהקהל: הערר הזה כתוב בצורה חריפה-

גב' רונית ד. עייאש: מוקלט, מוקלט, מוקלט.

מהקהל: רונית כדאי שגם את תשמעי קצת, תשמעי קצת, תקשיבי.

גב' רונית ד. עייאש: תקשיב רגע, אני באמצע משפט-

מהקהל: זה כתוב בצורה שהם לא הולכים לוותר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל זה לא מכובד, אני באמצע משפט.

מהקהל: הם לא הולכים לוותר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני מצטערת, אני באמצע משפט.

מהקהל: גם אני הייתי באמצע משפט.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני מצטערת, אתה תן לי לסיים את המשפט, ואחרי זה תשלים מה שבא לך, אני לא מדברת רק עליך יש פה פורום. יש פה תהליך, נתנו את כל הארגומנטים כל החברים סביב השולחן הזה הוקלטו הדברים, נרשם, לוקחים את כל המידע הזה ואורזים אותו בתוך ערר של המועצה.

מר יוסף ניסן: לא ערר, תגובה.

גב' רונית ד. עייאש: תגובה לערר סליחה. ואת כל זה מוסיפים עכשיו יועץ, מה שהוא

התנגד בזמנו.

מר שלומי שטרית: מה שהוא התנגד למהנדס, שהמהנדס ביקש יועץ תשתיות, אז הוא מתנכל לו.

גב' רונית ד. עייאש: המהנדס ביקש וראש המועצה התנגד ועכשיו...

גב' ברוריה אליעז: הוא אמר שעכשיו הוא מביא.

מר שלומי שטרית: לא, אבל זה היה לפני חצי שנה, שאלעד ביקש מהנדס תשתיות.

גב' רונית ד. עייאש: ועכשיו הוא בעד.

מר יוסף ניסן: זה לא קשור אבל.

גב' רונית ד. עייאש: בטח שזה קשור.

מר שלומי שטרית: זה קשור מאוד. זה כן קשור.

מר יוסף ניסן: זה הזמן.

מר שלומי שטרית: אלעד ביקש, אלעד ביקש.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אף אחד לא נתן לך רשות דיבור, אף אחד לא נתן לך רשות דיבור שמעת אותי? אני מנהל את הישיבה הזאת, לא אתה. אני מנהל את הישיבה. אז אל תדבר.

מר שלומי שטרית: אני לא מאמין.

מר יוסף ניסן: אל תדבר. אל תדבר. אני לא נותן לך זכות דיבור, ואתה לא תדבר. אתה לא תדבר.

מהקהל: ... עוד שנה שנתיים...

גב' ברוריה אליעז: אני לא מבינה, אני אומר-

מר שלומי שטרית: תראי מה הולך פה.

מר אלעד ארזי: אתה מאיים עליי? תאיים עליי שוב.

מר יוסף ניסן: מי מאיים עליך.

מר שלומי שטרית: תפסיק לאיים על אנשים, תפסיק, תפסיק לאיים על עובדים שלך.

מהקהל: ראש המועצה לא רוצה לדון בזה בגלל סיבות פרוצדורליות-

מר שלומי שטרית: תראה איך הוא מאיים על המהנדס.

מהקהל: בגלל שהוא לא העלה את זה בצורה שצריך לעלות את זה, זה לא בסדר.

גב' ברוריה אליעז: אבל הוא כרגע נתן, אבי-

מר יוסף ניסן: חברים, חברים-

פרופ' עפר לוי: שלומי, זה אותו מהנדס שאני שמעתי אותך אומר תוריד לו את הראש, תוריד לו את הראש-

מר שלומי שטרית: מתי?

פרופ' עפר לוי: ברגע שחשבת שהוא יכול לשרת את המטרות הפוליטיות שלך.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא-

- פרופ' עפר לוי:** אז אל תנסה לשחק לי אותה עכשיו-
- מר שלומי שטרית:** לא, לא-
- פרופ' עפר לוי:** המגן של כל מי...
- (מדברים יחד)
- פרופ' עפר לוי:** תוריד לו את הראש-
- מר שלומי שטרית:** זה אותו מהנדס שאתם הבאתם אותו עפר.
- מר יוסף ניסן:** כן.
- מר שלומי שטרית:** מה אתה מצדיק בדיוק?
- פרופ' עפר לוי:** מה אני מצדיק? כי אתה אמרת את המילים האלה.
- מר שלומי שטרית:** אתה אין לך מה להצדיק כלום עפר.
- פרופ' עפר לוי:** אתה ברגע-
- מר שלומי שטרית:** כשלת והכשלת את יוסי-
- פרופ' עפר לוי:** נכון, נכון.
- מר שלומי שטרית:** ותראה לאן הגענו.
- מר יוסף ניסן:** בסדר.
- מר שלומי שטרית:** תראה לאן הגענו.
- פרופ' עפר לוי:** לא אמרת יש... לא אמרת תוריד לו את הראש.

- מר שלומי שטרית:** לאן הגענו עפר.
- פרופ' עפר לוי:** אז הכול פוליטיקה.
- מר שלומי שטרית:** לאן הגענו, לא לפוליטיקה.
- פרופ' עפר לוי:** בסדר.
- מר שלומי שטרית:** לא פוליטיקה.
- פרופ' עפר לוי:** ואתה לא מתעסק בפוליטיקה.
- מר שלומי שטרית:** אני הייתי נגד שרונים עוד כשלא הייתי בפוליטיקה. הפוליטיקה הכניסה אותי לשרונים אדון עפר.
- פרופ' עפר לוי:** בסדר. אם היה לך אותו קו מהתחלה-
- מר שלומי שטרית:** תתקדם, תתקדם.
- פרופ' עפר לוי:** ולא היה... כל דבר שהוא קובע במועצה... הייתי יותר מכבד אותך.
- מר שלומי שטרית:** ההגנה שלך על ראש המועצה, זה מה שקבר את היישוב.
- פרופ' עפר לוי:** בסדר, מצוין.
- מר שלומי שטרית:** אתה והוא.
- מר יוסף ניסן:** שלומי אתה מתעסק רק בלפגוע ביישוב, זה מה שאתה עושה.
- מר שלומי שטרית:** לא, לא, לא. אני כאן לשמור על היישוב.

מר יוסף ניסן: כולם יודעים את זה כבר, זה בסדר.

מר שלומי שטרית: זה לשמור על היישוב.

מר יוסף ניסן: כולנו יודעים את זה.

מר שלומי שטרית: זה לשמור על היישוב.

מר יוסף ניסן: כולנו יודעים את זה.

מר שלומי שטרית: אני אמרתי לך שאתה לא ראוי, ואתה לא ראוי...

(מדברים יחד)

גב' ציפי: שלומי אפשר להגיד מילה בתור תושבת היישוב?

מר שלומי שטרית: בבקשה ציפי, כן.

גב' ציפי: אני לא הייתי בהתנהלויות ולא ראיתי התנהלויות של המועצה-

מהקהל: גם אני לא, את יודעת?

גב' ציפי: הקודמות. לאור מה שאני רואה פה אולי תצביעו על ועדה קרואה?
אולי הגיע הזמן לוועדה קרואה?

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו נורא רצינו, רק שלומי הצביע בעד.

מר יוסף ניסן: ציפי רעיון גאוני.

גב' רונית ד. עייאש: רעיון גאוני.

מר שלומי שטרית: רצינו לשלוח את להבים.

גב' ציפי: לא, אולי באמת.

מר יוסף ניסן: חברים אני רוצה עוד לומר דבר נוסף, אני עוד רוצה לומר דבר נוסף.

גב' ציפי: רוצים עצומה? אני אוציא עצומה נראה כמה תושבים.

מר יוסף ניסן: מצוין.

גב' ציפי: מצביעים על ועדה קרואה.

גב' רונית ד. עייאש: אני הצבעתי נגד התקציב-

מר שלומי שטרית: נכון, זה הפתרון.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, אני רוצה להזכיר לכם שהיה פה-

גב' ציפי: מה אתה צועק עליו? אתה הבאת אותו ואתה צועק עליו?

מר יוסף ניסן: אני רוצה-

גב' ציפי: מה זה? ואתה עוד מאיים?

מר שלומי שטרית: רק עליו?

גב' ציפי: אתה לא מתבייש.

מר שלומי שטרית: ועל עדנה היחידה שעושה פה את העבודה.

מר יוסף ניסן: זה הכול בסדר. אני רוצה רק להזכיר לכולם שהיה פה סקר שאני יזמתי אותו. שאלנו את התושבים מהם המחשבות שלהם ומה הם חושבים על התוכנית,

ובסופו של דבר קיבלנו את ההחלטות הנכונות. אני לא מצטער ואני חושב שזו ההחלטה הנכונה שהייתה צריכה להתקבל. אגב בישיבת הדיון על הנושא הזה בישיבת תכנון ובנייה, כל חבר מועצה אמר בדיוק מה דעתו, מה הוא חושב, למה צריך לדחות את התוכנית. ולכן הנושא הזה נסגר. עכשיו אנחנו נארוז את הכול בתגובה שלנו, ונגיש את זה לוועדה המחוזית, וכמו שאמרתי לכם לא נחסוך בכסף, לא נחסוך באמצעים, נביא את כל היועצים הכי נכונים והכי טובים-

מר שלומי שטרית: אין בעיה, רק תספר, אבל תספר להם מה רשות מינהל מקרקעי ישראל רוצה לבנות בצפון להבים, באזור תחנת הדלק. האם הם רוצים לבנות שם בנייה או לא אלעד? תספרו לתושבים את האמת. אל תסתירו.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: תספרו.

גב' ברוריה אליעז: מה שכאן נאמר-

מהקהל: משלמים למי שמשלמים לו כדי שלא ישנו בלילות זה הכול.

מר יוסף ניסן: 100%. טוב חברים אנחנו עוברים לנושא הבא זה מינוי ועדות בריאות, חברים לוועדת בריאות.

מהקהל: רגע, מותר לי להגיד דבר אחד בבקשה. חבר'ה אני רוצה לתת לכם דקה אחת של מציאות, בסדר? הדקה הזאת של מציאות קשורה למצב שלנו מול העולם שנמצא פה מסביבנו. וזה הולך בצורה כזאת. כאשר יש לך יישוב של כופרים, שזה אנחנו, ונערכת לתוכו פלישה של הנאמנים, שזה אלה שמסביבנו, אוקיי? אז עד 2% אנחנו מקבלים שקט. ב-5% של תושבות ומקומיות יש הפרעות קטנות. ב-10% מתחילות ההפרעות הגדולות. ב-20% יש טרור פנימי ואז יש עזיבה המונית. עכשיו הדבר הזה נכון לגבי כל מקום בעולם, שבו האיסלאם נכנס אליו. אם אתם רוצים להמשיך בדרך הנוכחית ולהכניס לכאן את האיסלאם, תדעו לכם שהבתים שלכם אבודים, ההשקעות שלכם אבודות, והחיים שלנו של מה שהיה לנו פה אבודים, ואם אתם לא תמצאו דרך להתגבר על זה, מבטיח לך שב-5 השנים הקרובות יהיה פה גל ענקי של אנשים שימכרו את הבית שלהם מהר, לפני שלא יהיה לו ערך. כמו בכל מקום

אחר שבו יש לך יישוב מעורב, זה הכול.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

מר שלומי שטרית: הוא לא יגיד מילה בנושא תשים לב. מילה הוא לא יענה לך בנושא.

מהקהל: אני אמרתי את שלי.

מר שלומי שטרית: הוא לא יגיד את דעתו.

מהקהל: עוד לא נגמרה החקירה של שבועות.

מהקהל: אני מדבר על מוסדות כלל עולמיות, זה לא רק אצלנו.

מר שלומי שטרית: הוא לא יגיד את דעתו, הוא צריך את הקולות שלהם.

מר יוסף ניסן: אנחנו עוברים -

מהקהל: ... איך אתה עושה את זה?

מר יוסף ניסן: אנחנו עוברים למינוי ועדת בריאות.

מהקהל: קודם כל צריך רצון ואחר כך ...

לסעיף 7 - מינוי ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: יש לנו 4 חברים לאשר בהמלצה של יו"ר הוועדה. הנקין מיכל, הנקין יעקב -

(קריאות מהקהל)

מר יוסף ניסן: יש לנו 4 חברי ועדת בריאות לאשר מיכל הנקין, יעקב הנקין, קרן

אברמוביץ ודנה אילן שוורץ, מי בעד?

גב' רונית ד. עייאש: אני לא שומעת כלום.

מר יוסף ניסן: יש 4 חברי ועדת בריאות.

גב' רונית ד. עייאש: מי יו"ר הוועדה?

גב' ברוריה אליעז: לא שומעים כלום, לא שומעים.

(קריאות מהקהל)

מר יוסף ניסן: הנקין מיכל, הנקין יעקב, קרן אברמוביץ ודנה אילן שוורץ.

גב' ברוריה אליעז: והוא לא רוצה? מתי לא רוצה? מתי לא רוצה להיות?

מר יוסף ניסן: לא, מתי לא רוצה.

גב' ברוריה אליעז: אתה לא רוצה? מתי, אתה לא רוצה להיות ראש ועדת בריאות?

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: תציע לו יוסי.

מר יוסף ניסן: מתי, אתה רוצה להיות חבר ועדת בריאות?

גב' ברוריה אליעז: ראש.

מר יוסף ניסן: לא, יש יו"ר, מינינו כבר יו"ר, הוא לא רצה.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אפשר לבקש מהאורחים בבקשה-

מהקהל: ללכת הביתה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא ללכת הביתה, להיפך להישאר פה אחרינו. מה שאני רציתי לבקש זה חשוב דברכם, ולוקחים לתשומת לב, אבל תנו גם לנהל את ישיבת המועצה. זה לא יכול להיות שבעת ובעונה אחת כולם מתפרצים פה מאחור, והישיבה הזו לא מנוהלת. אז אני מבקש, כל מילה שלכם היא בסלע, אבל תנו גם למועצה לתפקד.

גב' ברוריה אליעז: תודה רבה לכם על ההערות.

מר יוסף ניסן: תודה חברים. מינוי ועדת בריאות כמו שאמרנו: מיכל הנקין-

פרופ' מתי ליפשיץ: יש מישהי שמונתה כיו"ר הוועדה, נכון?

מר יוסף ניסן: כן נכון, נכון. אתה רוצה להצטרף כחבר? לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש יו"ר ועדה, אני לא.

גב' רונית ד. עייאש: למה אתה רוצה להשפיל אותו, לא נתת לו את היו"ר עכשיו אתה רוצה-

מר יוסף ניסן: נתתי לו את היו"ר אני הצעתי לו.

מר שלומי שטרית: אתה לא הצעת לו. גם פה הוא משקר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה שמהיום והלאה תהיה אחריות למילים שאתה מוציא מבעד למסכה, וגם בלי מסכה.

מר שלומי שטרית: גם פה הוא משקר.

מר יוסף ניסן: כן נו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא הסכמתי לקבל את התפקיד אחרי שכבר מינית בלי ידיעתי בכלל-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני חבר מועצה, ואני מתעסק ברפואה-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: מינית יו"ר. אז מה זה הצעת לו והוא לא רצה? הצעתי לי שרק נכנסתי לתפקיד לפני שנתיים, כשהחלפתי את יהודית.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז מה אתה אומר הצעת לו? אני לא הסכמתי להיות, אני אפילו לא ידעתי שיש יו"ר בתחום שאני מתעסק בו.

מר יוסף ניסן: לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז מה זה הצעת לי?

מר יוסף ניסן: אני ארענן את זיכרוןך.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תענה לי גם, ואל תרענן לי.

מר יוסף ניסן: לא, אני ארענן את זיכרוןך.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי נמאס לי...

מר יוסף ניסן: אני ארענן את זיכרוןך.

מר שלומי שטרית: מתי כל הזמן מגן עליך.

מר יוסף ניסן: אני ארענן את זיכרונך.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא אשמע, אל תרענן.

מר יוסף ניסן: לא, לא, אני כן הצעתי לך.

מר שלומי שטרית: לכולם אתה ככה.

מר יוסף ניסן: בזמנו כשדיברנו-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני את האמון איבדתי, כי אתה אומר דברים לא נכונים.

מר יוסף ניסן: אז רגע, אז בוא תגיד לי שזה לא נכון. זה לא נכון מה שאתה אומר. כשדיברנו על ועדת קורונה, אמרתי לך תיקח את יו"ר ועדת בריאות.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא היה דברים מעולם.

מר שלומי שטרית: זו הבעיה של יוסי, השקר.

פרופ' מתי ליפשיץ: גם את ועדת קורונה די כפינו עליך. אז לא היה דברים מעולם. אני מבקש לא להגיד דברים שהם לא נכונים.

מר יוסף ניסן: אבל אני, אתה זוכר שאני אמרתי לך שהצעתי לו? שהצעתי לו יו"ר ועדת בריאות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה מחפש את עפר כעד, הוא עד שלך כל הזמן.

מר יוסף ניסן: אני אמרתי לו את זה אבל.

פרופ' עפר לוי: זה היה בתחילת הדרך מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... וברוריה עדים לך מיום הבחירות.

מר יוסף ניסן: מתי אני שיתפתי את עפר, אני שיתפתי את עפר כשאני הצעתי לך את זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי אני גם לא רוצה להיות בוועדת קורונה, אם אלה דברים שלך.

מר יוסף ניסן: תשאל אותו.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, אני מודיע פה שאני יוצא מוועדת קורונה.

מר יוסף ניסן: תשאל את מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה אומר דברים לא נכונים.

פרופ' עפר לוי: אני זוכר, אני זוכר שבתחילת-

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: לא מתאים לי הדבר הזה.

פרופ' עפר לוי: בתחילת הדרך כשמתי הצטרף-

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, יש פה הערה-

פרופ' עפר לוי: אני הייתי יו"ר ועדת בריאות, שאלתי אותך אמרתי לך שנראה לי שיהיה נכון להציע למתי. אני שמעתי ממך שהצעת, והוא לא לקח. לא לפני ועדת קורונה-

פרופ' מתי ליפשיץ: עפר כל מה שקורה עם יוסי, אתה וברוריה קופי פאסט.

פרופ' עפר לוי: לא, אני אומר את האמת שלי.

מר שלומי שטרית: נכון.

פרופ' עפר לוי: אם אתה חושב שאני משקר-

מר שלומי שטרית: עפר, אתה רואה כולם אומרים לך-

פרופ' עפר לוי: סליחה, לא דיברתי אליך...

מר שלומי שטרית: אתה הורס את היישוב עפר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה לא אובייקטיבי עפר.

מר יוסף ניסן: מתי, מתי, מתי-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה אתם מפלגתיים בצורה קיצונית שלושתכם.

מר יוסף ניסן: מתי זה לא...

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא יעבוד כאן.

פרופ' עפר לוי: אני לא יודע מה... אחרי ועדת קורונה. אני יודע שבתחילת הדרך-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא יעבוד ככה.

מר יוסף ניסן: מתי זה לא הוגן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני בהתחלה תמכתי מאוד-

גב' רונית ד. עייאש: מתי, מתי, יש פה שאלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: עד שראיתי לאן הולכים הדברים.

גב' רונית ד. עייאש: ברור. יועץ משפטי-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני את האמון איבדתי, ממש איבדתי.

גב' רונית ד. עייאש: האם יו"ר ועדה יכול להיות לא חבר מועצה?

מר יוסף ניסן: כן, זה לא ועדת חובה.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא משנה. אני שואלת את היועץ המשפטי.

מר שלומי שטרית: זה לא משנה, חבר מועצה חייב להיות... פוליטי.

מר יוסף ניסן: הגיע הזמן שתדעי.

גב' רונית ד. עייאש: קדימה, האם יו"ר ועדה יכול להיות-

מר יוסף ניסן: יגאל-

פרופ' עפר לוי: יו"ר ועדת רשות.

מר יוסף ניסן: כבר אישרנו, כבר אישרנו אותה.

גב' רונית ד. עייאש: אז מה?

מר שלומי שטרית: זה לא חוקי.

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו נזכרתי.

מר יוסף ניסן: נזכרת.

גב' רונית ד. עייאש: יאללה, איך אני?

מר שלומי שטרית: זה לא חוקי כל... כל ההתנהלות פה לא חוקית.

פרופ' מתי ליפשיץ: יו"ר ועדה שהיא לא חובה?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא חייב להיות מהמועצה.

פרופ' עפר לוי: ועדת רשות.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, כל ועדה גם אם היא סטטוטורית וגם אם לא, צריך להיות חבר מועצה, זאת השאלה.

גב' ברוריה אליעז: אם היו"ר.

מר יוסף ניסן: לא, רק ועדות חובה.

גב' רונית ד. עייאש: למה אתה אומר לא?

מר יוסף ניסן: רק בוועדות חובה.

גב' עדנה זטלאוי: בכל ועדה צריך להיות 25% חברי מועצה.

מר יוסף ניסן: רק בוועדות חובה.

גב' רונית ד. עייאש: הנה יו"ר, אני שאלתי את היועץ המשפטי, מה התשובה?

עו"ד יגאל ברק: אני צריך לבדוק, אני לא רוצה...

גב' רונית ד. עייאש: היועץ המשפטי אומר שהוא צריך לבדוק את זה.

גב' ברוריה אליעז: הוא יבדוק מה הספר אומר.

מר יוסף ניסן: יגאל יבדוק את זה.

גב' רונית ד. עייאש: יגאל יבדוק.

מר יוסף ניסן: יגאל יבדוק. טוב חברים אנחנו לאישור-

גב' רונית ד. עייאש: איך דבר בסיסי כזה לא יודעים בעל פה?

גב' ברוריה אליעז: מה יש עכשיו עוד על-

לסעיף 8 - אישור תב"רים:

- 8.1 הגדלת תב"ר 395 הרחבת מחלקת רווחה ב-200,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח, כך שהתב"ר יעמוד על 370,000 ₪, מצ"ב אומדן עלויות.
- 8.2 תב"ר 403 – סימון כבישים והתקני בטיחות 2021 על סך 71,429 ₪. במימון: 50,000 ₪ משרד התחבורה, 21,429 ₪ קרן לעבודות פיתוח, מצ"ב ההרשאה והתיקון.
- 8.3 תב"ר 404 – יועצים לשם הגשת התגובה של ועדה לתכנון ובנייה לערר לנושא שרונים. אנו נדרשים לשכור יועץ כלכלי ויועץ תנועה עלותם מוערכת כ-100,000 ₪. מימון מקרן לעבודות פיתוח.
- 8.4 תב"ר 405 – הרחבת בית עלמין, אין כרגע אומדן כולל לביצוע הפרויקט, לכן אנו מבקשים לפתוח תב"ר עבור תכנון ומדידה בסך 100,000 ₪. מימון מקרן לעבודות פיתוח.

מר יוסף ניסן: חברים אישור תב"רים.

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: הגדלת תב"ר 395 הרחבת מחלקת רווחה ב-200,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח, כך שהתב"ר יעמוד על-

גב' עדנה זטלאוי: זה ב-200,000 ₪, זה טעות שלי מ-170,000 ₪.

מר יוסף ניסן: מ-170,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: מ-170,000 ₪ ל-370,000 ₪.

מר יוסף ניסן: השתתפות משרד הרווחה היא בין 35% ל-50%.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני לא מקובל עליי העיקרון שבאים, 240,000 ₪ עושים פה אבסורדי, של הא סליחה, סליחה, סליחה, תוציאו את הפרוטוקול. הא סליחה, סליחה 170,000 ₪. ועכשיו הא סליחה, סליחה 370,000 ₪. חברים זה כסף שלנו. אתם לא תקומו בבוקר תתחילו ב-240,000 ₪, תורידו בשביל הפוליטיקה ל-170,000 ₪ ותעלו ל-370,000 ₪. זה כסף שלנו. זה התפקיד שלנו לשמור עליו. לא יכול להיות שנעשית עבודה כל כך חובבנית להביא לי תב"ר. לא יכול להיות.

מר שלומי שטרית: תכף הוא יאשים מישהו.

גב' רונית ד. עייאש: 3 פעמים, בטח שהוא יאשים.

מר שלומי שטרית: הוא יאשים מישהו. מי האשם הגדול?

גב' רונית ד. עייאש: האמת היא אלעד גם פה צריך איך אומרים, בסיפור הזה לא יכול להיות שזה בא ב-170,000 ₪.

מר שלומי שטרית: אני בדקתי את זה.

גב' רונית ד. עייאש: אני מצטערת.

מר יוסף ניסן: בוא בבקשה, שיסביר לך.

גב' רונית ד. עייאש: תקשיבו, בוא אתה תענה לי, אני לא רוצה לשמוע על אלעד. צעקת עליו לפני שנייה אל תדבר.

מר שלומי שטרית: איימת עליו, הוא מאוים, איך הוא יענה?

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו אתה תענה. לא יכול להיות שהכסף שלנו מתנהל וזאת

הפעם השנייה. כי פעם ראשונה זה היה על בית כנסת בשרונית. 160,000 ₪ אישרנו פה, חודש אחרי זה קפץ -

מר יוסף ניסן: 170,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: 160,000 ₪ אל תתקן אותי במספרים, 160,000 ₪ קפץ ל-360,000 ₪. איך יכול להיות שתוך חודש זה קופץ במספרים האלה? איך יכול להיות שזה עובד ככה 200,000 ₪ בלי להתבלבל פי 2? מה זה? ולא מעניין אותי מי מממן את זה, אני מממנת פה 70%, לא מוכנה שזה יגלוש בתקציבים, לא מוכנה בשום צורה ודרך.

מר יוסף ניסן: אוקיי-

מר שלומי שטרית: זה התושבים משלמים, מה אכפת לו.

מר יוסף ניסן: אלעד אתה רוצה לענות לה?

גב' רונית ד. עייאש: זה אני משלמת אני תושבת.

מר אלעד ארזי: אתה רוצה שאני אדבר?

מר יוסף ניסן: כן. אתה עשית את האומדן.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה אתה עונה לי.

מר אלעד ארזי: אתה לא רוצה להתייחס? אתה היית חלק מזה.

מר יוסף ניסן: אתה עשית את האומדן.

מר אלעד ארזי: אתה היית בישיבות...

מר שלומי שטרית: אתה ראש המועצה, עזוב את העובדים, אנחנו לא רוצים את אלעד, רוצים אותך. לא רוצים, רוצים את התשובה שלך. אתה הבוס למעלה אתה צריך לדעת איפה הולכים 200,000 ₪ ואיפה עוד 300,000 ₪.

מר יוסף ניסן: מצוין, בסדר.

מר שלומי שטרית: אז תן לנו תשובה אתה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה מצוין.

מר שלומי שטרית: 100%.

מר יוסף ניסן: מחלקת הנדסה הביאה הצעת מחיר לקיום המבנה הזה.

מר שלומי שטרית: אתה לא בודק מה קורה, מה לא קורה? מחלקת הנדסה מביא לך מיליון ₪, אתה מאשר מיליון ₪? מביאים לך 170,000 ₪ אתה מאשר 170,000 ₪?

מר יוסף ניסן: למה אני מהנדס?

מר שלומי שטרית: מה זה מהנדס, אתה לא יודע מה קורה ביישוב?

גב' ברוריה אליעז: תן להמשיך את המשפט.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור?

גב' ברוריה אליעז: בוא נשמע עד הסוף.

מר יוסף ניסן: בשביל זה יש אנשי מקצוע שקובעים את ההערכה, ועל פי זה אנחנו מתבססים. מה לעשות, זה המצב. ואחרי זה נודע לנו, אלעד תיקן את עצמו שזה לא 170,000 ₪, זה 370,000 ₪. זה המצב כרגע.

גב' ברוריה אליעז: מה? זה כמעט פי 2? כמעט פי 2?

גב' רונית ד. עייאש: מה זה... זה פי 2 ו-170,000 ₪ 370,000 ₪, פער של 200,000 ₪, יותר מאשר הבסיס. איך יכול להיות? מה זה?

מר שלומי שטרית: ככה זה היה גם בבית כנסת.

גב' רונית ד. עייאש: איזה חובבני פעמיים ברצף, פעמיים ברצף.

מר שלומי שטרית: ככה זה היה גם במבנה... במבנה תרבות. כל הזמן זה ככה. במאות אלפי שקלים ברוריה.

גב' רונית ד. עייאש: מקרן-

מר שלומי שטרית: עם כל הכבוד אליך ולעפר. זה מאות אלפי שקלים-

גב' ברוריה אליעז: מי עשה את הטעות?

מר שלומי שטרית: מה?

גב' ברוריה אליעז: מי עשה את הטעות בהערכה?

מר שלומי שטרית: מה זה משנה. כל הזמן אנחנו עושים טעויות. איפה...

גב' ברוריה אליעז: ממה נבעה הטעות?

מר אלעד ארזי: אז אני אסביר.

גב' עדנה זטלאוי: מזה שהדברים לא מגיעים מבושלים מספיק לשולחן הזה.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

מר שלומי שטרית: בדיוק.

גב' רונית ד. עייאש: נכון, תודה עדנה כרגיל.

מר אלעד ארזי: אני אסביר, אני אסביר.

גב' עדנה זטלאוי: ואני חושבת שאני, טוב.

מר אלעד ארזי: עדנה את רוצה -

גב' ברוריה אליעז: טוב, הוא יסביר עכשיו, הוא יסביר.

מר אלעד ארזי: אני אתייחס, גם עדנה תתייחס אחר כך. אנחנו בעצם עשינו הערכות ל-2 מבנים, אחד זה בית הכנסת ואחד זה היה מבנה הרווחה, שהם בעצם אותו דבר. זה מבנה יביל, קיבלנו הצעות מחיר. התעסקנו עם זה דרך אגב בזמנו 3 מהנדסים, גם אני, גם רם וגם אלי אלבז שהוא גם מהנדס.

גב' רונית ד. עייאש: אלי אלבז נכנס רק אחר כך.

מר אלעד ארזי: לא, לא, לא.

גב' רונית ד. עייאש: אל תוסיף אותו.

מר אלעד ארזי: לא, לא, זה לא נכון רונית.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי -

מר אלעד ארזי: רונית, את לא מעורה.

גב' עדנה זטלאוי: לא, הם היו, אלי אלבז -

מר אלעד ארזי: את לא מעורה רונית, זה לא נכון.

גב' עדנה זטלאוי: וחדד, לא, וחדד. כן, הם היו.

מר אלעד ארזי: אל...

גב' ברוריה אליעז: ואדרבא ואדרבא 3 אמרו אותו דבר?

מר אלעד ארזי: נכון. שלושת המהנדסים -

גב' ברוריה אליעז: 3 אמרו אותו דבר?

מר אלעד ארזי: שלושת המהנדסים חשבו שאת המבנה היביל אפשר להניח על הקרקע בצורה הזו, ללא ביצוע תשתיות מתאימות. זאת אומרת ללא כלונסאות וללא רצפת בטון. מזה דרך אגב נובע הפער העיקרי. שלושתנו חשבנו ככה. אני חייב לומר שיש סבירות אם היינו הולכים -

גב' ברוריה אליעז: אבל איך יתכן -

מר אלעד ארזי: רגע, שנייה, שנייה, ברוריה תני לי לסיים.

גב' ברוריה אליעז: איך יתכן ש-3 מהנדסים טועים טעות ראשונית כל כך?

מר אלעד ארזי: כי בסוף זה מבנה יביל, זה מבנה קל. כשאתה מניח מבנה כזה על האדמה, דרך אגב בבית הספר אפשר לראות מבנים כאלה שהונחו ללא תשתיות.

גב' ברוריה אליעז: אז למה אי אפשר?

מר אלעד ארזי: כי במקרה עוד פעם, לקחנו יועץ והיועץ טען, יועץ קרקע וקונסטרוקטור שהם, אני אגיד במילים אפילו עדינות, רוצים לשמור כמובן גם על התחת שלהם אני אומר, ואמרו אנחנו מעדיפים שתעשו פה כלונסאות ורצפה, לא לקחנו את זה בחשבון. פה במקרה הזה דרך אגב אין הוצאה של שקל, אפשר דרך אגב לקבל החלטה שגורסים את התב"ר, למרות שאני לא חושב שזה נכון, אני רק זה. לכן מפה נובעת ההערכה השגויה ש-3 מהנדסים שראו אותה אותו דבר. דבר נוסף, הערכה שנייה, אבל רונית רגע -

גב' ברוריה אליעז: זה 100% ומשהו יותר.

מר אלעד ארזי: רגע, ברוריה שאלתם אותי שאלה תנו לי לענות. רונית, שאלת כדי אם זה רק לקבל תשובה, אז תקשיבי.

גב' עדנה זטלאוי: אתה לא התייחסת למחיר של המבנה אבל.

מר אלעד ארזי: זה השלב השני. קיבלנו הצעות למבנים, גם אנחנו מחלקת הנדסה קיבלה הצעות ל-2 מבנים. גם אילן חדד בזמנו ואלי אלבז קיבלו הצעות לדעתי למבנה 1 או 2, וההצעות היו נמוכות מההצעות שיצאו במכרז, תכף עדנה גם תתייחס לזה. ומפה בעצם נובע הפער העיקרי. אני דרך אגב-

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא, ממש לא.

מר אלעד ארזי: מה זה לא? בטח שכן. שני הדברים האלה-

גב' רונית ד. עייאש: אני חברה ב-

גב' עדנה זטלאוי: המחיר של המבנה במכרז 180,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת. אבל-

גב' עדנה זטלאוי: ההצעה הזולה ביותר.

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה לא הפער הכי גדול, כי גדלתם בעוד 200,000 ₪, על דברים שלא תכננתם.

מר אלעד ארזי: רונית, אני דיברתי על הכלונסאות.

גב' עדנה זטלאוי: מחיר של המבנה והיסודות.

מר אלעד ארזי: והיסודות, זה הפער העיקרי.

גב' ברוריה אליעז: אבל איך יתכן עדנ'ה, איך יתכן? אני עדיין לא מבינה. כל אחד מאיתנו ניהל כך או אחרת איזה שהוא ענף שהוא מתמצא בו.

גב' עדנה זטלאוי: כן.

גב' ברוריה אליעז: זה עדיין ממרום שנתיי עוד קשה לי לקבל הנחה ש-3 אנשי מקצוע יושבים ודנים במקצוע שלהם, בעניין שהם בקיאים בו, לא אני.

מהקהל: ברוריה אני מענה לך, ברוריה אני מענה לך.

גב' ברוריה אליעז: הם באים, רגע, סליחה אל-

מהקהל: אני אגיד לך גם... לא עושים כלונסאות, לא עושים כלונסאות, אבל בא המהנדס ואומר תעשה כלונסאות.

גב' ברוריה אליעז: אני סומכת עליכם, שאתם חושבים-

מר אלעד ארזי: דרך אגב שנייה-

גב' ברוריה אליעז: ודנים.

מר אלעד ארזי: גם פה יש סיכוי-

גב' ברוריה אליעז: עכשיו אתה אדרבא ואדרבא.

מר אלעד ארזי: רגע, שנייה, שנייה, ברוריה את צודקת-

גב' ברוריה אליעז: אתה אומר לי לא אחד ישב.

מר אלעד ארזי: לא, דרך אגב ייתכן-

גב' ברוריה אליעז: לא 2, על מה אני יכולה עכשיו לסמוך, על מי ועל מה?

מר אלעד ארזי: על 3 מהנדסים.

מר שמואל לביא: אז אולי תחליף את היועץ? אולי תביא יועץ אחר.

גב' עדנה זטלאוי: אני יכולה לפרוס בפניך...

מר אלעד ארזי: זה מה שרציתי לומר. שייתכן-

מר שמואל לביא: תביא יועץ אחר אולי יחליט אחרת.

מר אלעד ארזי: דרך אגב ייתכן-

גב' עדנה זטלאוי: דיברנו על זה.

מר אלעד ארזי: נכון.

גב' עדנה זטלאוי: דיברנו על זה.

מר אלעד ארזי: יתכן כשיהיה למבנה הרווחה יגיע יועץ אחר, יכול להיות שהוא יגיד שאין צורך פה בכלונסאות ורצפה, יש סבירות כזאת.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה יש פה איזה משהו מקצועי, מבנה יביל תלוי איפה שמים אותו.

מר שלומי שטרית: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אתה שם אותו נניח בבית ספר שהקרקע היא יציבה-

מר אלעד ארזי: אתה לא יכול לדעת את זה לפני.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא צריך כלונסאות, אבל אם אתה שם אותו על אדמה... אתה בודק את השטח-

גב' ברוריה אליעז: אבל זה אנשי מקצוע שמבינים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה תצטרך כלונסאות.

גב' ברוריה אליעז: ואנשי מקצוע שיודעים על זה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: לכן עבודת ההכנה הייתה צריכה להיות כזאת.

גב' עדנה זטלאוי: את שאלת אותי ואני רוצה להתייחס.

מר אלעד ארזי: ... צריך לעשות קידוח קרקע.

מר יוסף ניסן: היה צריך לעשות עבודת הכנה לפני שהם הביאו.

גב' עדנה זטלאוי: ברוריה, את שאלת אותי ואני רוצה להתייחס.

גב' רונית ד. עייאש: אבל מתי, לא באים אלינו מבקשים פי 2-

מר יוסף ניסן: זה בדיוק העניין, נכון אתה צודק.

גב' רונית ד. עייאש: חותמים צ'ק פתוח ועכשיו נבדוק את זה...

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל המבנה יביל הוא לא במבנה, הוא תלוי בקרקע-

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה להתייחס. אחד דברים לא...

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה אני לא מוכנה צ'ק פתוח של 400,000 ₪ ב-2 חריגות, לא מוכנה צ'ק פתוח.

מר אלעד ארזי: אז ההצעה שלי, אז ההצעה שלי היא לאשר כרגע יועץ קרקע וחפירה לראות מה סוג האדמה ומה הוא יבקש, ואז לאשר את ההמשך.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני מצטערת. אם היה לנו מהנדס שעושה, מהנדס תשתיות או מהנדס זה שיכול היה לעשות-

מר שלומי שטרית: אין מהנדס תשתיות.

גב' רונית ד. עייאש: את זה בעצמנו.

מר שלומי שטרית: כל היישוב נגמר.

גב' רונית ד. עייאש: מספיק לקחת יועצים על כל פיפס.

מר שלומי שטרית: אין... תאורה אין, אין כלום.

(מדברים יחד)

מר אלעד ארזי: זה מגוחך, זה מגוחך, כי כדי-

גב' עדנה זטלאוי: עד כמה שזה נשמע מטורף-

מר אלעד ארזי: לראות את סוג הקרקע, צריך יועץ קרקע, צריך לעשות חפירה בקרקע, זה לא יכול לבוא מהנדס לקחת את סוג האדמה ולהגיד, שאתה בודק את עומק הקרקע ב-10 מטר. קידוח ניסיון.

גב' רונית ד. עייאש: כמה עולה? הנה.

מהקהל: 3,500 ₪ עולה קידוח קרקע.

מר אלעד ארזי: זה יועץ, זה יועץ.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: די עם היועצים, קח קידוח...

מר אלעד ארזי: את צריכה יועץ קרקע וקונסטרוקטור.

גב' רונית ד. עייאש: לא, למה אני אומרת, אני אסביר לכם למה.

מר אלעד ארזי: מה זה לא רוצה?

גב' רונית ד. עייאש: אני אסביר.

גב' ברוריה אליעז: תתחילו את כל הסיפור הזה מחדש.

גב' רונית ד. עייאש: אני אסביר כי זה כסף שייצא בוודאות.

גב' ברוריה אליעז: קידוח קרקע.

גב' רונית ד. עייאש: ואז מבזבזים אותו. כמה היועץ הזה 100,000 ₪ יעלה לי יועץ?

מר אלעד ארזי: לא.

גב' רונית ד. עייאש: 3,000 ₪ אני מוכנה לספוג.

מר אלעד ארזי: לא, 3,000 ₪ זה הקידוח.

גב' רונית ד. עייאש: וזה בסדר, אבל אני מוכנה.

מר אלעד ארזי: את צריכה שיהיו יועצים.

גב' רונית ד. עייאש: כבר זה כסף שבטוח גם אם לא נאשר את זה, גם אם לא נאשר את זה-

גב' עדנה זטלאוי: רונית, מה שאני מציעה, מי מטפל זה ההנדסה.

גב' רונית ד. עייאש: זה כסף שייצא.

גב' עדנה זטלאוי: מי יטפל בזה? אני אטפל בזה?

גב' ברוריה אליעז: רונית שיבדקו מחדש.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה?

גב' ברוריה אליעז: נוסף 5,000 ₪ בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: 400,000 ₪.

גב' ברוריה אליעז: כן.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא הגיוני.

גב' ברוריה אליעז: זה לא יכול להיות.

גב' רונית ד. עייאש: אין לנו שקל-

גב' עדנה זטלאוי: רונית באומדן האחרון נלקח גם מנוף של הדבר הזה, הדבר הזה דורש מנוף מיוחד להזיז אותו ולשים אותו מעל המבנה ולהניח אותו במקום.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי כמה משרות מלאות יש במחלקת רווחה?

גב' עדנה זטלאוי: משרות מלאות?

גב' ברוריה אליעז: כבר דיברנו על זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: משרה מלאה כמה יש?

גב' ברוריה אליעז: כבר דיברנו על זה.

גב' עדנה זטלאוי: אני אגיד לך, יש 4 של חצי אם אני לא טועה עוד אחד של 80%-

גב' ברוריה אליעז: ועוד 3 מלא.

גב' עדנה זטלאוי: ועוד 1 מלאה.

גב' ברוריה אליעז: לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז כמה יש לנו?

גב' עדנה זטלאוי: אז כמה זה-

מר יוסף ניסן: לא, השאלה היא לא כמה משרות מלאות.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: כמה בו זמנית אנשים.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה משרות מלאות יש במחלקת רווחה?

גב' עדנה זטלאוי: כמעט 4.

פרופ' עפר לוי: אמרת 3 של 80%.

גב' עדנה זטלאוי: לא.

גב' רונית ד. עייאש: מתי, זה לא בשביל העובדות, זה בשביל העבודה מול האנשים בו זמנית, זה לא משרדים.

פרופ' מתי ליפשיץ: מחלקת רווחה ביישוב להבים-

גב' עדנה זטלאוי: תראה, יש מצב שבמחלקת רווחה-

גב' ברוריה אליעז: הם אל מסכימים-

פרופ' מתי ליפשיץ: דורשת עכשיו ... 400,000 ₪.

גב' עדנה זטלאוי: יש מצב-

גב' ברוריה אליעז: רונית, חבל על הזמן. אין רוב לזה.

גב' עדנה זטלאוי: שיש ימים-

גב' ברוריה אליעז: ל-400,000 ₪.

גב' עדנה זטלאוי: שבחדר מאיישות את השולחן 2 עובדות רווחה, זה מצב שקורה.

גב' ברוריה אליעז: במה שלא בסדר, לא עושים.

מר שלומי שטרית: זה לא בסדר.

גב' ברוריה אליעז: הנה יורדים מזה, והוא...

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: רק בהגדלה מסוימת.

פרופ' עפר לוי: היינו שם בסיור יחד עם רונית.

גב' עדנה זטלאוי: אני לעומת ההגדלה יכולה אולי לחשוב לנסות להעביר אותם למקום אחר, לפני שבנו את המרכז משפחה או אני לא יודעת מה, באמת.

גב' רונית ד. עייאש: תודה רבה, זה בדיוק מה שאמרתי לשלומי, אני לא מאשרת את זה-

גב' עדנה זטלאוי: אבל צריך לחשוב-

גב' רונית ד. עייאש: כי צריך לחשוב על שיפור לפני-

גב' עדנה זטלאוי: צריך שיהיה איזה שהוא... אי אפשר-

גב' רונית ד. עייאש: משהו...

גב' ברוריה אליעז: לקבל החלטה עקב בצד אגודל.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: חברים, בואו... את זה מסדר היום, אנחנו נעשה בחינה מחודשת של זה.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי בסדר.

מר שלומי שטרית: בסדר 100%.

מר יוסף ניסן: תב"ר 403 סימון כבישים והתקני בטיחות על סך 71,429 ₪. במימון-

מר שלומי שטרית: זה מעולה.

גב' ברוריה אליעז: זה צריך.

מר שלומי שטרית: זה היה צריך מזמן.

גב' ברוריה אליעז: זה צריך.

מר שלומי שטרית: ואגב למה אין מהנדס תשתיות יוסי? למה אין? מתי יהיה?

מר יוסף ניסן: יש מכרז, יש מכרז.

גב' ברוריה אליעז: מה יש? מה עוד נותר לדיון?

מר יוסף ניסן: חברים, עוד 2 תב"רים. תב"ר 404 יועצים-

גב' עדנה זטלאוי: רגע שנייה תב"ר 403. מה קורה ב-403?

מר יוסף ניסן: כן, כן, אישרו, אישרו.

גב' חגית מ. מימון: אישרו פה אחד.

מר שמואל לביא: מאושר, מאושר.

מר שלומי שטרית: סימון כבישים כן.

גב' ברוריה אליעז: סימון כבישים הצבענו פה אחד.

מר שלומי שטרית: בטיחות כן, כן.

החלטה: פה אחד אישרה מליאת המועצה תב"ר 403 – סימון כבישים והתקני בטיחות 2021 על סך 71,429 ₪. במימון: 50,000 ₪ משרד התחבורה, 21,429 ₪ קרן לעבודות פיתוח.

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו בתוספת לסדר היום תב"ר 404 יועצים, לשם הגשת התגובה של ועדה לתכנון ובנייה לערר נושא שרונים. אנחנו נדרשים לשכור יועץ כלכלי ויועץ תנועה. עלותם מוערכת ב-100,000 ₪ במימון מקרן לעבודות פיתוח.

גב' ברוריה אליעז: אני חושבת -

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא, אני מבקש, אני מבקש לגבי היועצים, חבריה לגבי היועצים. אני בזמנו ישבתי עם יוסי, והוא נתן לי לשמוע יועץ שהוא אמר לו בפירוש המחלף פותר את כל הבעיות של התשתיות. איך קראו לו?

מר יוסף ניסן: אלכס זיסטין.

מר שלומי שטרית: אלכס זיסטין. אם יוסי ייקח את אלכס זיסטין כזה למשל, אז הערר שלנו נופל, כי הוא ייתן חוות דעת ששרונים הכול בסדר. אני רוצה שמתי שאני מאמין בו, יהיה שותף בבחירת היועצים. אני יכול לבקש את זה?

מר יוסף ניסן: הוא לא התייחס להיקפי התנועה של שרונים נו.

מר שלומי שטרית: אני מבקש שחוץ ממך יהיה מישהו אחר, לא אני, אני פוליטי הכול בסדר. מתי ליפשיץ מקובל על כולנו, כאדם שמגן עליך כל הזמן, בבקשה-

מר יוסף ניסן: מגן עליי כל הזמן.

מר שלומי שטרית: כן, שהוא יהיה-

גב' רונית ד. עייאש: אתה עפת עליו לפני 7 חודשים.

מר שלומי שטרית: שהוא יהיה שותף ליועצים, לבחירת היועצים.

פרופ' מתי ליפשיץ: נתת לו רעיון חדש עכשיו.

גב' רונית ד. עייאש: מה אמרת?

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי אני יכול לעבור לשבת לידך?

מר יוסף ניסן: בוודאי.

מר שלומי שטרית: לא באמת מתי, בבקשה ממך אנחנו מבקשים ממך שתהיה שותף בבחירת היועצים, אני לא סומך פה על אף אחד חוץ ממך.

פרופ' מתי ליפשיץ: לכבוד לי מה שאתה מציע-

מר שלומי שטרית: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני גם מעריך את דבריך, אבל אני לא איש מקצוע בתחום.

מר שלומי שטרית: לא, רק לדעת, אתה יודע שזה... כי זיסטין שהוא אחד התותחים, הוא טען בפני ובפני יועצים- שאין בעיה עם שרונים, הכול בסדר-

- מר יוסף ניסן:** הוא לא דיבר על שרונים.
- מר שלומי שטרית:** המחלף פותר את כל הבעיה-
- מר יוסף ניסן:** הוא לא דיבר על שרונים.
- מר שלומי שטרית:** של התנועה פה.
- מר יוסף ניסן:** הוא לא דיבר על שרונים.
- מר שלומי שטרית:** המחלף פותר את כל הבעיה של השמאל.
- מר יוסף ניסן:** הוא לא התייחס לשרונים, הוא דיבר על המצב. אתה אמרת לו שזה לא פותר כלום.
- מר שלומי שטרית:** כן.
- מר יוסף ניסן:** המחלף, והוא אמר לך אתה טועה.
- מר שלומי שטרית:** אוקיי, אז אני לא רוצה אחד כמו זיסטין כזה, שיגיד לי-
- עו"ד יגאל ברק:** יש חוזר מנכ"ל משרד הפנים-
- גב' ברוריה אליעז:** שלומי יישב... שהעלה הבקשה הזאת לקחת אותה-
- (מדברים יחד)
- מר שלומי שטרית:** אין בעיה, אתה יכול את אבי גרוס, אבי גרוס יכול להיות, אבי גרוס.
- מהקהל:** ד"ר...
- מר שלומי שטרית:** אין בעיה, אתם שניכם יכולים לקחת את זה בבקשה.

מר יוסף ניסן: חברים -

עו"ד יגאל ברק: שלומי, יש חוזר מנכ"ל -

מר יוסף ניסן: יש חוזר מנכ"ל.

עו"ד יגאל ברק: יש נוהל יועצים, לא מקימים ועדה אד-הוק, יש חוזר מנכ"ל שמגדיר ועדת התקשרויות עם יועצים. הרכב הוועדה לפי... -

מר שלומי שטרית: יש משקיף? משקיף יכול להיות?

עו"ד יגאל ברק: יכול להיות משקיפים. אבל הרכב הוועדה הוא -

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: יישבו האנשים שהם בלי פוליטיקה, זה מה שאני מבקש.

גב' ברוריה אליעז: אני מבקשת שתשמעו שוב את ההערה של אבי.

מר שלומי שטרית: אבי אתה מוכן להיות בבחירה של היועץ.

מר יוסף ניסן: אוי נו שלומי -

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לומר.

מר שלומי שטרית: מה אתה אומר אבי?

מר יוסף ניסן: שלומי -

מר אבי: אני אומר שצריך בלי חברת לובינג כמו ששרגא אמר לפני כן אתם עומדים להפסיד. מי שרוצה את שרונים ישמח לזה, כי לפי -

גב' ברוריה אליעז: במקום יועצים.

מר אבי: ... מה שקורה עם הערר הזה אין הרבה סיכויים לנצח את המדינה. הדרך היחידה היא ללכת מעל הראש של כולם, לכתובות הנכונות, או לכתובת הנכונה בירושלים. את זה אני יכול להמליץ לכם על חברת לובינג הכי טובה, זה הכול.

גב' ברוריה אליעז: יש לך להמליץ?

מר אבי: בוודאי שיש.

גב' ברוריה אליעז: אז אפשר לשמוע.

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה לא אותו פוזיציה.

מר יוסף ניסן: אבל אבי, אבי-

גב' ברוריה אליעז: אבל הוא גם אומר-

מר יוסף ניסן: אבי, לובינג אתה מפעיל על חברי כנסת, כדי להעביר חקיקה.

מר אבי: לא.

גב' ברוריה אליעז: רונית, כי הוא... את דעתו, שרק הפוזיציה הזאת תשפיע.

מר יוסף ניסן: אבל פה יושב עורך דין מטעם המינהל ובוועדת הערר.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: יהיה כתוב בעיתון שהיישוב להבים וראש המועצה לא שיתפו פעולה וכאלה, אולי הם יבינו משהו.

גב' ברוריה אליעז: מה שם חברת לובינג?

מר אבי: אני לא אומר את זה פה.

גב' ברוריה אליעז: לא, לא כדאי לומר?

מר אבי: יש כמה חברות-

מר יוסף ניסן: טוב-

מר שלומי שטרית: לא, לא, לפני שאתה מעלה את זה את הדברים האלה, אני מבקש יוסי שהדברים-

מר אבי: ... זה הכול.

גב' ברוריה אליעז: אני חושבת שכדאי לתת-

מר שלומי שטרית: ברוריה, בואי נקים צוות.

גב' ברוריה אליעז: משקל להצעה הזו.

מר שלומי שטרית: בואו נקים צוות, אני לא מעורב, אין בעיה.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לתת משקל להצעה הזאת.

מר שלומי שטרית: ניתן את כל הקרדיט ליוסי, נקים צוות, הנה אנשים באו-

גב' רונית ד. עייאש: אני מוכנה להיות בצוות.

מר שלומי שטרית: ... אבי דרור.

גב' ברוריה אליעז: הוא פרופ'.

מר שלומי שטרית: אנשים, פרופ', כאלה אתה יודע שהם לא פוליטיים.

דובר: הוא לא היה יותר חכם לפני 10 ו-15 שנה.

גב' ברוריה אליעז: בטוח שלא, לכן נתנו לך פרופסורה, כי החכמת.

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו מאשרים 100,000 ₪.

מר שלומי שטרית: לא, לא, אני רוצה לדעת מי בצוות הזה בבקשה. לדעת מי בוחר את היועצים זה כל היישוב.

מר יוסף ניסן: אבל יש ועדה, יש ועדה סטטוטורית שבחרת את זה.

מר שלומי שטרית: יש ועדה סטטוטורית, אנחנו רוצים משקיפים יוסי, אנחנו רוצים אנשים שישמעו.

מר אבי: כל היועצים האלה, אם מתייעצים עם אנשים שמנהלים את המדינה הזו, מדובר פה במקרה בשם שהזכרתי, קוראים לו המנהל של המדינה, הוא יאמר לאיזה יועצים כדאי ללכת גם...

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, אמרתי פשוט אני לא רוצה לעסוק בדברים שאני לא מקצועי בהם.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אבי אתה רוצה להצטרף לצוות?

גב' ברוריה אליעז: אנחנו מבקשים שתצטרף-

מר יוסף ניסן: מצוין.

מר שלומי שטרית: לפרוטוקול אבי גרוס הוא בוועדה הזאת. תודה רבה, מעולה.

גב' ברוריה אליעז: מצטרף.

פרופ' מתי ליפשיץ: ועדת קישוט.

מר שלומי שטרית: להחלטת היועצים, ... היועצים בהליך הזה.

מר יוסף ניסן: 100%.

מר שלומי שטרית: תודה רבה מאשרים.

גב' ברוריה אליעז: גמרנו? סיימנו?

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, היא צריכה לרשום בפרוטוקול.

מהקהל: יוסי אני מבקש משהו.

מר יוסף ניסן: דקה רגע. עדנה תרשמי אבי גרוס יהיה שותף ב-

גב' ברוריה אליעז: זאת ההחלטה?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד?

מר שלומי שטרית: כן.

החלטה – פה אחד אישרה מליאת המועצה צירופו של פרופ' אבי גרוס למשקיף בועדת התקשרויות.

מהקהל: אני מבקש משהו מהמועצה-

גב' עדנה זטלאוי: למה הוא יהיה שותף?

מר יוסף ניסן: להחלטה לגבי ה-

מר שמואל לביא: הוא יכול רק להיות משקיף, אין לו סמכות החלטה.

מר שלומי שטרית: לגבי נושא חטיבת הביניים אני רוצה -

מר יוסף ניסן: אבי זה למען הפרוטוקול משקיף, בסדר? זו ועדה סטטוטורית.

(מדברים יחד)

מר שמואל לביא: ועדת התקשרויות שתבחר יועץ.

גב' עדנה זטלאוי: זה לא יועץ אחד, זה כמה יועצים.

גב' ברוריה אליעז: כי זה לא לדיון עכשיו.

מר שלומי שטרית: למה לא לדיון?

גב' ברוריה אליעז: יש לנו הורים, נכון?

מר שלומי שטרית: מה?

גב' ברוריה אליעז: דיברנו על זה שיש לנו הורים, חכה, חכה. יוסי, אתה לא מאפשר דיון על זה.

מר יוסף ניסן: על מה?

גב' ברוריה אליעז: על החטיבה.

מר יוסף ניסן: לא, לא, אין דיון.

גב' ברוריה אליעז: הלאה. הולכים הביתה גמרנו?

מר יוסף ניסן: לא רגע.

גב' ברוריה אליעז: מה עכשיו?

גב' עדנה זטלאוי: לא, רגע יש 405.

מר יוסף ניסן: חברים רגע דקה. הרחבת בית עלמין.

גב' עדנה זטלאוי: רגע, זה התב"ר אושר פה אחד?

מר יוסף ניסן: כן, כן.

מר שמואל לביא: כן.

החלטה: פה אחד מליאת המועצה אישרה תב"ר 404 – יועצים לשם הגשת התגובה של ועדה לתכנון ובנייה לערר לנושא שרונים, בסך 100,000 ₪ במימון קרן לעבודות פיתוח.

גב' ברוריה אליעז: כן, מה עכשיו?

מר יוסף ניסן: הרחבת בית עלמין אין כרגע אומדן כולל לביצוע הפרויקט, לכן אנחנו מבקשים לפתוח תב"ר עבור תכנון ומדידה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו מבקשים להבין מה רוצים לעשות.

מר שלומי שטרית: רוצים לראות בדיוק כמה כסף. מה הכסף, לא רוצים את ה- 100,000 ₪, 50,000 ₪. מה זה 100,000 ₪ 50,000 ₪? מה זה הדבר הזה? מספיק עם זה יוסי.

גב' רונית ד. עייאש: שרטוט, מה זה אומר. מה זה להביא לדיון בחייאת דינק, מה זה כסף של רבאק? מספיק כבר יוסי. שתכפיל אחר כך עוד פעם? לא. תבוא מסודר.

מר שלומי שטרית: לא יהיה יותר.

גב' רונית ד. עייאש: תגיד מה אתה רוצה לעשות.

מר שלומי שטרית: תבוא תגיד לי תכנית, הצעות מחיר -

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: כמה קברים רוצים...

גב' ברוריה אליעז: זה הדבר האחרון.

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא.

גב' ברוריה אליעז: מה יש עוד? מה יש עוד?

גב' עדנה זטלאוי: יש עוד 2 סעיפים.

מר יוסף ניסן: יש לנו כרגע -

גב' ברוריה אליעז: מה?

מר יוסף ניסן: רגע, תנו לי לתת לכם סקירה לגבי בית העלמין. לגבי בית העלמין, בית העלמין הוא מתוחם. יש חלקה נוספת שעדיין לא הוכשרה לטובת קברים, זאת החלקה שאנחנו צריכים להכשיר אותה. אנחנו כרגע במצוקה, מכיוון שיש מצב שאוטוטו נגמרות לנו החלקות בבית העלמין.

גב' רונית ד. עייאש: למה אתה מגיע לאוטוטו? למה לא עשינו את זה חצי שנה קודם. שוב אותו סיפור, אותו דבר כמו החינוך, אוטוטו אין לנו קברים. למה מגיעים למצב -

מר יוסף ניסן: יש לנו מספר חודשים, יש לנו מספר -

גב' רונית ד. עייאש: אז תבוא מסודר לשיבה הבאה.

מר יוסף ניסן: מה זה ישיבה הבאה?

גב' רונית ד. עייאש: ישיבה הבאה, מתי שלא תהיה.

מר יוסף ניסן: מה זה מסודר? מה זה מסודר?

גב' רונית ד. עייאש: מסודר מה זה אומר, כמה קברים יש לנו היום, לכמה אתה מגדיל, מה-

מר יוסף ניסן: לכן אנחנו לוקחים תכנון.

גב' רונית ד. עייאש: לא-

מר יוסף ניסן: מה זה לא?

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת? מה זה אתה לוקח תכנון? תגיד כמה הערכה, מה הכול. לא התכנון עומד בפני עצמו.

מר שלומי שטרית: כמה כסף? אולי זה מיליון ₪. אולי זה מיליון ₪?

מר יוסף ניסן: אני לוקח עכשיו לתכנון, אחרי שיהיה לי תכנון-

גב' רונית ד. עייאש: לא, מה זה?

גב' עדנה זטלאוי: דיברנו על זה.

גב' רונית ד. עייאש: הנה דיברנו על זה, הנה, הנה.

מר יוסף ניסן: על מה דיברנו עדנה?

גב' עדנה זטלאוי: אני דיברתי איתך...

גב' רונית ד. עייאש: זה לא מגיע מבושל.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אבל אי אפשר ככה יותר, אי אפשר. תצביעו, תמשיכו להצביע בעד.

גב' רונית ד. עייאש: הגזברית... זה לא מגיע מבושל, והמהנדס מהנהן שזה לא מגיע מבושל. יוסי תתבשל אחר כך תבוא.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, מצוין.

גב' רונית ד. עייאש: תתבשל.

גב' ברוריה אליעז: הלאה.

מר יוסף ניסן: הלאה קדימה, הורדנו את זה מסדר היום, רק אני נתתי לך את הזה.

גב' רונית ד. עייאש: לי יש את כל הפרוטוקול בשביל להקשיב, קדימה.

גב' ברוריה אליעז: ותעשה לנו ישיבות הנהלה לפני, לא היינו מגיעים לזה.

מר יוסף ניסן: מה?

גב' ברוריה אליעז: אם היית עושה ישיבות הנהלה-

גב' עדנה זטלאוי: לא היה מתי.

גב' ברוריה אליעז: לא היינו מגיעים לזה. טוב, לא היה מתי, בבקשה.

גב' עדנה זטלאוי: לא היה מתי.

גב' ברוריה אליעז: לא היה מתי, אז בבקשה.

לסעיף 9 - אישור המועצה לנטילת הלוואה ע"י עידן הנגב.

מר יוסף ניסן: חברים ככה סעיף 9, אישור המועצה לנטילת הלוואה על ידי עידן הנגב, מצ"ב המסמכים. חברת עידן הנגב קיבלה החלטה בהנהלה לבנות גלריה, בבית עידן הנגב, בשביל זה הם צריכים לקחת הלוואה של 2.5 מיליון ₪ עד כמה שאני זוכר, איפה המסמך?

גב' רונית ד. עייאש: ... למה?

מר יוסף ניסן: הם בונים גלריה בתוך המבנה עצמו.

גב' רונית ד. עייאש: ומה יהיה בגלריה?

מר יוסף ניסן: הנה יש לך פה פירוט.

גב' ברוריה אליעז: תגיד.

מר יוסף ניסן: יש לך מסמך.

גב' ברוריה אליעז: אז תגיד.

מר יוסף ניסן: יש כבר חוזים עם שוכרים.

גב' ברוריה אליעז: תגיד מה יהיה בגלריה, תקרא.

מר יוסף ניסן: יש, היא נגב, מפע"ם ושוכרים אחרים, יש הערכה. המבנה הזה יושכר לשוכרים, החזר ההשקעה הוא 56 חודשים. זאת אומרת שזאת השקעה שהיא כדאית.

גב' ברוריה אליעז: מי שוכר את זה?

מר יוסף ניסן: עידן הנגד זו חברה-

גב' ברוריה אליעז: לא, אתה אומר יהיו שוכרים. מי שוכרים?

מר יוסף ניסן: הנה אמרתי לך מפע"ם.

גב' ברוריה אליעז: מה זה מפע"ם?

גב' עדנה זטלאוי: שלוחת ההדרכה של משרד הפנים.

מר שמואל לביא: של משרד הפנים.

מר יוסף ניסן: של משרד הפנים. היא נגב, היא נגב.

גב' עדנה זטלאוי: הם רוצים לשכור שם חדרים-

מר שמואל לביא: היא מדריכה את העובדים.

גב' ברוריה אליעז: אז מה משרדים? משרדים?

מר יוסף ניסן: כן, גם, גם. יש גם חממה טכנולוגית ועוד שוכרים אחרים. 2 דברים חשובים, שהחזר ההלוואה נכלל בתקציב השנתי של עידן הנגב, הוא ממומן מהכנסותיו. והסכמת הרשויות לקבלת ההלוואה על ידי עידן הנגב לא יוצרת מחויבות שלהם כלפי הבנק, בסדר? צריך אבל להבהיר ההחלטה היא-

מר שלומי שטרית: אבל למה עידן הנגב הזה באמת, כל הזמן בהלוואות והלוואות והלוואות. מהיום שאנחנו פה, כבר איזו הלוואה זאת? שנייה או שלישית שאנחנו מלווים עדנה? אני לא זוכר.

גב' רונית ד. עייאש: לי יש שאלה, כל פעם, שנייה רגע-

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא.

מר שלומי שטרית: מה קורה שם.

מר יוסף ניסן: אבל זו חברה שגודלת ומתפתחת.

גב' עדנה זטלאוי: ואיפה הכסף שלה?

גב' רונית ד. עייאש: תודה רבה עדנה.

מר יוסף ניסן: זה השקעה שמחזירה את עצמה.

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו לא רואים את הכסף אבל.

גב' רונית ד. עייאש: יש פה, מצאו טקטיקה, מצאו טקטיקה. כדי לא לאפשר לנו, חגית תהיי איתי בבקשה-

גב' עדנה זטלאוי: כן, לקבל כסף.

גב' רונית ד. עייאש: כדי לא לאפשר לנו לקבל את ה-17% שלנו-

גב' עדנה זטלאוי: לא להתחלק בתשלום מיסים.

גב' רונית ד. עייאש: מיתרות הרווחים, לוקחים את הרווחים-

גב' עדנה זטלאוי: משקיעים אותם.

גב' רונית ד. עייאש: איך אומרים, זה יהיה החזר הלוואה, ואז אין לי את חלקי ב-17%. ועוד שנה ועוד שנה-

מר שלומי שטרית: אנחנו רוצים כסף, זהו נגמר.

גב' רונית ד. עייאש: שלומי די. באמת אי אפשר.

מר שלומי שטרית: לא, אנחנו מבינים את זה, אנחנו לא מצביעים עבור זה.

מר שמואל לביא: אבל אתה יודע המשפט הזה הוא לא נכון.

מר שלומי שטרית: שילך להביא כסף. הוא יו"ר של עידן הנגב.

מר שמואל לביא: שזה לא יוצר מחויבות שלהם כלפי הבנק. אבל זה יוצר מחויבות לחברה אם החברה בפשיטת רגל, כל מועצה תצטרך לשלם כסף.

גב' רונית ד. עייאש: נכון, תודה.

מר יוסף ניסן: אוקיי נו?

מר שמואל לביא: נו, אז ההלוואה יש לה סיכון. אתה מבין? צריך להציג את הדברים, זה לא נכון.

גב' עדנה זטלאוי: אבל הם לא יכולים למשכן את הזה?

מר יוסף ניסן: לא יצרנו התחייבות שלהם כלפי...

מר שמואל לביא: לא יוצר כלפי הבנק, אבל כלפי החברה כן.

גב' ברוריה אליעז: כמה?

מר יוסף ניסן: 2.5 מיליון ₪.

גב' רונית ד. עייאש: כתוב, מה יש לכם? יש מסמך, יש מסמך.

גב' ברוריה אליעז: לא, כמה הם רוצים מאיתנו?

מר יוסף ניסן: לא, כל רשות בחלק שלה, החלק שלנו-

גב' ברוריה אליעז: אז אני שואלת, אחרי החלוקה.

גב' רונית ד. עייאש: את לא נותנת הלוואה, את רק נותנת להם-

מר שמואל לביא: את רק מאשרת להם.

גב' רונית ד. עייאש: את מאשרת להם.

מר יוסף ניסן: את מאשרת להם.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא כסף...

מר יוסף ניסן: השותפות שלנו היא 17% בפרויקט הזה.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת, בסוף את לא נפגשת עם ה-17% שלך.

מר שמואל לביא: הסיכון שלך זה 17%.

גב' ברוריה אליעז: אז זה הסוף, אז זה הסוף.

גב' רונית ד. עייאש: אין לי הכנסה כבר 10 שנים.

מר שמואל לביא: ברוריה, הסיכון שלך זה 17%.

מר יוסף ניסן: לא נכון, זה לא נכון מה שאת אומרת. זה לא נכון.

גב' רונית ד. עייאש: יושבת הגזברית... עסוקה בטלפון, תעני לי.

גב' חגית מ. מימון: אני פותחת את זה.

מר יוסף ניסן: זה לא נכון מה שאת אומרת, את לא מכירה את התקציב אם את אומרת את זה.

גב' רונית ד. עייאש: באמת?

מר יוסף ניסן: כן. בשנה שעברה קיבלנו 50%-

גב' רונית ד. עייאש: 50% מ-17%.

מר יוסף ניסן: נכון, והשנה ... 80%.

גב' רונית ד. עייאש: אז מה קורה עם ההלוואה? ואני לא ערבה ל-2.5 מיליון ₪?

מר יוסף ניסן: לא, כי מקבלים את זה, הם מממנים את זה מדמי הניהול שהם מקבלים. הם מקבלים דמי ניהול-

גב' רונית ד. עייאש: אני מבינה.

מר יוסף ניסן: מהשוכרים.

גב' רונית ד. עייאש: אני מבינה כדאיות כלכלית, אתה יודע, זה זה. זה לא קשור המימון של הזה. עצם העובדה ש-2.5 מיליון ₪ נזרק עלינו בסוף.

מר יוסף ניסן: לא.

מר שמואל לביא: 17%.

מר יוסף ניסן: לא.

מר שלומי שטרית: 10 מיליון ₪.

מר יוסף ניסן: לא נזרק עליך.

גב' רונית ד. עייאש: אומר לי אם יש סיכון זה נזרק עלינו.

מר יוסף ניסן: אם יש סיכון, ברור.

גב' רונית ד. עייאש: ברור. כל הלוואה זה סיכון.

מר יוסף ניסן: אבל את יודעת מה זה סודה סטרים, זה סיכון? הלוואי עלינו את

הסיכון הזה.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, יוסי-

מר יוסף ניסן: הלוואי עלינו את הסיכון הזה.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, אני לא חושבת שאנחנו מבינים מספיק מה זה אומר ומה הם רוצים-

מר יוסף ניסן: אז אני אסביר לך-

גב' ברוריה אליעז: וה-17%, לא, אתה הסברת. וה-17% עדיין לא יודעים מה יהיה עליהם. אנחנו לא קיבלנו מספיק תמונה.

מר יוסף ניסן: אני אסביר לך, אני אסביר לך. חברת עידן הנגב היא חברה שמשותפת למועצה מקומית להבים, בני שמעון ורהט. החלק שלנו, אתם מקשיבים?

מר שלומי שטרית: ומונה שמה מנכ"ל פוליטי.

מר יוסף ניסן: החלק שלנו זה 17%.

מר שלומי שטרית: ... תסביר להם, תגיד להם שדנה מונה מנכ"ל פוליטי. ואתה הצבעת עבורו יחד עם רהט, עשיתם שם קומבינה.

מר יוסף ניסן: בקיצור החברה הזאת עומדת על הרגליים, היא עומדת על הרגליים בזכות עצמה, מדמי הניהול שהיא מקבלת מהמפעלים שנמצאים שם, בסדר? חברה מאוד מאוד יציבה, בסדר? סודה סטרים, קר-גל, חברות יציבות שמעניקות לה את דמי הניהול, ומהם משלמים את ההלוואה. מזה הם משלמים את ההלוואה. עכשיו מה שהם רוצים, הם רוצים לפתח את עידן הנגב יותר. אגב אנחנו גם נקבל כשיהיו רווחים בהמשך, אנחנו נקבל יותר כספים, בסדר? להבים תקבל יותר כספים. כי זה חברה שהיא תהיה בסופו של דבר רווחית. כבר עכשיו כל המשרדים שיש שמה מאוכלסים. בבית עידן הנגב שנבנה כל המשרדים הם מאוכלסים, בסדר? זאת אומרת זו חברה שעומדת על הרגליים בפני עצמה. אגב עדי זנד משכירה שמה משרד גם כן.

גב' ברוריה אליעז: אני יודעת, אני יודעת.

מר יוסף ניסן: זאת אומרת יש שמה ביקוש גדול מאוד לאנשים שרוצים זה, מה שהיה שם, היה שם האנגר גדול שלא היו לו שוכרים, ולכן הוחלט לעשות לו גלריה כדי להשכיר אותו. והנה יש פה כבר שוכרים שמעוניינים בזה. זאת אומרת זה לא משהו שהוא עכשיו באוויר.

פרופ' עפר לוי: ברגע שיהיה שוכרים אנחנו מקבלים יותר ארנונה.

מר יוסף ניסן: ברור, ברור.

גב' ברוריה אליעז: אתם שקטים לגבי ההלוואה הזאת?

מר יוסף ניסן: לגמרי, איזו שאלה. כל ראשי הרשויות הצביעו על זה כבר בישיבת הנהלה, זה לא משהו שהוא באוויר, זה דבר שהוא-

גב' ברוריה אליעז: חברי מועצה תגיבו.

מר יוסף ניסן: אחד הדברים הכי בטוחים שעשינו, בסדר?

מר שלומי שטרית: איך נבחר המנכ"ל שמה אנחנו יכולים לדעת?

מר יוסף ניסן: נו באמת.

מר שלומי שטרית: מי בחר בו? נו מה באמת. התמודדו מהיישוב-

גב' ברוריה אליעז: שלומי, אתה לא...

מר שלומי שטרית: מאיר סער התמודד להיות מנכ"ל שמה-

גב' ברוריה אליעז: שלומי, אתה על תקן-

מר שלומי שטרית: מנכ"ל לרשות לפיתוח הנגב...

גב' ברוריה אליעז: ... ארכיאולוגיה -

מר שלומי שטרית: ולא קיבל, אפילו תשובה הוא לא קיבל.

גב' ברוריה אליעז: טוב, בסדר, בסדר.

מר שלומי שטרית: ונבחר... תסבירו לנו איך נבחר שם המנכ"ל הזה.

גב' ברוריה אליעז: עכשיו תענה על זה, אתה רוצה להצביע בעד או לא? תענה.

מר שלומי שטרית: לא, אני מצביע -

מר יוסף ניסן: טוב, מי בעד לקחת את ההלוואה? מי בעד?

מר שלומי שטרית: אני לא.

גב' ברוריה אליעז: אני לא יודעת כמה זה בטוח.

מר יוסף ניסן: ברוריה זה בטוח. אני יושב שם בדירקטוריון, אני יושב שם בדירקטוריון, אני הנציג.

פרופ' עפר לוי: ברוריה, זה לא עולה לנו כלום, ויביא הכנסות עתידיות. האינטרס שלנו שזה יתפתח.

גב' ברוריה אליעז: אני לא משוכנעת שאני לא נופלת בפח.

מר שלומי שטרית: כמה הלוואות יש להם, אתם מצביעים ככה, אנחנו הצבענו על הלוואה לפני שנה.

פרופ' מתי ליפשיץ: עסקים מתפתחים על ידי כך שהם לוקחים הלוואות מבנקים.

מר שלומי שטרית: אבל הצבענו... לפני שנה.

מר יוסף ניסן: מסכים.

פרופ' מתי ליפשיץ: ככה הם מתפתחים. אם אנחנו חושבים, וכל אחד יצביע לפי המחשבות-

מר יוסף ניסן: זו אחת ההלוואות הכי בטוחה שיש.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אנחנו חושבים שעידן נגב הוא מספיק יציב-

מר יוסף ניסן: זה דבר מבורך.

פרופ' מתי ליפשיץ: והמפעלים שנמצאים שם הם יציבים. אז יש מקום שיתפתח עוד וזה הריסק החישובי שאז להבים תקבל יותר אם הוא יתפתח יותר.

מר יוסף ניסן: זה בדיוק נכון.

פרופ' עפר לוי: נאמר שיש-

גב' ברוריה אליעז: יש רוב.

מהקהל: ... להביא לשמה מפעלים...

גב' ברוריה אליעז: יש רוב. תנעל והלכנו הביתה.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' ברוריה אליעז: אני לא רוצה לשמוע אותו, אנחנו פשוט קמים.

מר יוסף ניסן: רגע, סיימנו את הנושאים.

גב' עדנה זטלאוי: רגע, רונית?

גב' ברוריה אליעז: יש ישיבה שנייה...

גב' עדנה זטלאוי: מה עמדתך? הלוואה עידן הנגב?

גב' רונית ד. עייאש: אין לי-

גב' עדנה זטלאוי: נמנעת?

גב' רונית ד. עייאש: כן, הנתונים שהובאו פה-

גב' ברוריה אליעז: לא יושבים על ישיבה נוספים, קמים. קמים ולא שומעים כבר כלום.

מר יוסף ניסן: השאילתות שזה, בסדר אוקיי.

גב' ברוריה אליעז: חג שמח.

גב' עדנה זטלאוי: שלומי? יוסי אני מצטערת אתה צריך לדאוג לזה. שלומי מה עמדתך?

מר שלומי שטרית: לגבי מה? עידן הנגב?

גב' עדנה זטלאוי: כן.

מר שלומי שטרית: לא, לא, ברור שלא.

גב' עדנה זטלאוי: מתנגד או נמנע?

מר יוסף ניסן: מתנגד, מתנגד?

גב' ברוריה אליעז: לא, אני לא רוצה לדבר על זה, דיברנו בשבוע שעבר.

מר יוסף ניסן: ברוריה את בעד? בעד.

גב' ברוריה אליעז: די כבר הצבענו.

מר יוסף ניסן: הצבענו, בעד, בעד, בעד, בעד. רונית?

גב' עדנה זטלאוי: נמנעת ומתנגד.

גב' רונית ד. עייאש: הנתונים לא ברורים.

מר יוסף ניסן: נמנעת?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מר יוסף ניסן: נמנעת. תודה חברים הישיבה נעולה.

תוצאות ההצבעה:

בעד – 4 (ניסן, לוי, אליעז, ליפשיץ)

נגד – 1 (שטרית)

נמנע – 1 (דמרי עיאש)

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר נטילת הלוואה ע"י עידן הנגב (מצ"ב מסמכים).

הישיבה ננעלה.

גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

מר יוסף ניסן
ראש המועצה